

IDENTITATEA ȘI LIBERTATEA OMULUI ÎN ORDOTOXIE

RĂSPUNSURI ALE
BISERICII ÎN PRIVINȚA
ACTELOR ELECTRONICE

PREȘANIA

IDENTITATEA ȘI LIBERTATEA OMULUI ÎN ORDOTOXIE

RĂSPUNSURI ALE
BISERICII ÎN PRIVIINȚA
ACTELOR ELECTRONICE

tipărită cu binecuvântarea
PREASFINȚITULUI
PĂRINTE GALACTION
Episcopul Alexandriei și Teleormanului
București 7517/2009

LIBERTATEA INTERIOARĂ ESTE ÎN INIMA
NOASTRĂ, ESTE TEZAUROL ADÂNCIMII
INIMII. EA NU POATE FI SECHESTRATĂ,
NU POATE FI CAPTURATĂ, NU POATE FI
DEȘFIINȚATĂ. LIBERTATEA EXTERIOARĂ A
CREȘTINILOR A FOST, ESTE ȘI PROBABIL VA
FI TOT TIMPUL ÎN PRIMEJDIE. CEI CE VOR
SĂ NE MĂRGINEASCĂ LIBERTATEA SÂNT
LIBERI S'Ō FACĂ, IAR NOI SÂNTEM
LIBERI SĂ NE ÎMPOTRIVIM.
PROF. UNIV. DR. PAVEL CHIRILĂ

Vrăjmașii libertății noastre exte-
rioare sânt relațiile sociale secu-
lare, sistemele politice, instanțele
guvernamentale, instanțele sociale
și uneori instanțele juridice laice.
Cei ce vor să ne mărginească li-
bertatea sânt liberi s'o facă, iar noi
sântem liberi să ne împotrivism.

CUVÂNT ÎNAINTE

Apariția acestei cărți exprimă încă o dată duhul prorocesc al Bisericii. Dumnezeu ne-a înzestrat cu o libertate absolută, încât mântuirea este rodul unei îndreptări și înaintări libere spre Ziditorul nostru. Libertatea interioară este în inima noastră, este tezaurul adâncimii inimii. Ea nu poate fi sechestrată, nu poate fi capturată, nu poate fi desființată. Libertatea exterioară a Creștinilor a fost, este și probabil va fi tot timpul în primejdie. Vrăjmașii libertății noastre exterioare sânt relațiile sociale seculare, sistemele politice, instanțele guvernamentale, instanțele sociale și uneori instanțele juridice laice. Cei ce vor să ne mărginească libertatea sânt liberi s'o facă, iar noi sântem liberi să ne împotrivism.

Ateii, când refuză cipurile, se referă la demnitatea umană. Creștinii, când refuză cipurile, sânt îndreptățiți și de dogma puternică a chipului lui Dumnezeu în om.

Cred că pentru credincioșii din România pozițiile oficiale ale celorlalte biserici ortodoxe sânt la fel de prețioase ca și când ar fi venit din partea ierarhilor noștri.

Biserica Ucraineană consideră informațiile electronice un „amestec silnic în taina vieții,” „forme care au înrudire tipologică cu limitările vremurilor apocaliptice,” Patriarhia Rusă vorbește despre „refuzul simbolurilor hulitoare,” membrii adunării de obște a Muntelui

Athos îi roagă pe guvernanți „să respecte poporul Grec,” iar Biserica Greciei vede în biometrie o „amenințare de coșmar” și „o provocare și o sminteală pentru poporul nostru Creștin ortodox.” Pr. Prof. Dr. Gheorghios Metallinos de la Facultatea de Teologie din Athena scrie astfel, legat de această temă: „Creștinul, în orice împrejurare, acționează ca persoană și poziția sa nu este rodul vreunui ordin de la vreun centru coordonator, ci de la harul care locuiește într’însul.” Probabil că omul nu se poate pune de-a curmezișul evoluției apocaliptice a timpului istoric. Dar „lupta cea bună” este mântuitoare, căci neîndoielnic ne aduce cununa...

Prof. Univ. Dr. Pavel Chirilă

**LUĂRI DE POZIȚIE
DIN PARTEA
SFINTELOR SINOADE
ALE BISERICILOR
ORTODOXE LOCALE
ȘI A SFINTEI
CHINOTITE ATHONITE**

Țara noastră traversează o mare criză. Patria noastră este în primejdie și neamul nostru este dator să se împotrivescă din toate puterile sale duhovnicești, dacă nu vrem să plângem pe ruinele sale, fiindcă se lovește în ființa națională și în Ortodoxie, prin neînscrierea religiei în noile buletine.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII CRETEI

22 Martie 1993

**Către Guvernul Greciei,
Domnule Președinte,**

Sinodul eparhial al Bisericii din Creta a ținut o ședință în Herakleea astăzi, 22.03.1993. Din agenda acesteia a făcut parte și un subiect special, consacrat noilor buletine.

Atragem iarăși atenția guvernului în privința problemei capitale care dă naștere la disensiuni naționale și tulbură credința poporului lui Dumnezeu. Acesta, după cuviință, așteaptă răspunsul guvernului în problema care vizează cele sfinte, asupra căreia ne pronunțăm în cele de mai jos:

1. Acceptarea facultativă a înscrierii religiei în buletine ridică problema constituționalității acestei decizii.
2. Numărul lui Antihrist, conținut în codul de pe buletinele cu bandă magnetică, este considerat a fi cu totul inacceptabil.
3. Pelicula magnetică albă din partea de jos a buletinului, având posibilitatea de a memora peste 200.000 de date, cuvinte sau diagrame ce pot fi recunoscute în centrele Comunității Europene, constituie un nou gen de dosar, care iese peste granița neverificat de țările membre.

4. Prin acceptarea noilor bulletine, conștiința națională este respinsă și exclusă, pentru că naționalul nu este numai ceea ce se vede în afară, ci și ceea ce se crede, iar credința este cea Creștină ortodoxă. Și, dacă așa stau lucrurile, atunci se impune a cunoaște că celelalte credințe cărora se supun cetățenii, adică feluritele erezii, vor fi impuse ca voința minorităților asupra ortodocșilor. Într'o astfel de situație, unde mai este democrația? Regimul democratic este desființat și conștiința națională este anulată.

SFÂNTA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS

6/19 Februarie 1993

Excelențelor Sale Konstantinos Mitsotakis, prim-ministrul Guvernului Greciei; Athanasios Tsaldarin, președintele Camerei Deputaților; Ioannis Kefaloghiannin, ministru de interne; Mihail Papakonstantinou - Ministru de externe.

Excelențele voastre, Sfânta Chinotită a Sfântului Munte vă comunică:

- a) că, luând în considerare amendamentul 1988/91 și Hotărârea Guvernului cu privire la trecerea facultativă și nu obligatorie a religiei pe noile buletine de identitate;
- b) avându-se în vedere că se caută urgent ratificarea acestui amendament în Camera Deputaților;
- c) că aceasta este urmarea constrângerilor politice ale organizațiilor Evreiești din străinătate și că nu este o hotărâre legală, fiindcă țara noastră nu încalcă nici o convenție internațională sau regulament comunitar prin menționarea apartenenței confesionale pe noile buletine;
- d) că stabilirea felului și a descrierii noului buletin de identitate, prin Hotărârea 21385/11246 din 01.07.1992 a Ministrului de Interne este sumară și insuficientă, cauzatoare de suspiciuni cu privire la

capacitatea de a pune în practică „dosarul electronic,” chiar și fără sistemul numeric de codificare, și

e) că evlaviosul popor Grec se îngrijorează puternic pentru ceea ce se face în problema noilor buletine, transmițându-ne neliniștea lor prin telefoane, scrisori, publicații și întruniri;

Adunarea extraordinară alcătuită din igumenii și reprezentanții celor douăzeci de mănăstiri, cercetând împreună această problemă, am hotărât să vă aducem la cunoștință cele ce urmează:

1. Socotim inadmisibilă și anticonstituțională trecerea facultativă a religiei în buletinele de identitate, și dăunătoare pentru conștiința religioasă a 98,2% din populația Greciei, ținând cont și de faptul că Biserica Ortodoxă este protejată în Constituție ca „religie majoritară.” Înscrierea obligatorie a religiei în buletinele de identitate nu numai că nu încălca conștiința religioasă, ci, dimpotrivă, o protejează. Dacă se face în mod ilegal deosebite de către autoritățile Grecești, atunci să se facă cunoscut acest lucru. Iar așa-zisele deosebiri confesionale să fie lepădate imediat, ca false și perfide. Este cunoscut că Grecii se remarcă prin statornicia convingerilor lor religioase și, desigur, acesta este motivul criticilor din străinătate.

2. Întrebăm pentru ce numai în Grecia se impune de către Comunitatea Europeană emiterea noilor buletine de identitate pentru întreaga populație, în timp ce șase țări membre ale acesteia (Anglia, Irlanda, Olanda, Danemarca, Franța și Portugalia) au refuzat să le emită, iar trei dintre acestea (Anglia, Irlanda și Danemarca) nu au vrut să semneze Acordul Schengen, prin care se impune emiterea noilor buletine?

3. Pentru ce Guvernul amână și nu votează încă vestita „Lege pentru protecția politică față de mijloacele electronice,” care, în treacăt fie spus, a stârnit preocuparea Comunității Europene?

4. Pentru ce, în această uriașă problemă socială, pentru care sânt

cunoscute de opt ani îngrijorări și mobilizări ale evlaviosului popor Grec, nu se urmează drumul transparenței democratice și al aprobării? Ci, dimpotrivă, stăpânește întunericul, incertitudinea și secretul în privința aprobării proiectului de lege și a publicării hotărârilor ministerelor care răspund de aceasta.

5. Imprimarea mecanică a noilor buletine, fără sistemul de cod de bare și fără votarea legii „pentru mijloacele electronice” ar înlătura, în sfârșit, primejdia abuzurilor față de libertatea personală a cetățenilor, de care este acuzată rețeaua centrală informatică. Pentru ce acest lucru nu a devenit încă o lecție și pentru Grecia? Pentru ce renunțăm la democrație și nu urmăm exemplul țărilor care au refuzat buletinul?

6. De ce Guvernul dorește să deschidă un nou front intern în clipele deosebit de critice pentru problemele naționale? Nu cumva se subapreciază interesele patriei? Nădăjduim să nu fie prea târziu când se va înlătura această greșeală.

În urma celor afirmate mai sus, Excelențele voastre, vă rugăm să respectați poporul Grec, conștiința religioasă, demnitatea și tradiția lui, și, astfel:

- a) să se revadă amendamentul pentru menționarea facultativă a religiei în buletine;
- b) să se abroge total legea 1599/1986 și să se îngăduie revenirea la imprimarea mecanică a buletinelor, folosindu-se alfabetul Latin.

În situația în care această cerere a noastră nu este acceptată, vă comunicăm de pe acum că Sfântul Munte nu va accepta să intre în posesia noului buletin de identitate, făcând cunoscut, în același timp, acest lucru poporului credincios; totodată, vă comunicăm că Biserica își va cere drepturile și va protesta în această problemă.

Nădăjduim că veți înțelege interesul statului și neamului Grec și,

rugând-o pe Stăpâna noastră Născătoarea-de-Dumnezeu să vă lumineze și să vă întărească anume în răspundere și stăruință în lucrare, ne înnoim cu respect afirmațiile și cererile.

**Membrii Adunării de obște, igumeni și trimiși
ale celor douăzeci de mănăstiri din Sfântul Munte**

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI

1 Aprilie 1993, Enciclica 2548

Către evlaviosul popor ortodox Grec

Iubiții noștri fii,

Biserica Greciei, ca Mamă și Hrănitore a neamului nostru, face cunoscută din timp primejdia pentru unitatea neamului nostru provenită din furia feluriților noștri vrăjmași din lăuntru și din afară, care încearcă să ne arate ca și când, în sfârșit, am fi încetat să mai credem nezdrcinat și indisolubil în Ellinism și Ortodoxie.

Această încercare șubredă a feluriților noștri vrăjmași caută să se întărească prin emiterea noilor buletine electronice. Aceste cercuri subversive, ale căror centre de decizie se găsesc în puternicele organizații străine și eterodoxe din Europa și America, urmăresc să anuleze trecerea apartenenței religioase pe noile buletine de identitate, apelând la reglementările legislative privind protecția minorităților religioase, care se prezintă ca și cum ar fi în primejdie prin înscrierea obligatorie a religiei în noile buletine.

Biserica Greciei nu se subordonează identității ortodoxe a Creștinului prin înscrierea religiei lui în buletinul personal. Ea este interesată, în primul rând, de păstrarea credinței întregi și nevătămate – darul unității naționale a Ellinismului și Ortodoxiei, constituind un prețios

sprijin pentru neam. Biserica Greciei face apel la Guvern să nu dea înapoi sub presiunile acelor organizații și să nu cedeze șantajului. Biserica noastră este datoare astăzi, mai mult ca oricând, să lucreze în spiritul recentului Tratat de la Maastricht, care cheamă statele membre ale Comunității Europene să aducă în cadrul comunității ce au ele mai specific – lucru care, pentru Grecia, înseamnă Ortodoxia. Din păcate, remarcile Bisericii noastre nu au reușit să atragă atenția Guvernului, care, cedând constrângerilor practice de puternicele organizații europene, a ales trecerea facultativă a religiei în noile buletine de identitate.

Sfântul Sinod luptă împotriva tuturor greutăților ce vin asupra nației noastre, provenite, în parte, din indiferența deosebită a tinerilor la problema înscrierii religiei în noile buletine, și trage un semnal de alarmă pentru întregul neam, stăruind și strigând tuturor Grecilor, tuturor fiilor ei curați, să dea o lecție de patriotism a grupărilor unității naționale. Va fi respinsă, astfel, orice încercare a celor ce vor să prezinte Grecia drept un stat fără religie și, în același timp, pe Greci ca niște ucigași de tată și de mamă – așadar, trădători ai tradițiilor noastre străvechi – și ca pe niște vânători de mode și modele străine – așadar, victime ușoare ale propagandei așa-zis progresiste –, care privesc cruciș către o Europă nivelatoare de tradiții și nu către o Europă ce are nevoie, pentru maturizarea ei, de îndrumarea duhovnicească a Bisericii Ortodoxe.

Încă de pe acum, vrăjmașii noștri ne pândesc și strigă sus și tare că Grecii nu sânt un popor pur și omogen din punct de vedere național și religios, ci că Grecia este locuită de o populație formată din diferite minorități care trebuie să-și câștige autonomia, în acord cu cele stabilite în Tratatul de la Maastricht.

Prin urmare, noi, fiind un popor cu o religie omogenă și majoritară, trebuie să arătăm acest lucru, zădărniciind planurile unor astfel

de viziuni, care, cu otrava urii lor de nestins pentru fiecare Grec ortodox, încearcă noi cuceriri în Grecia, acest loc pașnic, fără vărsări de sânge și lupte.

Sfântul Sinod adresează un cuvânt în special tinerilor, nădejdea noastră de aur, totdeauna sensibili la problemele duhovnicești și naționale, și-i cheamă să-și astupe urechile la strigătele diferitelor sirene străine și să lupte pentru păstrarea moștenirii noastre religioase și culturale.

Biserica are încredere în tinerii noștri și este încredințată că, și în problema aceasta, ei își vor arăta puterea de mărturisire.

Fără îndoială, Sfântul Sinod are înaintea ochilor amenințarea de coșmar care se ascunde în buletinele electronice, amenințarea „dosarului electronic” pentru Greci: posibilitatea ca buletinul să cuprindă pe banda magnetică diferite date neștiute de posesor, pe care numai un dispozitiv special electronic va putea să le „citească.” Biserica a așteptat o reacție din partea partidelor democratice, dar constată cu tristețe că nu s’a înregistrat nici o reacție, iar poporul este lăsat la „mila” celor ce conduc și nimeni nu protestează împotriva nesocotirii drepturilor și libertăților oamenilor.

Iubiții noștri fii,

Țara noastră traversează o mare criză. Patria noastră este în primejdie și neamul nostru este dator să se împotrivescă din toate puterile sale duhovnicești, dacă nu vrem să plângem pe ruinele sale, fiindcă se lovește în ființa națională și în Ortodoxie, prin neînscierea religiei în noile buletine.

Astfel, Biserica ar avea dificultăți în stabilirea cu precizie a identității ortodoxe a celor ce caută să slujească politicii Greciei. Pentru aceasta, Biserica le cere tuturor fiilor săi să se unească într’un cuget, spre a zădărnici cu putere inițiativă de trecere facultativă a religiei în

buletine. Stăruim și vă cerem să nu fiți nepăsători, ci, dimpotrivă, să cereți cu tărie trecerea religiei în buletine, nesocotind orice piedică. Lucrarea aceasta se va face spre slava patriei și integritatea neamului, și va face cunoscută voința de nestrămutat a celei mai mari părți a poporului Grec, de a rămâne în Comunitatea Europeană ca popor energic, autonom și vrednic de bogăția tradițiilor sale.

—— Binecuvântarea și harul Domnului nostru Iisus Hristos fie cu voi, cu toți.

SFÂNȚA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS

24 Februarie 1997

Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos, informată fiind despre analiza ce urmează asupra proiectului de lege privind „Protecția persoanei la colectarea și folosirea datelor de natură personală” în Parlamentul Greciei, reprezentând următoarea fază în ratificarea Acordului European de la Schengen, socotește de datoria sa să declare următoarele:

1. În legătură cu uriașele posibilități ale tehnologiilor moderne, nici o lege, nici vreo altă autoritate juridică nu poate controla colectarea, prelucrarea și folosirea informațiilor electronice aproape „imateriale.”
2. Discuțiile pe marginea proiectului de lege privind „Protecția persoanei la colectarea și folosirea datelor de natură personală” au fost stabilite de către Uniunea economică Europeană ca un pas ce precede ratificarea Acordului Schengen de către Parlamentul Greciei, la care guvernul Grec a aderat, conform înțelegerii din 6 Noiembrie 1992. Pe lângă toate acestea, acest acord anulează controlul de frontieră, în locul căruia se introduce sistemul informațional Schengen, pentru combaterea infractorilor în cadrul granițelor Europei unite. Acest sistem legalizează realizarea și racordarea interstatală a tuturor

arhivelor conținând informații personale despre cetățenii care fie au călcat legea, fie au potențialul să o facă.

3. Există motive serioase să se vorbească despre încălcarea principiilor democratice prin acest acord. Suspiciuni serioase au fost exprimate, de asemenea, de către organe legislative responsabile precum Parlamentul Europei și Consiliul de Stat al Olandei. S'a confirmat cu exactitate că, grație Acordului Schengen și sistemului informațional cu același nume, crește semnificativ intervenția în viața personală a cetățeanului și, de asemenea, se dă o lovitură grea prezumției de nevinovăție a cetățeanului. Mai mult, în felul acesta, se dă acelor care au puterea posibilitatea accesului real la datele personale ale forței de muncă, cu posibilitatea unor abuzuri de multiple feluri. Documentarea datelor de natură personală despre cetățeni poate căpăta forma unei tiranii.

4. Pe lângă toate acestea, pentru Grecia, care nu are graniță terestră cu nici o țară din cadrul Uniunii Europene, beneficiul național din acest acord este neînsemnat. Dimpotrivă, pericolele provenite din unele dispoziții ale acordului sânt evidente, așa cum este cazul urmării internaționale a infractorilor și al urmării suspectilor de către statele membre UE, chiar și în cazul în care persoana suspectă nu reprezintă pericol pentru Grecia. Subliniem că Marea Britanie și Irlanda, tocmai din acest motiv, nu au aderat la acest acord.

5. De asemenea, din punct de vedere strict ortodox, există o serioasă teamă și neliniște pricinuite de posibila afectare a libertăților religioase și vătămare a sentimentelor Creștinilor, ceea ce s'a și întâmplat, într'un mod identic, prin impunerea fără dezbateri a codului internațional unic al produselor (UPC) în țara noastră (Grecia, n.tr.) ce folosește numărul din Apocalipsă, 666. Conform unor opinii autorizate, pericolul apariției rapide a unui astfel de sistem informațional european și mai târziu internațional, de tip

Schengen, nu reprezintă în nici un caz rodul imaginației cuiva, ca și posibilitatea folosirii lui de către puteri antiCreștine în scopul impunerii ulterioare a unei dictaturi mondiale unice economico-politice și, mai apoi, și duhovnicești – așa cum este aceasta descrisă în capitolul 13 din Apocalipsă. Dimpotrivă, progresul actual internațional în privința tehnologiei, împreună cu impunerea sistemelor internaționale la nivel global, face cu totul logice și realizabile aceste rânduri din Apocalipsa Sfântului Ioan Theologul. Având în vedere că informațiile și avertismentele amintite mai sus sânt vrednice de crezare, ne declarăm împotrivirea fâțișă și deplină față de acceptarea acestui proiect de lege. Biserica Ortodoxă se îngrijește, cu iubire de oameni, de mântuirea și libertatea personală a omului, fără de care el nu poate să se unească cu adevărat cu Biserica și să se mântuiască. Tocmai de aceea, Biserica a stat dintotdeauna în fruntea luptei naționale pentru libertate. Monahismul athonit, ca un avanpost al Bisericii și păstrător al Sfintei Predanii a ortodocșilor, se vede silit să aducă la cunoștința poporului marea sa îngrijorare pricinuită de văditelile primejdii ce vin din partea sistemului electronic de evidență generală, care este introdus cu toate urmările negative, menționate mai sus, asupra libertății date omului de Dumnezeu și asupra mântuirii sale în Hristos.

Proiectul de lege privind „Protecția persoanei la colectarea și folosirea datelor de natură personală” reprezintă, în esență și din păcate, legalizarea colectării electronice, prelucrării și folosirii informației de natură personală; în același timp, așa-zisa „protecție,” existentă doar verbal, este pentru om pur teoretică.

Acceptarea eventuală a acestui proiect de lege de către Parlament reprezintă ultimul pas spre ratificarea Acordului Schengen și poate duce la dispariția definitivă a secretului personal și a respectării libertății noastre.

Privind acestea, facem apel la toate persoanele de răspundere să reexamineze chestiunea în cauză în lumina celor menționate mai sus și rugăm Guvernul Greciei ca, în cel mai rău caz, să amâne temporar adoptarea proiectului de lege în Parlament.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI

7 Aprilie 1997, Enciclica nr. 2626

Către binecredinciosul popor Grec

Iubiții noștri fii întru Domnul, har vouă de la Domnul

Dumnezeu Atotțiitorul!

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, neliniștit de cele multe ce s'au scris, s'au auzit și s'au petrecut de curând, în urma îngrijorării pricinuite de Acordul Schengen și de votarea legii „Pentru protecția persoanei la prelucrarea datelor cu caracter personal,” studiind tema și călăuzindu-se după cuvintele Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos: „Dați dară înapoi ale Cezarului, Cezarului, și ale lui Dumnezeu, lui Dumnezeu” /Mat. 22:21/, aduce la cunoștință credincioșilor săi fii concluziile la care a ajuns:

1. Dând „Cezarului cele ale Cezarului,” Sfântul Sinod și, împreună cu dânsul, orice Creștin conștient, recunoaște că problemele politicii externe și ale securității interne, al căror țel este bunăstarea poporului nostru în viața lui pământească, sânt reglementate de către conducerea politică a Statului, care dă socoteală în fața poporului și are obligația de a se lupta pentru libertățile acestuia, pentru drepturile și progresul său.

2. În paralel, însă, Sfântul Sinod, dar împreună cu dânsul și orice

cetățean Ellin, are, potrivit Constituției, dreptul de a se interesa de exactitatea respectării drepturilor private și a celor obștești garantate constituțional. Astfel, Sfântul Sinod, cu convingerea că toate noțiunile dezbătute pe o temă dată (de pildă termenul „îndosariere electronică”), nu pot acoperi toate aspectele necunoscute ale chestiunii, face apel la guvern și, în general, la conducerea politică a țării noastre, să aibă în vedere în cadrul competenței și a responsabilității sale prezentarea oricăror explicații legate de această temă. Iar, pe mai departe, să se îngrijească de o cât mai bună cu putință protecție a persoanei față de măsurile de „prelucrarea datelor cu caracter personal,” prin proceduri legislative constituționale, și să aducă îmbunătățirile necesare pentru îmbunătățirea legii propuse spre votare.

3. Sfântul Sinod dorește a remarca însă că, o dată cu Acordul Schengen și prin legile corespunzătoare, a revenit în actualitate tema lui Antihrist și a semnului său, despre care ne vorbește Sfânta Carte a Apocalipsei. Având în vedere că această temă se află în legătură nemijlocită cu credința Creștină și cu mântuirea omului, Sfântul Sinod socotește că este îndreptățit să-și exprime punctul de vedere în legătură cu toate aspectele acestei tematici, dând lui Dumnezeu cele ale lui Dumnezeu.

Așadar, remarcăm cu tristețe că progresul civilizației în domeniul aplicațiilor electronice este legat, din păcate, de numărul 666, care este utilizat drept cod numeric principal în tehnologia respectivă. Acest număr este limpede menționat în Sfânta Carte a Apocalipsei ca fiind numărul lui Antihrist. Despre acest număr s’au scris și s’au spus multe.

Biserica noastră recunoaște că Pecetea lui Hristos nu este un oarecare simbol exterior, ce se poate impune oamenilor prin forță și prin tiranie, ci este harul Sfântului Duh, care, pogorât prin Sfintele Taine ale Botezului și Mirungerii, îl sfințește pe om și îl face „fiu al lui

Dumnezeu,” și de aceea aceste Taine, mai cu seamă cea a Mirungerii sânt numite „peceți ale lui Hristos.” „O pecete adevărată, luminată de Duhul,” după cum spune Sfântul Simeon Noul Theolog. Iar pece-tea lui Hristos o are și o păstrează cel ce mărturisește că Iisus Hristos este Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume în trup și S’a făcut om pentru mântuirea noastră. Iar o pecete care se impune cu forța și în mod tiranic nu este în stare a face nelucrătoare puterea lui Hristos. În același fel, pecetea lui Antihrist, despre care vorbește Apocalip-sa, nu este un simbol extern care se poate impune cu forța, peste voia și împotrivirea omului, ci este lepădarea de bunăvoie de viața harului Sfântului Duh, prin renunțarea nesilită la credința că Iisus este Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul lumii. Pe această temă s’au scris însemnate studii de către sfinți slujitori ai Bisericii și savanți - teologi înțelepți.

Numărul 666, potrivit celor menționate despre el în Apocalipsă, re-prezintă neîndoielnic numărul lui Antihrist. Prin urmare, nu este cu puțință ca un Creștin să fie indiferent la introducerea intențio-nată și sistematică a acestui număr în viața sa și, îndeosebi, în viața poporului Ellin, care este aproape în totalitate Creștin și ortodox, indiferent cât de conștient își trăiește fiecare om credința.

Desigur, este posibil și ca numărul 666 în sine să nu aibă o însem-nătate duhovnicească, atunci când este întâlnit, de pildă, în nume-rotarea filelor unei cărți voluminoase, sau este un număr de ordine, de înregistrare. Însă ni se pare ciudat și contradictoriu faptul ca, pe de o parte, țara noastră să aibă mândria Peceții lui Hristos, a credinței în Hristos și în Sfânta Treime, în numele căreia s’a votat și s’a consacrat Constituția sa, și a Sfintei Cruci care reprezintă, în mod concret, drapelul nostru, iar pe de altă parte să acceptăm ca stat un astfel de stil de viață și astfel de legi (pe orice temă și, mai mult, pe o temă care are legătură directă cu omul și cu credința sa

în Hristos, cu conștiința sa) care duc, în practică, la introducerea în statul Ellin unui sistem electronic al cărui element de bază este codul numeric 666.

Nu constituie acest lucru un dispreț al cuvântului lui Dumnezeu? Nu este o provocare și o sminteală pentru poporul nostru Creștin ortodox?

Prevedem faptul că mulți nu vor fi de acord cu noi în demersul nostru pe această temă. Și, din păcate, aceștia vor fi din acele cercuri care nu recunosc autoritatea Bisericii.

Pentru aceasta, Sfântul Sinod socotește că acum este momentul oportun să se adreseze guvernului și funcționarilor politici a țării noastre, cu următoarele recomandări:

a. Să nu se primească numărul 666 drept cod numeric al sistemelor electronice de stat pentru protecția persoanei. Trebuie să devină un obicei ca, de fiecare dată când se schimbă guvernul, pentru confirmarea acestor hotărâri să se facă, în mod firesc, declarații publice, pe cât este posibil, de către toți funcționarii de stat.

b. Trebuie să se intervină pe lângă conducerea țărilor membre ale Uniunii Europene care, deși unele dintre ele s'au declarat state „laice,” reprezintă totuși și țări Creștine, cu o cultură Creștină, și să se ceară oficial înlocuirea numărului 666 din sistemul electronic central al Uniunii Europene cu oricare alt cod numeric. Cu un progres atât de mare al electronicii, oare nu e posibil să se înlocuiască un cod numeric?

c. Să nu se permită, sub nici un pretext, aplicarea numărului 666 în noul sistem de identitate al țării noastre, și trebuie insistat ca rubrica „religie” să rămână specificată ca obligatorie în noul tip de buletin. Nu este, după cum se pare, întâmplătoarea încăpățânarea în a se introduce această nouă lege? Nu este îndreptățită bănuiala că folosirea numărului 666 nu este întâmplătoare și că în spatele acestei utilizări se ascunde ceva suspect?

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru înflorirea culturii și pentru toate darurile lui Dumnezeu către poporul nostru ortodox.

Dăm slavă lui Dumnezeu pentru că țara noastră este guvernată democratic, iar libertățile și drepturile fiecărui individ sânt protejate de Constituția țării și de acordurile internaționale, într'atât încât sânt respectate și considerate inviolabile drepturile individuale ale unei minorități cu opinii diferite, chiar și când acestea vin în vădită contradicție cu direcția majorității.

Ne exprimăm convingerea că poporul nostru va încuviința acest mesaj, iar conducerea politică responsabilă va face tot ce este mai bine pentru a nu pricinui unei părți a poporului nostru ortodox, dacă nu chiar întregii națiuni, probleme de conștiință.

După toate cele spuse și privind către apropiatele zile ale Mântuitoarelor Patimi și ale Învierii din morți a Mântuitorului Hristos, dorim întregului popor ortodox Ellin să ajungă cu înțelepciune la Sfintele Paști, dăruindu-i binecuvântarea părintească a Bisericii și chemând asupra tuturor harul lui Dumnezeu și nemăsurata Sa milă.

Întâi-stătătorul Sfântului Sinod,
† Serafim, Arhiepiscopul Greciei
Urmează iscăliturile celorlalți membri ai Sfântului Sinod

DUBLA SFÂNTĂ SINAXĂ EXTRAORDINARĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS

21 August / 3 Septembrie 1997, Nr. Protoc. F2 / 32 / 1412

Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară a Sfântului Munte, cercetând iarăși importanța chestiunii a Acordului Schengen și a buletinelor electronice de identitate, a socotit necesar ca, în continuarea declarațiilor sale anterioare, să aducă la cunoștința cinstitului popor ortodox Grec următoarele:

1. Împărtășim neliniștea întregii Biserici, alăturându-ne duhului recentelor comunicate ale Sfântului Sinod al Bisericii Greciei, Sfântului Sinod Eparhial al Bisericii Cretei și ale multor altor sfinte mitropolii și sfinte mănăstiri.
2. Ca monahi ortodocși, trăim permanent în duhul răstignirii și al învierii, duh al plânsului de pocăință dătător de bucurie și al așteptării venirii Celui ce „a ieșit biruind și ca să biruiască” /Apoc. 6:2/. Considerăm, de aceea, necesar să amintim fiecărui Creștin ortodox că împlinirea datoriei fundamentale a mărturisirii credinței noastre către Domnul nostru Iisus Hristos nu se poate împleni cu un duh de tulburare și panică, duh care nu arată altceva decât lipsa de credință și de trăinicie a Harului în inimă. Adâncirea studiului semnelor vremii și constatarea cu certitudine a zilelor de pe urmă produc o bună neliniște, care are drept rezultat încercarea unei pocăințe

depline, a unei lupte hotărâte pentru biruirea patimilor noastre aducătoare de moarte și a unei mai bune pregătiri pentru intrarea în împărăția Mielului cel înjunghiat. „Fericțiți cei ce fac poruncile lui, ca să fie stăpânirea lor preste lemnul vieții și pre porți să intre în cetate” /Apoc. 22:14/.

3. Căderea din dreapta credință și secularizarea, spiritul general de apostazie și de înaintare în diverse rătăcirii și slujiri ale diavolului, saltul progresului tehnologic al sistemelor de înregistrare, arhivare și supraveghere, universalizarea economiei și constatarea încercării de pătrundere clandestină a simbolurilor antiCreștine în domeniile vitale ale vieții sociale - cum sânt produsele comerciale, tranzacțiile economice și relațiile Stat-cetățeni - fac cu adevărat mult prea palpabile și apropiate cele pe care Sfântul Evanghelist Ioan le descrie în versetele 16-18, din capitolul 13 din de-Dumnezeu-în-suflata Carte a Apocalipsei. Îndreptățita neliniște și protestele cinstului popor nu au, desigur, scopul de a împiedica împlinirea desăvârșită a proroțiilor la o vreme de care „nimenea știe, nici îngerii din ceruri, fără numai Tatăl meu singur” /Mat. 24:36/.

4. Sântem însă îngrijorați și protestăm, deoarece răceala și nepăsarea arătată față de credința și tradiția duhovnicească a unui popor Creștin ortodox de către Guvernul său și a reprezentanților săi aleși poate pune Biserica, chiar și neamul, într'o încercare inoportună și în confuzie.

5. Declarăm încă o dată că datoria fundamentală a mărturisirii credinței, dar și încrederea în cele câte Mângâietorul le-a predat ca proccii în Biserica Creștină, ne obligă să refuzăm a accepta orice fel de buletin electronic de identitate cu Cod Numeric Matricol Unic (C.N.M.U.), ca aducând prejudicii libertății persoanei și conștiinței noastre Creștine.

6. Chemăm Guvernul și pe reprezentanții aleși ai poporului Grec să anuleze aplicarea, dăunătoare Neamului, dar deja votată de Parla-

mentul ales, a Acordului Schengen, deoarece nu conține o garantare deplină a respectării secretului particular și a prezumției de nevinovăție a cetățeanului și contribuie în cel mai înalt grad la degradarea Ortodoxiei neamului nostru, de vreme ce introduce discriminări inadmisibile pentru cetățenii țărilor terțe.

7. Declarăm cinstitului popor Grec că trăim buna neliniște întru Dumnezeu pentru cele petrecute, în post și rugăciune, stabilind în acest scop o priveghere de toată noaptea în Sfânta Biserică Protaton, Duminică 8/21 Septembrie 1997, de praznicul Nașterii Maicii Domnului.

8. Fie ca rugăciunile Preacuratei Născătoare-de-Dumnezeu, Mijlocitoarea tuturor și Acoperitoarea Sfântului Munte și a ortodocșilor de pretutindeni, să-i întărească pe toți credincioșii în lupta obștească a pocăinței, a sfârșitului Creștinesc și a bunei-mărturisiri, și să alunge de la neamul nostru orice nouă ispită și evoluție a evenimentelor care să se îndepărteze de la izvoarele dătătoare de viață ale predaniei noastre Creștine Ortodoxe.

— **Iscălesc întâi-stătătorii și reprezentanții celor douăzeci de sfinte mănăstiri din Sfântul Munte Athos, adunați în Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară**

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI

9 Februarie 1998

Către cucernicul popor ortodox Grec Iubiții noștri fii în Domnul,

Sfântul Sinod al Bisericii Greciei, datorită recentei intrări în vigoare din 8 Decembrie 1997 a aplicării parțiale a Tratatului Schengen pentru Grecia și în vederea lărgirii în continuare și a aplicării lui totale în cursul anului 1998, se adresează dumneavoastră pentru a vă lumina și întări sufletește în legătură cu neliniștile și îndoielile multora referitoare la aplicarea acestuia.

Aceste neliniști se datorează, pe de o parte, lipsei informării clare și depline a cetățenilor asupra acestui tratat, a scopului pe care îl slujește el și a mijloacelor de care se folosește, iar, pe de altă parte, din cauza suspiciunii capitale că prin el se încearcă impunerea sistemului integrator de control asupra vieții private, care aduce atingere persoanei umane. Dincolo de acestea, de aplicarea acestui Tratat au fost legate probleme duhovnicești foarte serioase, precum cea despre Antihrist și despre pecetea sa, sau după cum și cea despre nefastul număr 666, probleme care provoacă îndreptățită neliniște și multiple întrebări poporului credincios, care pretinde conducerii sale, duhovnicești și bisericesti, luări de poziție și răspunsuri veritabile.

I

1. Sfântul Sinod nu poate să nu remarce lipsa unei publicități largi și a unei informări amănunțite a cetățenilor pe durata procedurii de ratificare a Tratatului Schengen de către Parlament.

2. Scopul acestui Tratat, după cum se definește din stipulările sale, este asigurarea deplasării persoanelor și bunurilor pe teritoriile statelor semnatare, după „deschiderea granițelor” și desființarea controalelor de la granițe. Conform acestor stipulări, tratatul are ca obiectiv scăderea și controlul crimei organizate, și protecția cetățenilor împăcați cu legea.

3. În loc, însă, de toate rezultatele pozitive așteptate de la el, aplicarea Tratatului este criticată că se sprijină pe metode și mecanisme potrivnice libertăților și drepturilor cetățenilor. Sistemul Electronic Informațional Schengen are drept scop adunarea, înregistrarea, prelucrarea și utilizarea informațiilor și datelor referitoare la viața privată a cetățenilor, care sânt considerați sau sânt bănuți că pot pune în pericol siguranța. Prin dispozițiile Tratatului, de asemenea, sânt introduse noi date în domeniul dreptului, ca, de exemplu, metoda „urmăririi discrete” a indivizilor care sânt considerați „suspecți de a săvârși în viitor fapte condamnabile,” sau se întocmesc liste de „persoane indezirabile,” care nu sânt acceptate în țările în care este în vigoare Tratatul Schengen, adică în țările Europei, numai în baza bănuielilor.

4. Dincolo de aceste puncte, care au consecințe serioase asupra libertății persoanei umane și asupra respectării drepturilor ei, în mod deosebit, pentru noi, ortodocșii Greci, există și alte motive de neliniște în ce privește aplicarea Tratatului. În noua „ordine politică” care se consolidează, Ortodoxia se află în pericolul de a ajunge o minoritate controlată, care va fi pradă ușoară pentru factorii potriviți Ortodoxiei și Ellinismului. De altfel, primele indicii ale aplicării

acesteia vădese pericolul desprinderii noastre de către popoarele de aceeași credință din Balcani.

5. Pentru neaplicarea Tratatului Schengen s'au exprimat, de altfel, partide politice, factori sociali și personalități atât din Grecia, cât și din Europa. Însuși Parlamentul European, într'o suită de expuneri, din 1992 până în 1997, stigmatizează „lipsa de transparență și de control democratic” în aplicarea tratatului și „cere luarea de măsuri pentru evitarea unor situații de acest gen.”

Prin urmare, Sfântul Sinod insistă asupra poziției sale mai vechi, proclamând și susținând categoric nevoia de asigurare a protecției personalității, vieții private și de familie și a confidențialității corespondenței, care sânt prejudiciate de Tratatul Schengen, și cere imediata rectificare a N. 2472/97.

II

1. Acest tratat este însă în mod direct legat și de scoaterea noilor cărți electronice de identitate și folosirea în acestea a numărului 666, care este numărul lui Antihrist, conform textului insuflat de Dumnezeu al Apocalipsei, și nu un număr întâmplător. Sfântul Sinod, prin enciclica lui precedentă, a subliniat însemnătatea duhovnicească a numărului 666 și cerea „să nu fie acceptat ca și număr de cod al sistemelor electronice de stat pentru protecția omului” și „sub nici un motiv să nu se aplice ca și număr de cod numărul 666 în noul sistem al cărților de identitate din țara noastră, iar religia să fie trecută în mod obligatoriu printre datele înscrise în noul tip de carte de identitate.” Faptele au arătat că nu au fost ascultate aceste apeluri ale Bisericii.

2. În consecință, dacă noile cărți de identitate urmează să folosească ca și cod de citire al lor de către aparatele electronice numărul nefast și inacceptabil 666, atunci Sfântul Sinod, constatând încălcarea

conștiinței religioase a credincioșilor ortodocși, recomandă credincioșilor să nu accepte noile cărți de identitate. În această situație, conducerea trebuie să ia în considerație pe acești credincioși care prezintă o problemă de conștiință și să rezolve în alt mod poziția lor față de stat.

3. Problema „peceții,” pe de altă parte – despre care se spun și se scriu multe în ultima vreme, perturbând liniștea sufletească a credincioșilor și provocând tulburare, agitație și sminteală multora, responsabili și iresponsabili – evident, nu este nici temă de discuții publice și de recriminare și, cu atât mai mult, de poziții „autorizate,” personale sau colective. Sfinții Părinți se apropie cu cutremur de problemele Apocalipsei și, cu și mai multă atenție, se feresc a se pronunța asupra lor, recomandând tuturor priveghere și curățire pentru identificarea la vreme, prin luminarea Duhului Sfânt, a evenimentelor istorice trăite, față de cele prorocite în Apocalipsă.

„Pecetea” – fie că este vorba de numele lui Antihrist, fie de numarul numelui lui –, doar atunci când va veni vremea să fie impusă omului va atrage după ea și tăgăduirea lui Hristos și alăturarea cu Antihrist, întrucât este ajutată de acceptarea voită a ei de către om. Acceptarea voită a „peceții,” care constituie tăgăduirea limpede a lui Hristos, împiedică lucrarea dumnezeiescului har, întrucât însuși omul, cu voia sa, nu se face împreună-lucrător acestui har și stăruie nepocăit în această tăgăduire.

Iubiți fii în Domnul,

Epoca noastră se caracterizează prin decăderea valorilor morale și prin primejdia alterării trăirii ortodoxe. Deosebit de neliniștitoare sânt fenomenele care se observă în contextul spiritual și social internațional, unde ideea mondializării „sincretiste” tinde să se impună fără a se deosebi în vreun fel între Ortodoxie și erezie, adevăr și înșe-

lăciune, trăire sănătoasă și stricată. Corelarea tuturor acestor lucruri, ca și stăruința în folosirea numărului 666, ne cheamă la grijă, curățire, priveghere duhovnicească și nădejde neclintită în biruința lui Hristos. De aceea, vă îndemnăm părintește pe toți cu cuvântul Apostolului: „Nu vă spăimântați” /II Thes. 2:2/. Sprijiniți-vă în credință și încredințați-vă lui Dumnezeu. Stați neclintiți și păstrați credința, cu harul Domnului. Nemărginită Sa putere și milă fie cu voi, cu toți.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII UCRAINEI PATRIARHIA MOSCOVEI

1998

*Președintelui Consiliului Suprem și al Guvernului Ucrainei, ierarhilor,
monahilor și tuturor credincioșilor Bisericii Ortodoxe a Ucrainei.*

Astăzi, poporul ortodox, ca adevărat păstrător al credinței și evlaviei, este deosebit de îngrijorat din pricina a ceea ce se întâmplă în viața religioasă, politică, economică, științifică și culturală a țării noastre și a lumii întregi. Noi vedem în aceasta o manifestare îmbucurătoare de priveghere și trezvie duhovnicească în mediile bisericești. Din partea noastră, cu deplină responsabilitate pastorală înaintea lui Dumnezeu pentru sufletele ce ne-au fost încredințate, subliniem faptul că civilizația contemporană nu numai că se secularizează fulgerător, ci foarte adesea este condusă în dezvoltarea ei de idei potrivnice lui Dumnezeu, luptătoare împotriva lui Dumnezeu. Consecința acestui fapt este folosirea unor mijloace necunoscute până acum de distrugere în masă, terorismul internațional, propaganda desfrâului și a violenței prin mijloace de informare în masă, amestecul silnic în taina vieții ș.a. Lumea occidentală de astăzi, cu toate că vorbește neîncetat de libertate și dezvoltare liberă, în realitate, prin felul ei de viață, îl face pe om rob absolut al patimilor

și dorințelor păcătoase. Putregaiul duhului antihristic pătrunde tot mai activ în viața noastră de zi cu zi, prin intermediul impunerii îndârjite a „valorilor occidentale”: idolul vieții confortabile, încrederea de sine, îngăduința a toate ș.a. Potrivit Apocalipsei, la vremea rânduită, acest proces se va încheia cu venirea antihristului pe tron și cu despărțirea multor credincioși de harul lui Dumnezeu, din pricina acceptării de către aceștia a peceții ucigătoare a Celui viclean – căci așa cum, după cuvintele Sfântului Ioan Gură-de-Aur, înainte de potopul lumii omenirea s’a cufundat în păcate, așa și la sfârșitul istoriei oamenii, mai întâi, se vor umple de duhul antihristului, iar apoi vor primi pecetea lui.

Acum, în rândul multor credincioși care aparțin Bisericii Ortodoxe a Ucrainei, s’a pricinuit o mare tulburare din pricina intenției structurilor de conducere ale Ucrainei de a introduce în țară o codificare generală, conform hotărârii Cabinetului de Miniștri al Ucrainei „Despre măsurile legate de introducerea numerelor de identificare pentru persoane fizice” din 6 Noiembrie 1997. Un număr considerabil de Creștini ortodocși înclină (și nu fără motiv) să vadă în aceasta împlinirea prorociilor din Apocalipsă legate de pecetea antihristului și ajung să considere numărul de identificare ca „numărul fiarei”, la care s’a referit Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan Theologul /Apoc. 13:17-18/.

Deja, de pe acum, nu este greu să ne imaginăm posibilele urmări ale codificării tuturor locuitorilor țării. Căci, ca urmare a codificării și, mai apoi, a creării de baze de date cu toți cetățenii, se va ajunge la o creștere uriașă a controlului asupra fiecărei persoane în parte. Iar, mai târziu, unificarea sistemelor computerizate de control la nivel internațional va crea toate condițiile pentru apariția structurilor de conducere suprastatală, care se pot transforma în „guvernul mondial” profețit în prorocii. Acesta ar fi ultimul pas către realizarea deplină

a perspectivelor eshatologice (desfășurarea evenimentelor din perioada de la sfârșitul istoriei omenirii), descrise de Sfântul Apostol și Evanghelist Ioan Theologul, căci, în cazul în care se ajunge la realizarea unui astfel de aparat de control total al omenirii, lesne se va ajunge și la realizarea împărăției lui antihrist.

Dar, pe lângă aceasta, este important să nu uităm că pecetea lui antihrist doar va pune capăt procesului de lepădare de Dumnezeu și de harul Său, care se întâmplă astăzi în chip tainic întru adâncul inimilor oamenilor. Tocmai în acest caz, al numărului individual de identificare, care va fi atribuit fiecărui om, va fi introdus drept ajutor și va fi pus asupra lui cu ajutorul unei tehnologii care „nu poate fi îndepărtată,” de aceea poate deveni „pecetea lui antihrist.” La sfârșit, omul se va afla în fața unei dileme: fie să accepte codul, fără de care existența sa în societate ar deveni imposibilă, fie să-l refuze, și în felul acesta să iasă în afara granițelor lui antihrist și, astfel, să fie supus persecuțiilor, adică în rânduiala evenimentelor ce vor veni, care este descrisă în Apocalipsa Sfântului Apostol Ioan Theologul. Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe a Ucrainei, cercetând sub toate aspectele problema introducerii numerelor de identificare, care, la cererea sa, a fost studiată în cadrul ședinței largite a Comisiei Theologice sinodale – la care, pe lângă membrii acesteia, au participat și experți în sisteme de calculatoare, economiști, persoane de conducere din administrația fiscală a statului precum și stareți, vicari și clerici din mănăstiri cunoscute și alți clerici cu autoritate –, a ajuns la concluzia că, în clipa de față, ar fi premature și nejustificate declarații categorice cum că Creștinii ortodocși ar fi siliți să primească pecetea antihristului.

În primul rând, conform învățăturii Sfinților Părinți, pecetea antihristului va fi universală pentru întreaga omenire. Astăzi, însă, prin mila lui Dumnezeu, poporul nostru încă nu s'a cufundat în familia

secularizată a popoarelor apusene, iar cărțile noastre de identitate și numerele de identificare sânt deocamdată prevăzute numai pentru utilizare internă.

În al doilea rând, codificarea în sine, în afara oricărui context, nu poate fi calificată ca o acțiune antihristică.

Însă fiecare Creștin ortodox are dreptul să decidă pentru sine dacă poate să primească un astfel de cod. În legătură cu aceasta, nemicșorând vigilența credincioșilor, socotim că primirea acestor numere de identificare încă nu înseamnă trădarea lui Hristos și, din această cauză, încă nu înseamnă primirea „semnului lui Antihrist”. Sfânta Biserică, la vremea potrivită, va ridica glasul său și va atrage atenția și îi va feri pe fiii săi credincioși de păcate de neîndreptat.

Înțelegând în felul acesta că introducerea codificării care se propune astăzi în Ucraina nu poate fi identificată cu punerea „peceții lui Antihrist”, Biserica Ortodoxă a Ucrainei nu poate în același timp să nu-și exprime îngrijorarea sa profundă pentru posibilele consecințe ale acestui pas, chiar dacă acesta ar fi și într’o perspectivă îndepărtată. Biserica cheamă autoritățile Statului să abordeze cu măsură și bun simț rezolvarea unei chestiuni atât de importante precum este introducerea numerelor de identificare, care, printre altele, poate duce și la destabilizarea societății și la pierderea încrederii poporului în autorități.

Facem un apel către organele de resort ale statului ca pentru credincioșii ortodocși din Ucraina să se elaboreze un sistem alternativ de impozitare și înregistrare a persoanelor fizice și a organizațiilor religioase, care să nu fie discriminatoriu, precum și dreptul la libera alegere a sistemului de plată a impozitelor pentru toți cetățenii, ca în nici un caz să nu fie obligați să primească numărul de identificare, care, față de toate celelalte, îl depersonalizează pe om, practic îl lipsește de nume și prenume la nivelul vieții sociale și cetățenești,

distrugeându-i demnitatea și ducând la atingeri ale drepturilor și libertăților sale. În orice caz, dacă sânt respectate convingerile religioase ale cetățenilor, fiecărui credincios trebuie să i se dea dreptul să poată refuza primirea codului în care se va găsi unul și mai multe cifre de „6”.

Rugăm autoritatea statului să nu amendeze penal sau administrativ pe aceia dintre credincioșii Bisericii noastre care nu ar voi să primească deloc numărul de identificare.

Reamintim tuturor fiilor credincioși ai Sfintei Maici Biserica despre legământul apostolesc: „Nu iubiți lumea, nici cele din lume. De iubeste cineva lumea, nu este dragostea Tatălui întru el; căci tot ce este în lume – pofta trupului și pofta ochilor și trufia vieții – nu este dela Tatăl, ci din lume este. Și lumea trece, și pofta ei, iar cel ce face voia lui Dumnezeu rămâne în veac” /I Io. 2:15-17/.

Așadar, „privegheați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită,” /Mat. 26:41/ căci „nu știți ziua nici ceasul în care Fiul Omului va veni” /Mat. 25:13/.

„Iar Dumnezeu a tot harul, cel ce au chemat pre noi la cea vecinică a lui slavă prin Hristos Iisus, acela, puțin pătimind voi, să vă facă desăvârșit, să vă întărească, să vă dea putere, să vă întemeieze. Aceluia, slava și puterea în vecii vecilor, Amin!” /I Pet. 5:10-11/.

+ Vladimir, Mitropolitul Kievului și a toată Ucraina,
împreună cu membrii Sfântului Sinod

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII UCRAINEI PATRIARHIA MOSCOVEI

29 Decembrie 2003

Sfântul Sinod a Bisericii Ortodoxe a Ucrainei, neîncetat ostenindu-se să învețe știința sănătoasă a credinței ortodoxe și muștrând pe cei ce se împotrivesc /Tit 1:9/, luând aminte la serioasa și îndelungata tulburare a poporului bisericesc ortodox și având pastoral în vedere neliniștea bunului cuget al multor cetățeni ai patriei noastre pricinuită de problema numerelor de identificare, socotește ca fiind sfânta sa datorie de a cerceta din nou această chestiune și de a se adresa fiilor săi duhovnicești, cetățenilor Ucrainei și autorităților ei, cu următorul comunicat:

Problema introducerii numerelor de identificare a fost și mai înainte, nu o dată, tema unui studiu detaliat al cărui rezultat au fost hotărârile Sfântului Sinod al sfintei noastre Biserici, a căror importanță și neschimbare o întărim încă o dată.

Totuși, împrejurări noi au făcut necesar să dăm câteva lămuriri, datorită adâncirii conceptelor acestei tematici, în contextul dimensiunii eshatologice a credinței noastre (adică ceea ce privește soarta Bisericii și a fiilor ei în vremurile din urmă, înainte de sfârșitul lumii). Credința noastră, întemeiată pe mărturiile istorice ale Sfintelor Scripturi și Crezului despre venirea lui

Hristos și biruința sa mântuitoare, este îndreptată către viitor, către evenimentul celei de-a doua veniri într-o slavă a lui Hristos, după care se va face cer nou și pământ nou. A doua venire este împlinirea credinței Creștine, fără de care Creștinismul își pierde sensul. De aceea, așteptarea celei de-a doua veniri durează de-a lungul întregii vieți a Bisericii și a teologiei ei. Apostolul Pavel spune că, de fiecare dată când slujim Sfânta Euharistie, declarăm moartea Domnului „până când va veni (iarăși)” /I Cor. 11:26/. În fiecare zi, citind Crezul, ne mărturisim credința în venirea lui Hristos, pe care o așteptăm cu credință, și în viața veacului ce va să fie.

Eshatologia, ca împlinire reală din viitor, este prezentă în viața noastră de astăzi împlinind-o cu nădejde și înțeles Creștin. De aceea, ea nu trebuie privită sau cercetată unilateral, adică ca o temă care nu privește existența noastră de acum, dar, pe de altă parte, nu poate fi acceptată ca parte a alegerii personale a fiecărui Creștin, ca un lucru cu totul particular, deoarece grija pentru soarta viitoare a lumii este firească pentru fiecare credincios, căci se leagă de soarta sa personală.

Și, totuși, realitatea așteptării vieții viitoare și a celei de-a Doua Veniri, ca eveniment, presupune și realitatea istorică a tuturor manifestărilor legate de ea. A doua venire a lui Hristos va fi precedată de manifestări și de stăpânirea de scurtă durată a lui Antihrist, care va dori să ia locul lui Hristos Dumnezeu și va pretinde pentru sine cinstiri ce se cuvin numai lui Dumnezeu. Aceia care-l vor primi ca Dumnezeu vor primi semnul său (pecetea lui Antihrist) /Apoc 13:16-17/, ce le va da posibilitatea să locuiască în spațiul temporar controlat de Antihrist. Iar cine va rămâne credincios lui Hristos și nu se va închina lui Antihrist, va fi lipsit de toate drepturile, și la sfârșitul vremurilor, chiar și de darul

sfânt a lui Dumnezeu – viața. De împărăția lui Antihrist în viitor sânt legate două chestiuni ale căror rădăcini se găsesc în prezent: noțiunea de semn, pecete și drepturile și libertățile persoanelor. Primirea semnului lui Antihrist presupune închinarea conștiință în fața lui, ca Dumnezeu. Pentru unii, aceasta va fi de bună voie, pentru alții silită, dar în ambele cazuri va fi conștiință. Pecetea (în sine) este mijlocul tehnic care va da posibilitatea existenței în lumea supusă lui Antihrist și fără închinarea înaintea lui (a semnului), acesta nu are nici o tainică putere reală asupra omului. Și, totuși, împărăția lui Antihrist nu va fi posibilă fără bază tehnică corespunzătoare, cu ajutorul căreia el va încerca să-și îndeplinească scopul.

În legătură cu aceasta, orice limitare, chiar și previzibilă, a drepturilor și libertăților politice și economice ale cetățenilor, cu ajutorul mijloacelor tehnice, în înțelegerea Creștină lineară a timpului orientat către sfârșitul său, capătă o dimensiune eshatologică care nu poate să nu tulbure cugetul membrilor Bisericii, astfel încât să-și pună întrebarea: cu ce scop se face aceasta?

Problema drepturilor și a libertăților, în cazul acesta, nu poate fi o problemă privată a credinciosului. Procesul actual de codificare a cetățenilor atinge nemijlocit activismul politic și economic al cetățeanului. Se introduc forme care au înrudire tipologică cu limitările vremurilor apocaliptice. Pe lângă aceasta, se ignoră tot timpul și se blochează metode reale de realizare a funcției statului de regularizare și control în zona economiei publice și a activității politice, ceea ce trezește în credincioși paralele apocaliptice.

În ochii credincioșilor, în cursul evenimentelor de astăzi, putem observa anumite semne eshatologice. În același timp, având nevoie de trezvie, nu trebuie să înțelegem aceste semne ca fiind

chiar evenimentele sfârșitului lumii. De aceea, cei care au acceptat numerele de identificare, de bunăvoie sau siliți, nu trebuie să privească acest lucru ca o lepădare de credință. Pe de altă parte, cei care, conștienți de aceasta, nu vor să primească codul nu trebuie siliți să o facă, ci în cazul refuzului din pricina sensibilității de credință să nu fie numiți fanatici și sectari.

Deoarece în contextul Apocalipsei dumnezeiești avem parte de o călăuzire eshatologică și ni se arată caracterul primejdios, sub toate aspectele, al controlului tehnic al persoanei, nu putem să fim indiferenți față de introducerea acestora în casele noastre, unde Domnul ne-a rânduit să viețuim, și în țările pe care ni le-a lăsat prin părinții noștri. Dumnezeu, Care pe toate le cârmuiește pentru fiii Săi buni, a rânduit ca mijloacele tehnice de astăzi, indiferent de raportarea polisemantică la ele, să poată sluji, surprinzător, la rezolvarea problemelor Statului într'un mod mulțumitor pentru Creștini. Dar, pe lângă aceasta, puterea Statului, declarându-și atașamentul față de noile standarde politice, trebuie să se raporteze cinstit și responsabil la simțămintele cetățenilor săi.

Construirea noii societăți democratice este, de fapt, construirea societății cetățenilor, care recunoaște, real și nu iluzoriu, puterea acelorași cetățeni care o constituie. De aceea, misiunea autorităților executive constă în rezolvarea problemelor cetățenilor, care au puterea reală, pe care au delegat-o Statului. Fiecare încercare a funcționarilor Statului de a obliga cetățenii să primească hotărârile sale, în orice chestiune, invocând oarecare motive aparent importante, este potrivnică nemijlocit conceptului de stat cetățenesc. Rezultatul este nu un progres, ci o rămânere în loc. Autoritățile trebuie să găsească o modalitate de a rezolva problemele și nu să blocheze rezolvarea acestora, mai cu seamă când este vorba de oameni liberi, de drepturile și libertățile sfinte și de-Dumnezeu-date ale oamenilor.

Refuzul reprezentanților autorităților de resort de a trece la un model alternativ de reglementare a activității economice ale cetățenilor (mai cu seamă în legătură cu plata impozitelor) sau de a rezolva cu abilitate problemele din jurul introducerii acestora, este privită pe drept cuvânt ca o încălcare a principiilor fundamentale ale democrației și o iresponsabilitate față de popor. În context religios, astfel de acțiuni ale autorităților capătă o dimensiune apocaliptică, ceea ce poate fi apreciat ca o acceptare conștientă sau nu a bazei tehnice care favorizează înstăpânirea lui antihrist. O astfel de poziție pe viitor a autorităților nu va contribui la scăderea tensiunii în societate, nici nu va oferi membrilor ei de astăzi atât de necesara stabilitate și nădejde că viața se va îmbunătăți.

Ne adresăm tuturor oamenilor de bună credință din Ucraina să facă tot ceea ce le stă în putință ca să nu se ridice obstacole în calea întâlnirii dintre autorități și credincioși.

Chemăm încă odată cu stăruință reprezentanții tuturor organelor de conducere să ajute la realizarea drepturilor legale garantate credincioșilor, de a viețui și de-și îndeplini datoria cetățenească în conformitate cu convingerile lor religioase, și mai cu seamă ca operațiunile financiare să se realizeze fără identificarea prin număr, precum și ca să nu permită impunerea universală a numărului de identificare în toate aspectele vieții oamenilor.

De asemenea, rugăm autoritățile să elaboreze un mecanism prin care credincioșii care au primit până acum acest număr de identificare, precum și aceia care nu l-au primit deloc, să poată renunța la el, deoarece socotesc că nu pot să-l folosească din pricina convingerilor lor religioase, și să aibă posibilitatea să își desfășoare activitatea economică în cadrul unui sistem alternativ de plată.

Pe credincioși îi chemăm, după cuvintele Sfântului Apostol Pavel,
„ca nu degrab să vă clătiți voi din minte, nici să vă spăimântați, nici
prin duh, nici prin cuvânt, (...) cum că ar fi sosit ziua lui Hristos.”
/II Thes. 2:2/

Întâi-stătătorul Bisericii Ortodoxe a Ucrainei,
Înaltpreasfințitul Mitropolit al Kievului și al întregii Ucraine
† Vladimir, împreună cu membrii Sfântului Sinod,
la Lavra Kiev-Pecerska, 29 Decembrie 2003

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE RUSE

În ultimul timp, în Rusia și într'o serie de alte țări ale Federației Ruse se fac demersuri în ce privește organizarea colectării de informații despre cetățeni, informații care vor fi depozitate în sistemele computerizate ale statului. Acest lucru este explicat prin necesitatea punerii în ordine a plății impozitelor, precum și prin dorința de înlesnire a relațiilor financiare dintre cetățeni și structurile administrative. Printre altele, cetățenilor din anumite regiuni au început să li se elibereze imediat card-uri electronice, cu ajutorul cărora se vor realiza plăți către organele administrative locale și care vor deveni baza pentru extinderea ajutorului social și medical, cu privire la returnarea banilor pe care cetățenii i-au dat statului sub formă de impozite. Știrea a suscitât neliniște printre credincioșii ortodocși. Aceștia se temeau de controlul total al autorităților asupra vieții private și sociale a omului, precum și de lipsa oricărui fel de control social al informațiilor care se pot găsi pe aceste card-uri. Fiecărei persoane aflată în câmpul muncii i se va atribui, la cererea sa, un cod fiscal individual. Mulți Creștini, care cinstesc cu sfințenie numele primit la Sfântul Botez, socotesc că este nedemn să ceară statului să le dea un „nume nou” sub forma de număr.

O altă chestiune la fel de importantă cu care ni se adresează credincioșii este problema simbolisticii folosită la înregistrarea cetățenilor. În unele documente se află sau se va afla un cod de bare – cifre sub formă de linii de diferite grosimi. Fiecare dintre aceste coduri conține în sine trei linii separate (izolate) care coincid grafic cu simbolul corespunzător numărului „6”. În felul acesta, codul de bare, prin decizia creatorilor sistemului internațional de marcare a lui, conține numărul 666 pomenit în cartea Apocalipsei Sfântului Ioan Theologul ca fiind numărul antihristului /Apoc. 13:16-18/, și din aceasta cauză este folosit de sectele sataniste, spre ofensarea Bisericii și a Creștinilor.

Mulți experți în computere ne încredințează că nu a existat nici o nevoie pentru folosirea etichetelor pentru cifra „6”, în linii separate. Din aceasta se poate trage concluzia că, în mod conștient sau inconștient, oamenii care au elaborat sistemul global al codurilor de bare cu largă aplicare astăzi în statistici, comerț, evidența mișcării mărfurilor și în multe alte sfere au ales un simbol ofensator și pricinuitor de tulburare pentru Creștini, care, cel puțin, pare o batjocură obraznică. Îngrijorarea cauzată de această problemă a fost exprimată de multe comunități ortodoxe din lume, printre care și de către Biserica Ortodoxă Greacă. Cercetând întreaga complexitate a problemei, Sfântul Sinod, în pofida acestui lucru, se adresează păstorilor și turmei cu apelul de a păzi trezvia Creștină, chipul de cugetare ortodox.

Tulburarea pe care o pricinuiesc în rândul vostru acțiunile autorităților Statului este împărtășită cu voi și de ierarhia bisericească, căci, până la urmă, este vorba de apărarea drepturilor credincioșilor de a viețui în acord cu propriile convingeri religioase. De asemenea, dorim să facem limpede cunoscut: nu trebuie să ne temem de simboluri și semne exterioare, căci nici o ispită a vrăjmașului sufletelor

oamenilor nu este în stare să biruiască harul lui Dumnezeu, care se află din belșug în Sfânta Biserică. Nimeni și nimic nu poate să clinească credința omului care petrece cu adevărat în Hristos și care se împărtășește cu Sfintele Taine ale Bisericii. Sfântul Apostol Petru scrie: „Și cine este cel ce va face vouă rău de veți fi râvnitori binelui? Că de și veți pătimi pentru dreptate, fericiți veți fi. Iar de frica lor să nu vă temeți nici să vă turburați, ci pre Domnul Dumnezeu să sfințiți întru inimile voastre, și să fiți gata pururea spre răspuns la tot cel ce cere vouă cuvânt pentru nădejdea carea este în voi” /I Pet. 3:13-15/. Unii preoți au inclus din proprie inițiativă problema acceptării numărului fiscal în rândul problemelor care se pun la spovedanie, punând refuzul înregistrării fiscale drept condiție a primirii la Sfânta Împărtășanie. Celor care încearcă să lege numerele de identificare de pecetea lui antihrist le reamintim că, în predania Sfinților Părinți, o astfel de pecete este înțeleasă ca semn, care întărește lepădarea conștientă de Hristos. Conform cuvintelor lui Ippolit Romanul, această pecete va zice: „Ne lepădăm de Ziditorul cerului și al pământului, mă lepăd de Botez, mă lepăd de toată slujirea lui Dumnezeu și sânt de acord cu tine și cred în tine.” La fel spune și Cuviosul Nil Izvorătorul-de-mir: „Pe pecete vor sta scrise următoarele: «Eu sânt al tău» - «Da, tu ești al meu».” În pofida acestei predanii, oamenii, uneori, susțin că tehnologia poate, pesemne, să provoace o întorsătură în cele mai ascunse adâncimi ale sufletului omenesc, ducându-l la uitarea lui Hristos. O astfel de superstiție se deosebește de tâlcuirea ortodoxă a Apocalipsei Sfântului Ioan Teologul, conform căreia „semnul fiarei” se pune celor care cred de bunăvoie în ea (în fiară), „numai pentru minunile ei mincinoase” (Sfântul Ioan Gură-de-Aur). Nici un semn extern nu tulbură sănătatea duhovnicească a omului dacă nu se face ca urmare a trădării de bunăvoie a lui Hristos și a batjocoririi credinței.

Spunând acestea în numele turmei noastre, ne adresăm concomitent autorităților, reamintind toate motivele de îngrijorare și nedumerire menționate.

Biserica se raportează cu înțelegere la tendințele de desăvârșire a modului de colectare a impozitelor, deoarece de aceasta depinde în mare măsură bunăstarea oamenilor, mai întâi de toate a celor săraci, bolnavi și bătrâni. De asemenea, salutăm încercările de înlesnire a accesului cetățenilor la ajutorul social și la alte beneficii pe care statul le oferă, căci cunoaștem dificultățile care însoțesc acest acces.

Pe de altă parte, Sfântul Sinod reamintește statului că, potrivit dreptului normativ internațional și, printre altele, a Constituției Rusiei, strângerea, păstrarea și utilizarea informației despre viața privată a persoanelor fără acordul acestora nu este permisă (art. 24). Răspunzând apelului turmei neliniștite a Bisericii noastre, îi chemam pe cei care dețin puterea să se aplece serios asupra cererii noastre. Ne îngrijorează, printre altele, imposibilitatea accesului cetățenilor la informațiile despre ei, care pot fi păstrate în seifuri electronice de către organele fiscale și de către alte instituții administrativ-financiare, precum și posibilitatea ca aceste informații să fie folosite în dauna oamenilor.

Găsim ca fiind importantă oferirea posibilității credincioșilor de a nu se declara ca depunători de cereri de eliberare a unui număr fiscal individual.

Facem apel către autoritățile Rusiei și ale altor țări din Federația Rusă, unde numărul locuitorilor ortodocși este dominant, să se pună problema refuzului simbolurilor hulitoare din codul de bare și schimbarea în sistemul internațional de tipărire a respectivelor semne.

Însă, dacă aceasta nu se poate realiza, socotim că este necesară crearea unui limbaj electronic național alternativ. Mai există încă o circumstanță existențială. Curând, oamenii care nu dețin cod fiscal

sau card de plastic se pot afla în situația să le fie practic refuzată posibilitatea primirii ajutorului social și chiar medical. Dacă se va întâmpla așa ceva, vor apărea toate motivele posibile de suspiciune față de principiul egalității în drepturi a cetățenilor și cu privire la libertatea de conștiință – principii pe care le promovează atât de activ civilizația modernă.

Tocmai de aceea, noi insistăm pentru necesitatea existenței unui sistem alternativ de evidență a populației și oferirea aceluiași servicii sociale, medicale, de asigurare și de alte tipuri.

Biserica nu poate să nu-și ridice glasul în apărarea libertăților oamenilor, căci pentru unitatea duhovnicească a societății este de o importanță excepțională ca credincioșii să nu se simtă cetățeni de mână a doua, să nu vadă în stat un prigonitor și batjocoritor al credinței. Creștinii ortodocși ale căror autorități impun acceptarea documentelor cu număr, care sânt cunoscute prin răutatea lor, trebuie să știe că acestea nu vor aduce pagubă sufletului lor. Dar, în același timp, ei vor trebui iarăși, ca și în vremea prigoanei (comuniste), să facă diferența dificilă dintre Patrie și Stat. Adevărata pocăință pentru crimele săvârșite în veacul al XX-lea împotriva credincioșilor se va împlini atunci când Statul va respecta permanent simțămintele credincioșilor și atunci când nu se va implica în chestiuni ce țin de conștiința omului, sub nici un motiv: politic, economic, ideologic sau polițienesc.

Rugându-ne pentru Rusia și pentru alte țări unde se află păstoriții noștri, nădăjduim că autoritățile nu vor rămâne indiferente în fața durerii milioane de Creștini. Iar slujitorilor lui Hristos și turmei noastre le adresăm cuvintele Apostolului Pavel: „Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să dea vouă aceeași să cugetați între voi, dupre Hristos Iisus” /Rom. 15:5/.

SFÂNTUL SINOD

AL BISERICII ORTODOXE SÂRBE

6 Octombrie/23 Septembrie 2006

Sfântul Sinod Permanent, în adunarea sa, a hotărât următoarele:

„Este de datoria Sfântului Sinod arhieresc să intervină în mod corespunzător pe lângă organele abilitate ale Republicii Serbia ca legea de curând votată în Parlament privind documentele de identitate să nu fie pusă în practică.”

Cu cinstire, anunțăm Sfântul Sinod arhieresc de această hotărâre a Sfântului Sinod Permanent pentru a lua la cunoștință și a duce la bun-sfârșit această lucrare.

Către Sfântul Sinod arhieresc, credincios în Hristos,
Întâi-stătătorul Sfântului Sinod arhieresc și Patriarh al Serbiei
† Pavel

SINODUL MITROPOLITAN AL CLUJULUI, ALBEI, CRIȘANEI ȘI MARAMUREȘULUI

19 Februarie 2009

Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, luând act de reacțiile unor medii monahale și teologice față de introducerea sistemului de supraveghere biometrică în România, consideră că acestea sânt îndreptățite, ele urmând însă să fie supuse unor analize și nuanțări, atât la nivelul Sinoadelor locale cât și la acela al Sfântului Sinod plenar.

Oficial, semnalul a fost dat prin Hotărârea de Guvern nr. 557 din 26 Aprilie 2006 privitoare la introducerea pașapoartelor electronice, în care sânt stocate datele biometrice ale persoanei, adică imaginea facială, impresiunea digitală, precum și alte elemente de identificare. Mai mult, deși Hotărârea îi privește pe toți cetățenii României, ea nu a fost precedată de o dezbatere publică, așa cum s-ar fi cuvenit într'o țară democratică.

Pentru 1 Ianuarie 2011 este programată introducerea noilor cărți electronice de identitate cu cip. Acesta are forma și dimensiunea unei așchiuțe în care se stochează datele biometrice ale unei persoane; el poate fi implantat nu doar într'un act de identitate (buletin, pașaport, card comercial sau sanitar), ci și în corpul uman, sub pielea palmei, a unui deget sau a cefei, iar conținutul său poate fi citit de la

distanță și de către oricine, cu ajutorul unui calculator sau a unui aparat de receptare anume construit. Nu există nici o lege națională sau internațională care să garanteze discreția sau securitatea absolută a datelor înscrise în cip, acestea fiind, practic, la dispoziția oricărui factor instituțional sau privat și constituind un sistem de supraveghere a cetățenilor pe toată durata vieții lor, și chiar după moarte.

Argumentul că acest sistem de supraveghere contribuie la identificarea și urmărirea delincvenților constituie o ofensă la adresa întregului popor român, care nu poate fi tratat ca o bandă de infractori. Dimpotrivă, acest sistem de supraveghere e un atentat la libertatea și intimitatea oamenilor, drepturi consfințite nu numai de legile civile, ci și de normele religioase. E ca și cum un duhovnic ar divulga secretul spovedaniei, fapt aspru pedepsit în rânduielile bisericești, dar cu drept de cetățenie în sistemul transparenței fără perdea. Biometria nu numai că nu o sancționează, dar, dimpotrivă, o legitimează, omul fiind tratat nu ca făptură a lui Dumnezeu, înzestrată cu suflet, inteligență și libertate.

În concluzie, facem un apel către Domnul Traian Băsescu, Președintele României și garantul respectării Constituției, să facă tot ceea ce îi stă în putință spre a-i asigura cetățeanului român dreptul la libertate și viață particulară, în consens cu principiile conviețuirii sociale.

În ședința din 19 Februarie 2009, Cluj-Napoca

† Bartolomeu, Arhiepiscop și Mitropolit

† Andrei, Arhiepiscopul Alba-Iuliei

† Sofronie, Episcopul Oradiei

† Iustinian, Episcopul Maramureșului și Sătmărilor

† Petroniu, Episcopul Sălajului

† Irineu Bistrițeanul, Episcop vicar Cluj

† Vasile Someșanul, Episcop vicar Cluj

**SFÂNTUL SINOD
AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE** _____
25 Februarie 2009 _____

În ședința de lucru din ziua de miercuri, 25 Februarie 2009, Sfântul Sinod a adoptat, în unanimitate, hotărârea nr. 638/2009 în legătură cu problema noilor pașapoarte electronice care includ date biometrice:

1. Ia act de scrisoarea nr. 638 din 28 Ianuarie 2009 a Preafericitului Părinte Patriarh Daniel adresată Ministerului Administrației și Internelor, prin care se solicită o serie de precizări în legătură cu noile pașapoarte electronice care includ date biometrice (vezi anexa 1).

De asemenea, ia act de lămuririle aduse prin adresa nr. 3622071 din 5 Februarie 2009 a Ministerului Administrației și Internelor – Direcția Generală de Pașapoarte (vezi anexa 2), din care rezultă două asigurări importante:

a. „A avea un pașaport este un drept și nu o obligație, pașaportul fiind un document eliberat la cerere pentru cei ce doresc să călătorească în afara spațiului Uniunii Europene.” Astfel, se deduce că cei care invocă obiecții de conștiință sau motive religioase au libertatea să nu solicite acest nou tip de pașaport;

b. „Fiecare cetățean are dreptul de a cunoaște în mod direct conținutul datelor personale incluse în noul pașaport electronic care include date biometrice.”

2. Constată că însăși opinia Comisiei Europene exprimată la 16 Martie 2005, prin „Grupul European pentru etica în știință și noile tehnologii,” este împotriva implantării în corpul uman a cipului electronic: „Utilizarea pentru scopuri nemedicale a implanturilor de informare și comunicare constituie o potențială amenințare la demnitatea umană și societatea democratică” (pct. 6.4), iar „implanturile destinate supravegherii... ar putea fi folosite de către autoritățile statale, indivizi sau grupuri pentru a crește puterea lor asupra altora” (pct. 6.4.4).

3. Întrucât unele persoane au reticențe față de pașapoartele biometrice, se va interveni pe lângă instituțiile Statului Român (Președinție, Parlament, Guvern) cu solicitarea de a se adopta măsurile necesare pentru modificarea și completarea legislației în vigoare prin extinderea prevederilor referitoare la cazuri de urgență (pașaport temporar) și la cazuri când, din motive de conștiință sau religioase, persoana nu dorește pașaport electronic care include date biometrice.

4. În viitor, orice inițiativă de interes general bisericesc care provine dintr’o eparhie trebuie, mai întâi, analizată și dezbătută la nivelul centrului eparhial și al sinodului mitropolitan, iar apoi să fie înaintată Sfântului Sinod, spre dezbateră și hotărâre.

5. Văzând tulburarea provocată de opiniile confuze și contradictorii cu privire la noile pașapoarte biometrice, Sfântul Sinod îndeamnă clerul, monahii și credincioșii să rămână statornici în credința în Mântuitorul Iisus Hristos, Biruitorul iadului și al morții, să sporească în rugăciune și fapte bune, viețuind Creștinește în familie, mânăstire și societate, fără a răspândi panică și îngrijorare prin preocupare excesivă pentru lucruri trecătoare. Astfel, Dumnezeu ne va lumina, ne va apăra de tot răul și ne va ajuta să săvârșim binele.

Biroul de Presă al Patriarhiei Române

**LUĂRI DE POZIȚIE
DIN PARTEA
UNOR ARHIEREI,
PĂRINȚI DUHOVNICEȘTI
ȘI THEOLOGI
CONTEMPORANI**

Nu suferă limba cea zidită de
Hristos să rostească ceva împo-
triva Ziditorului... Nu vă înșelați,
Dumnezeu nu se lasă batjocorit
căci, din cele ce ies din gura sa,
fiecare va fi judecat; din cuvintele
tale te va îndreptăți și din cuvîn-
tele tale te va osândi.

PĂRINTELE PAISIE AGHIORITUL, CHILIA PANAGUDA A MĂNĂSTIRII CUTLUMUȘ, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

7 Martie 1987

În spatele duhului lumesc al „libertății” de astăzi, al lipsei de respect în Biserica lui Hristos față de cei mai mari, părinți și dascăli, care au frica lui Dumnezeu, se ascunde robia duhovnicească, neliniștea sufletească și anarhia, care duce lumea spre impas, spre distrugere sufletească și trupească.

Iar în spatele sistemului perfect de asigurare computerizată, ce se face prin „cartela” electronică, se ascunde dictatura mondială, sclavia lui antihrist. „...ca să le dea semn preste mâna lor cea dreaptă sau preste frunțile lor și ca nimenea să poată cumpăra sau vinde, fără numai cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei. Aici este înțelepciunea. Cel ce are minte socotească numărul fiarei, că număr de om este, și numărul ei șase sute șasezeci și șase.” /Apoc. 13:16-18/.

Sfântul Andrei al Kesariei scrie următoarele:

„Despre numele cel murdar al lui antihrist și despre tâlcuirea numărului precum și despre altele ce s’au scris despre acela, vremea le va descoperi și cercarea celor înțelepți..., dar nu a binevoit harul dumnezeiesc să se scrie în dumnezeiasca carte numele lui cel pierză-

tor. Însă cercetând cu înțelegerea, cu adevărat multe (nume) se pot afla..." (Sfântul Andrei al Kesariei, „Tâlcuire la Apocalipsă”, cap. 58, pp. 541-342, ediția greacă)

Dar lucru ciudat este că mulți oameni duhovnicești, pe lângă faptul că fac tâlcurile lor proprii, se mai și tem cu o frică lumească de „punerea la dosar,” în timp ce ar fi trebuit să se neliniștească duhovnicește, să-i ajute pe Creștini cu neliniștea cea bună și să le întărească credința, și astfel să simtă mângâierea dumnezeiască.

Mă mir cum toate aceste evenimente nu le creează probleme de conștiință! De ce nu-și pun măcar un semn de întrebare la tâlcurile minții lor? Și, dacă îl ajută pe antihrist la pecetluirea lor, de ce mai trag și alte suflete la pierzare? Căci la aceasta se referă cuvintele „...ca să înșele, de este cu putință, și pre cei aleși.” /Mc. 13:22/

Se vor înșela cei care le vor tâlcui pe acestea cu mintea lor, în timp ce semnele sânt foarte clare. „Fiara” de la Bruxelles a sorbit în computerul cu 666 aproape toate statele. Cartela, buletinul electronic, „înainte-mergătoare ale pecetluirii,” ce arată? Din păcate, la radio ascultăm numai vremea probabilă.

Ce ne va spune Hristos? „Fățarnicilor, fața cerului știți să o osebiți, dar semnele vremurilor nu puteți?” /Mt. 16:3/

Așadar, după cartelă și după buletinul electronic, adică „îndosărierea” persoanelor, ce se face pentru a înainta cu viclenie la pecetluire, vor spune mereu la televizor că oarecare a furat cartela cutăruia și i-a luat banii din bancă. Pe de altă parte, vor face reclamă „sistemului perfect,” adică pecetluirii pe mână sau pe frunte cu raze laser, a numărului 666, numele antihristului, care nu se va distinge cu ochiul liber.

Din păcate, iarăși „anumiți cunoscători” îi vor „înfășa” pe fiii lor duhovnicești ca pe niște prunci, chipurile ca să nu-i mâhnească. „Aceasta nu are importanță.” „Nu-i nimic, este destul să credeți

lăuntric.” Și, deși vedem că Apostolului Petru, care s’a lepădat numai la exterior de Hristos, i s’a socotit aceasta cu adevărat lepădare, aceștia se leapădă de Sfânta Pecete a lui Hristos, ce le-a fost dată la Sfântul Botez, care este „Pecetea darului Sfântului Duh,” prin primirea peceții lui antihrist, și mai spun apoi că Îl au pe Hristos înlăuntru lor.

Din păcate, o astfel de logică aveau și unii „gnostici” pe vremea sfinților mucenici, care încercau să-i întoarcă pe mucenici de la mărturisirea lor, așa cum spune Sfântul Vasile cel Mare în „Cuvântul” său la mucenicul Gordie:

„...mulți încercau să-l convingă pe mucenic să se lepede numai cu gura și să-și păstreze credința în suflet prin aceeași dispoziție lăuntrică, pentru că Dumnezeu nu caută la cele pe care le rostește limba, ci la intenția omului. Însă mucenicul Gordie a rămas neînduplecat și a răspuns: «Nu suferă limba cea zidită de Hristos să rostească ceva împotriva Ziditorului... Nu vă înșelați, Dumnezeu nu se lasă batjocorit căci, din cele ce ies din gura sa, fiecare va fi judecat; din cuvintele tale te va îndreptăți și din cuvintele tale te va osândi.»”

De asemenea, sub stăpânirea lui Deciu, s’a poruncit Creștinilor să mărturisească religia închinătorilor la idoli, și Creștinii care au mărturisit și au jertfit idolilor au primit un certificat, scăpând astfel de mucenicie. Dar nu numai aceștia s’au lepădat de Hristos, ci și cei care au dat bani închinătorilor la idoli și au luat certificatul fără să se lepede de Hristos, așa numiți „libellus.” Dar și pe aceștia Biserica noastră i-a considerat lepădați, căzuți.

Să ne amintim și de minunea săvârșită de Sfântul Theodor, care se prăznuiește în fiecare an în Sâmbăta din prima săptămână a Postului Mare: „Julian Paravatul, știind că poporul lui Hristos, mai cu seamă

în săptămâna întâi a Postului Mare, caută să se curățească și să se apropie mai mult de Dumnezeu, a voit să-i spurce. De aceea a poruncit să pună în piață în acele zile mâncăruri spurcate cu sângele jertfelor idolești. Dar Sfântul mucenic Theodor s'a arătat în vis lui Evdoxie, arhiepiscopul de atunci al Constantinopolului și, descoperindu-i fapta împăratului, i-a poruncit să-i adune pe credincioși dis-de-diminează ca să-i împiedice să folosească acele mâncăruri spurcate. Iar lipsa hranei necesare să o înlocuiască vremelnic prin colivă... În felul acesta, scopul Paravatului a fost zădărnicit și poporul cel credincios a fost păzit nespurcat..."

Depărtarea de cele jertfite idolilor a fost rânduită printr'un canon al Sfinților Apostoli: „Și s'au adunat apostolii și bătrânii... (și au hotărât) să se ferească de pângăriciunile idolilor și de curvie și de (dobi-toc) sugrumat și de sânge.” /F.Ap. 15:6-20/.

Dar, cu toate cele pe care le-am arătat, auzim, din păcate, o grămadă de neghiobii ale minții unor „gnostici” de astăzi. Unul spune: „Eu voi primi buletinul cu 666 și voi pune și o cruce alături.” Altul spune: „Eu voi primi pecetea cu 666 pe frunte și voi face și o cruce pe cap...” Iar alții spun o grămadă de alte neghiobii, crezând că se vor sfinți în felul acesta. Dar toate acestea sânt înșelări.

Numai cele care primesc sfințire, numai acelea se sfințesc. De pildă, apa primește sfințire și se face aghiasmă. Însă urina nu primește sfințire. Piatra se poate face pâine prin minune, dar necurăția nu primește sfințire.

Prin urmare, diavolul, antihristul, atunci când este pe buletin, pe mână sau pe fruntea noastră prin simbolul lui, nu se sfințește, chiar și o cruce de ai face.

Avem puterea Cinstitei Cruci, a simbolului sfânt, și harul dumneze-

iesc al lui Hristos numai atunci când ne îndestulăm cu Sfânta Pecetluire a Botezului, prin care ne lepădăm de satana, ne unim cu Hristos și primim sfânta pecetluire: „Pecetea darului Sfântului Duh.”

Hristos să ne lumineze pe toți. Amin.
Sfântul Munte, Chilia Panaguda, Mănăstirea Cutlumuș
Sâmbăta celei dintâi săptămâni a Postului Mare, 1987

Cu multă durere și dragoste în Hristos
Paisie Monahul

PROTOSINGHELUL PETRONIU TĂNASE, STAREȚUL SCHITULUI ROMÂNESC PRODROMUL, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

1993

- Ați auzit, părinte, despre tratatul de la Maastricht, care este un fel de ecumenism economic, adică vizează o Europă fără granițe, guvern unic, monedă unică. Asta înseamnă că tot ce este legat de credință, etnie, neam este dat deoparte. În clipa în care acuți un astfel de proiect ești acuzat de naționalism. Care este opinia sfinției voastre?

- Aici în Grecia, de exemplu, este o mișcare generală împotriva acestui lucru. Marea majoritate a Grecilor văd în acest tratat tot o lucrare satanică, care se folosește de anumite categorii de oameni. Aici ei văd o lucrare nu a comunismului, ci a masoneriei, în colaborare cu alte secte sau mișcări ce se află net pe linie satanică, unde se vorbește fără ascunzișuri despre cultul Satanei. Știți că în clipa aceasta, în lume, sânt temple închinat diavolului? Am văzut fotografii prin reviste ale unor tineri care și-au pus coarne pur și simplu, mergând în acest fel pe stradă, crezând că sânt mai originali dacă sânt ca Satana. Aici, în Grecia, există un fenomen foarte interesant, care are tangență cu datele din apocalipsa Sfântului Ioan Theologul. Este cunoscută, probabil, discuția în jurul buletinelor de identitate electronice și a tuturor celorlalte forme pregătitoare pentru

unificarea Europei. Cu 666! Există o spaimă apocaliptică, manifestată deja. Biserica și mănăstirile Sfântului Munte au luat atitudine publică, în presă. Se vede sigur că este vorba de ceva necurat în toată această treabă. Îmi amintesc, am primit anii trecuți o circulară din partea călugărilor athoniți zelotiști, ramura conservatoare a Sfântului Munte, în care ni se comunica programul unei mișcări masonice „Ioan Vekkos,” un program vădit îndreptat împotriva Ortodoxiei, care privea și Sfântul Munte. Se preconiza ca Sfântul Munte să devină un centru turistic, să se facă drumuri bune și arsanele, ca să poată fi accesibil. Monahismul să fie încet-încet strâns într’o mănăstire-două, așa, ca mostră. Și în locurile mai prăpăstioase să fie lăsate câteva chilii, pentru ca să vadă lumea cum a fost. În rest, să fie deschis turiștilor, bărbați și femei, să se facă hoteluri bune, restaurante, centre de cercetări. Acest program, dacă se realizează, poate fi pentru Grecia o sursă imensă de venituri. Se pare că multă lume de aici, din Grecia, chiar reprezentanți ai statului și ai Bisericii, ar fi de acord cu acest program. O piedică serioasă este prezența aici a monahilor din alte țări. De aceea, programul prevede ca să se facă toate eforturile pentru a se împiedica venirea călugărilor din alte țări la Sfântul Munte, iar cei existenți să fie încet-încet, dacă se poate, chiar scoși din Sfântul Munte. Deși nu acordăm totală încredere aceluia program, sântem nevoiți să constatăm că lucrurile se realizează întocmai. Iar în privința noului buletin, mulți manifestă simpatie pentru numărul 666, care este numărul Satanei.

- *În ce constă această simpatie?*

- Foarte simplu. Poți întâlni oricând pe stradă persoane ce poartă imprimat pe tricou acest număr. Te duci la farmacie sau la magazin și poți găsi pe unele flacoane alăturarea celor trei de șase. Chiar unele decorațiuni exterioare ale clădirilor sau ale vitrinelor conțin această alăturare de cifre.

- *Ce să însemne toate acestea?*

- Vedeți, se fac acum niște buletine de identitate noi, așa-zise buletine electronice. Toate datele personale sânt înscrise vizibil pe acest buletin, care are un sistem de numerotare prin linii verticale, pe care-l vedem și la prețurile de pe produse. Pe aceste buletine se pot înscrie astăzi prin mijloace electronice semne invizibile.

Nu știu dacă ați aflat că japonezii au reușit ca pe un centimetru pătrat să imprime întreaga Scriptură, Noul și Vechiul Testament.

- *Cum vedeți aceasta?*

- Atunci, iată că devine foarte simplu să înscrie pe buletinul acela toate datele personale, numărul său și acel sistem de numerotare prin linii. Ei bine, s'a descoperit că acest sistem de linii, decodat în cifre, devine 666. A fost un protest vehement al episcopilor, al întregii Biserici. Au apărut fotografii făcute cu infraroșu ale acestor buletine, unde apare, de astă dată vizibil - căci cu ochiul liber nu se vedea - repetarea celor trei cifre.

- *Cine credeți că se află în spatele acestor acțiuni, ce interese?*

- Aceste buletine de identitate sânt dirijate de la Bruxelles. Acolo există centrul viitoare Europei comune, unde se află și un computer uriaș, care are înregistrate toate datele de identitate ale tuturor oamenilor din această parte a pământului. El poate înmagazina 4-5 miliarde de date. Buletinul numerotat trebuie să fie tot timpul la purtător. Pentru a evita situațiile în care buletinul poate fi uitat, s'a ajuns la soluția ca acest număr să fie imprimat chiar pe ființa omenească. Fie să-l scrie pe mână cu ajutorul unor raze laser invizibile, iar când omul introduce mâna la bancă ori la ghișee să se poate decoda acest număr - dar fiindcă și mâna poate să lipsească uneori datorită unei infirmități, s'a ajuns la concluzia că cel mai nimerit loc este pe frunte. Apocalipsa Sfântului Ioan Theologul! Lumea, auzind, a intrat în panică! 666 pe fruntea tuturor! Până și computerele acestea au nevoie de o cifră - cheia lor de funcționare, repetată de trei ori. Ei bine, acesta este tot 666!

ARHIMANDRITUL GHEORGHIE KAPSANIS, STAREȚUL SFINTEI MARI MĂNĂSTIRI GRIGORIU, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

12 Iulie 1997

Toți cei ce ne opunem îndosarierii electronice și posibilei folosiri a numărului 666 pe noile buletine, avem de înfruntat nu numai pe reprezentanții autorității civile, care prezintă aceste măsuri, ci și pe unii clerici și frați mireni care, poate bine intenționați, susțin că îndosărierea electronică și Acordul Schengen nu au însemnătate teologică și, prin urmare, nu este îndreptățită o împotrivire din partea credincioșilor Creștini ortodocși, deoarece acestea aparțin Cezarului, iar nu lui Dumnezeu. Susțin chiar că folosirea numărului 666 nu are importanță, deoarece acest număr, la fel precum și alte numere ale Apocalipsei, sânt simbolice. Eu cred însă că, potrivit duhului Sfintei Scripturi, Sfinților Părinți și mucenici, acești frați se înșeală și rătăcesc și pe alții.

S'a demonstrat de către oameni de știință și politicieni de marcă faptul că Acordul Schengen și îndosărierea electronică ating persoana umană, adică chipul lui Dumnezeu, și constituie o amenințare la adresa libertății umane și, în plus, chiar la adresa suveranității noastre naționale. Și întreb: oare aceste chestiuni sânt indiferente conștiinței noastre Creștine ortodoxe și moralei Creștine?

Biserica noastră Ortodoxă nu numai că n'a aplicat principiul „taie-mă, Turcule, ca să mă sfințesc,” ci a binecuvântat și a influențat chiar lupta pentru eliberare a neamului de sub Turci în 1821. Însă și atunci existau câțiva mai căpătuiți care spuneau că nu trebuie să se pornească lupta împotriva barbarilor cotropitori, aducând chiar și argumente theologice. Din fericire, clerul și poporul n'au fost interesați să-i asculte, ci s'au luptat „pentru Hristos, pentru Credința Sfântă și pentru eliberarea Patriei.”

Câțiva ar spune că acum nu avem nici un cotropitor păgân de înfruntat. Aceasta însă este o afirmație și mai periculoasă. Cei ce completează împotriva libertății noastre nu apar drept cotropitori, ci drept „tovarăși” ai noștri în Uniunea Europeană, însă care Europă? În Europa în care conduc și în care sânt exploatoarele câteva mari puteri, în spatele cărora se ascunde oligarhia. Această oligarhie vrea ca supușii săi să fie robi, lipsiți de libertate, precum „Marele Inchizitor” al lui Dostoievski.

Este oare o cutezanță a face paralelă între această Uniune Europeană (cu NATO-ul său și cu Acordul Schengen) și Sfânta Alianță a statelor europene care, în veacul al 19-lea, a făcut tot posibilul spre a înăbuși mișcările de eliberare ale popoarelor care gemeau sub regimurile asupritoare?

Nu este oare vrednic de mirare faptul că acea Sfântă Alianță, la fel ca și Uniunea Europeană de astăzi, se sprijinea pe ajutorul Turcilor pentru a-i asupri pe Greci?

Ba chiar, pentru cei care nu vor să închidă ochii și văd lucrurile în profunzime, este limpede că noile structuri impuse de Uniunea Europeană prin așa-zisul drept comunitar, care are prioritate în fața dreptului național, impune treptat marginalizarea Bisericii noastre Ortodoxe. Aceasta înseamnă că Biserica Ortodoxă va înceta a mai fi considerată drept religie oficială a statului, învățământul theologic

în școli va fi eliminat, salarizarea clerului va înceta și se va pune la egalitate Sfânta noastră Biserică Ortodoxă cu mulțimea deerezii și de credințe eterodoxe. Deja Iehoviștii au reușit să nu efectueze serviciul militar, ci să facă stagiul social, adică să ocupe în societate poziția de pe care vor putea practica prozelitismul. Astfel se va rupe cordonul ombilical care a unit dintotdeauna Neamul nostru cu Biserica, hrănindu-l cu seva de viață dătătoare, îndeosebi în perioadele foarte critice.

Aceasta, desigur, satisface Europa Catolică și Protestantă, care face tot ce poate pentru a umili popoarele Ortodoxe ale Balcanilor și pentru a ne dezbină și a ne izola unele de altele. Iar acestui scop îi slujește Acordul Schengen. Cei care, în mod conștient ori inconștient, slujesc acestor planuri, așteaptă să vadă împotrivirea noastră la Acordul Schengen și la îndosărierea electronică. Dacă nu ne vom opune cu hotărâre, vor înainta încet-încet către deplina noastră „europenizare,” adică deplina îngrădire a Bisericii Ortodoxe și a culturii Elline. Este grăitor faptul că eterodocșii din Grecia au primit cu bucurie Acordul Schengen și buletinele electronice, din moment ce nu vor avea înscrisă (vizibil) și apartenența religioasă.

Să ajungem acum la numărul 666. Acest număr este, potrivit Apocalipsei, simbol al lui Antihrist, așa după cum Crucea este simbol al lui Hristos. Nu este însă la fel ca alte simboluri numerice ale Apocalipsei, care se referă la limite de timp sau la numărul membrilor împărăției lui Dumnezeu. Numărul 666 are legătură directă (este unit) cu persoana lui Antihrist, de aceea și utilizarea lui are un alt fel de însemnătate în conștiința credincioșilor Creștini. Faptul că este simbol și nu însuși Antihrist nu-i diminuează importanța, de vreme ce este întrebuițat cu scopul de a contamina și a îngrădi pe Creștini. Dacă nu este folosit cu aceste intenții, de pildă la numerotarea clădirilor unei străzi foarte lungi, ori a paginilor unei cărți, este un

număr ca oricare altul și de aceea nu creează probleme. Dacă este întrebuințat însă cu intenție, așa cum se vede în cazul codurilor de bare, și probabil pe viitoarele buletine electronice, atunci trebuie să fie condamnat de către orice Creștin conștient. Întrebarea de ce se insistă pe numărul 666 și nu pe un alt număr dacă, așa cum spun cei care-l folosesc, nu există nimic de ascuns, este ușor de pus. Vor, așadar, să ne impună numărul 666, îndeosebi pe acte cu desăvârșire personale pe care le purtăm cu noi întotdeauna, așa cum este buletinul de identitate.

Zic unii frați că numărul 666 de pe buletin sau ca posibilă marcă pe mână sau pe frunte nu ne poate lipsi de pecetea de neșters a lui Hristos, pe care am luat-o prin Sfântul Botez și Sfânta Mirungere.

Adevărat, nu ne poate lipsi când ni se impune cu sila, adică atunci când sântem legați și însemnați, ori dacă ni se lipesc forțat cartele electronice. Când însă le primim cu voia noastră, atunci desigur că harul lui Dumnezeu se va îndepărta de la noi, deoarece nu L-am mărturisit pe Hristos și deoarece, din lașitate, ori din interes, ori din indiferență, ori din împuținare sufletească, am primit simbolul lui Antihrist.

Cei ce spun mulțimilor că „nu contează numărul 666, luați buletinele electronice” nu se gândesc ce responsabilitate își asumă. Nu și pun problema că poate greșesc și astfel devin autori morali ai apostaziei Creștinilor.

Nu vom primi buletinele electronice deoarece considerăm că înjosec persoana umană. Cum să purtăm un act în care vor fi înscrise o mulțime de informații despre noi pe care le vor putea citi alții, chiar și străinii, dar nu noi înșine, și pe care vor putea, cu îndemănare, să le modifice în defavoarea noastră. Nu le primim nici datorită faptului că, având numărul 666, le considerăm ca o lepădare de Hristos. Nimănui nu-i este îngăduit să-și pună în pericol mântuirea.

Aici sântem sprijiniți de părerile unor cuvioși părinți contemporani, care au scris asupra acestei teme.

Fericitul părinte Paisie (Aghioritul) scria în 1988:

„Iarăși, din păcate, câțiva «știutori» își vor îmbrobodi fiii duhovni-cești ca pe copiii mici, chipurile ca să nu se supere: «Nu contează, nu este nimic, ajunge doar să credeți lăuntric!», în timp ce îl vedem pe Apostolul Petru că s'a lepădat doar exterior de Hristos și tot a fost lepădare. Aceștia se leapădă de sfânta putere a lui Hristos care le-a fost dată la botez: «Pecetea darului Sfântului Duh», prin primirea peceții lui Antihrist, și mai zic că Îl au în ei pe Hristos!”

Pe această temă a fost categoric și fericitul părinte Epifanie Theodoropulos:

„Dacă, așadar, cu adevărat noile buletine poarta numărul 666, dacă acest număr va fi folosit dinadins, ca având legătură cu Antihrist, este de neconceput să purtăm asupra noastră simbolul său. Însă chiar și dacă acest număr nu este pus intenționat, adică drept simbol al lui Antihrist, ci ca un simplu număr între multe altele, pentru că așa ar prezenta unele avantaje matematice (ușurarea diferitelor calcule etc.) – facem doar o ipoteză, deoarece nu există nici un indiciu pentru așa ceva – aceste buletine de identitate care ne provoacă sensibilitatea religioasă prin folosirea unui număr îndoielnic sânt, cu totul de neacceptat. Nu le vom primi.”

De asemenea, sânt vrednice de însemnat și cele spuse de părintele Evsevie Vittis:

„Să știm noi înșine, și să spunem și altora că, de scrie cineva numele lui Antrihrist pe pecete sau numărul său, 666, este același lucru! O spune și Apocalipsa: «Cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei». /Apoc. 13:17/ Prin urmare, nu există diferență între nume și număr. Aceasta o spunem și o subliniem deoarece câțiva zic că numărul 666 nu este nimic, e doar un simplu număr.

Ei bine, la fel se întâmplă și cu 666, așa cum am subliniat. Cel ce primește acest număr blestemat se leapădă de Hristos, adică iese de sub stăpânirea Sa și se unește cu diavolul. Merge cu cel de care s'a dezis la Botez. Aceasta nu o spunem din fanatism, ci o spune însăși Scriptura. Că, acum, unii vor să-și închipuie că Scriptura spune lucruri extremiste, fanatice, n'au decât. Noi vom asculta de Scriptură, nu de dâșii. Hristos s'a dăruit pentru noi în întregime, și noi pe Dânsul Îl cinstim, și pe nimeni altul. Pentru noi, orice spune Scriptura este de la Dumnezeu. Să punem, așadar, pe același loc pe Dumnezeu și pe oameni, oricine ar fi aceștia, oricât de importanți și de măriți ar fi ei?"

După cum am fost înștiințat, ministrul de externe, la o conferință televizată de presă, a spus că nu crede în existența diavolului. Este dreptul său de a crede ori a nu crede. Noi însă, precum și milioane de Greci ortodocși, credem că există diavol, așa cum învață Sfânta Evanghelie, și îi cerem domnului ministru să ne respecte această credință.

Însă nu există numai diavolul, există și potențiali Hitleri, Stalini, Enver Hodja etc. Este oare incertă primejdia de a apărea și pe viitor astfel de oameni, găsindu-ne pe toți gata legați, îndosariați?

Mare parte a poporului nostru este profund neliniștită în această privință. Personal, cred că această neliniște a poporului nostru trebuie să ne îngrijoreze. După părerea noastră, prin această neliniște se exprimă conștiința Bisericii. De altfel, mulți arhieri, clerici și monahi se alătură poporului.

De la conducătorii noștri, așteptăm să ne apere libertățile, demnitatea persoanei și să respecte principiile și convingerile noastre religioase, iar nu să ne predea legați „ocrotitorilor” noștri Europeni. Astfel ar demonstra și un spirit cu adevărat democratic.

Oricum ar fi lucrurile, noi, cu harul Dumnezeului Treimic, nu vom merge când după adevăratul Dumnezeu, când după Baal, așa cum

a făcut Vechiul Israil. Considerăm că pentru toți dreptslăvitorii Creștini este un prilej de a-L mărturisi pe Hristos, oricât i-ar costa, și că astfel și în zilele noastre va străluci iarăși convingerea eroică și martirică a ortodocșilor. Cred că Bunul Dumnezeu, Care îngăduie să trecem prin aceste ispite, va culege roade pentru Biserica Sa, schimbându-le din amare în dulci și mântuitoare.

Sfântul Munte, 12/25 Iulie 1997

PR. PROF. DR. GHEORGHIOS METALLINOS,
FACULTATEA DE THEOLOGIE DIN ATHENA _____
1997 _____

- *În ciuda diverselor proteste exprimate de către poporul Ellin, Acordul Schengen a fost în cele din urma ratificat de către Parlamentul Ellin la 11 Iunie 1997. Cum considerați această acțiune a guvernului de a înainta în grabă o hotărâre atât de importantă fără înștiințarea prealabilă a poporului?*

- Nu numai în Grecia, dar și în restul Europei s'au ridicat puternice proteste pentru lipsa de informație care apare în promovarea și impunerea Acordului Schengen. Aceasta însă înseamnă în același timp și lipsa democrației. Și în țara noastră, din păcate, s'a legat ratificarea unui atât de important text de lipsa informațiilor. Aceasta o acceptă și organele de stat responsabile, fără a putea da explicații! Ce înseamnă aceasta, poate fiecare dintre noi să bănuiască. Indiferența față de națiune trădează nu numai absolutismul, dar și o tragică grabă în a răspunde chemării acelor care programează evoluția Uniunii Europene și a întregii lumi.

- *Acordul Schengen, cu spiritul și cu dispozițiile sale, impune un regim polițienesc de control, de discriminare și de îngrădire. Ce influență credeți că va avea în final acest Acord asupra libertății și demnității umane?*

- Este un indicator al adevăratei naturi a Uniunii Europene faptul că activitatea acestei Uniuni începe cu o măsura curat polițienească,

expresie a viitorului control „mondial” ori „planetar,” după viziunea lui Orwell („1984”). Cu toate că textul [Acordului] Schengen nu o declară explicit, forma pe care o poate îmbrăca utilizarea lui, mai ales în conexiune cu întregul sistem la care a aderat, este posibilă de pericole de o uriașă importanță pentru demnitatea și libertatea umană. Neliniștea, desigur, crește dacă se are în vedere că ar putea, pentru protecția dorită, să sprijine în mod simplu Interpolul. Astfel, la fiecare sistem polițienesc, ceea ce produce neliniște este modul lui de utilizare și persoanele care îl vor folosi. Câte popoare, cum sântem noi, Grecii, nu cunosc foarte bine ce putere are în mână conducerea Uniunii Europene?

- *Aplicarea Acordului se sprijină pe funcționarea sistemului electronic de informații, o gigantică îndosariere electronică ce înjosește omul, preschimbându-l în număr și în articol informațional. Care este vrednicia pe care o conferă învățătura ortodoxă persoanei omenești și cum este încălcată această vrednicie prin aplicarea Acordului?*

- Întruparea lui Dumnezeu-Cuvântul dă măsura acestei vrednicii omenești, după însuși cuvântul Domnului, care spune că „Sâmbăta pentru om s’a făcut!” Prin urmare, fiecare „măsură” care măsoară omul contribuie la degradarea vredniciei sale, la subaprecierea acesteia. Desigur, în privința aceasta Acordul nu este prima „măsură” de acest gen, deoarece este o simplă rotiță în sistemul mai amplu al *New Age*. Peste tot astăzi omul nu este considerat ca o persoană cu personalitate, ci ca un număr, încă și în societatea noastră academică. Ar fi deci o mare iluzie dacă am izola în conștiința noastră Acordul Schengen și nu l-am considera în cadrul mai amplu al *New Age*.

- *În noua Europă fără granițe și cu noul regim de control și îngrădire care se instaurează prin Acordul Schengen, Ortodoxia este în pericol să devină o minoritate controlată. Care considerați că trebuie să fie căile de stopare a unui astfel de pericol?*

- Ca și Creștin, nu aș vorbi de „căi de oprire,” ci despre „căi de înfruntare,” iar acestea sânt stabilite de legătura omului cu harul lui Dumnezeu. Nu cerem „rețete de comportament,” deoarece acestea sânt specifice acelei lumi care produce instituții precum Acordul Schengen, deci Apusului. Noi putem doar să tragem concluzii din comportamentul tradițional al Creștinilor în situații asemănătoare. Poziția lor se exprimă prin mărturisire și mucenicie (adică a-i refuza Cezarului ce-i aparține doar lui Dumnezeu). Iar aceasta presupune legătura lăuntrică a inimii și unirea omului cu Hristos. De aceea, mucenicia și mărturisirea nu sânt impuse, ci „se fac.”

- *Acordul Schengen, după ratificarea lui de către Parlament, constituie pentru mulți un eveniment neliniștitor. După părerea dumneavoastră, va trebui să acceptăm o astfel de poziție pasivă sau, altfel, cum vor trebui să se coordoneze încercările noastre de opoziție?*

- Întrebarea dumneavoastră duce la concluzia că s'ar organiza o „mișcare de opoziție.” Deja în răspunsul anterior s'a făcut referire la poziția Creștinului. Creștinul, în orice împrejurare, acționează ca persoană și poziția sa nu este rodul vreunui ordin de la vreun centru coordonator, ci de la harul care locuiește într'însul. Se devaluie astfel Hristos pe care Îl avem lăuntric, deoarece „mai mare este Cea ce e întru voi decât cea ce e în lume.” /I Ioan 4:4/ Întotdeauna mărturisitorii și mucenici sânt individuali, însă mărturisirea lor este comună și, astfel, toți se arată în cele din urmă cetățeni ai aceleiași vieți întru Hristos. Opoziția noastră față de Acordul Schengen – să nu uităm aceasta – este îndeosebi opoziție față de Uniunea Europeană, deoarece acum mulți înțeleg ce înseamnă cu adevărat această uniune, după Maastricht, după Schengen și după ce altceva va mai urma. Până acum doar puțini au putut să priceapă încotro ne îndreptăm, însă aceștia au fost înfrunțați precum vechii proroci – batjocoriți și uciși cu pietre – ca vestitori de vremuri rele. În orice

caz, protestele sânt îndreptățite, fie ele și întârziate. Acum intrăm (*Grecia – n.tr.*), după Hatzidakis, în „noua turcogație” și, cândva, va veni și un „nou 1821.” Măsurile deosebite de împotrivire ni le oferă tradiția noastră: rugăciunea, lupta duhovnicească, întoarcerea în „catacombe,” mucenicie. Mărturisirile individuale sânt cea mai teribilă împotrivire, deoarece presupun gândire obștească și unitate a inimilor. Prin urmare refuzul, întru Hristos, al supunerii față de unele hotărâri îndreptate împotriva lui Dumnezeu, ca de pildă cele din perioada prigoanelor, constituie cea mai explozivă împotrivire. Să nu uităm că întotdeauna Creștinii se împotrivesc cu Crucea, iar nu prin mijloace lumești. Reamintesc pilda Sfântului Ioan Botezătorul. Protestul său împotriva nelegiuitului Irod a fost făcut în mod public, însă nu organizând un „miting.” Nu a organizat un protest de masă, întruniri etc. Mucenicia și mărturisirea sânt, prin urmare, de trebuință din partea fiecăruia dintre noi, individual. Și acesta este cel mai strașnic cataclism, deoarece se face de către mulți, deși individual, și generează un protest obștesc. Iar Cezarul de aceasta se teme, mai tare decât de „mitinguri de protest.”

- Această opoziție va trebui, oricum, să fie arătată și o dată cu iminenta emițere a noilor buletine electronice, și va trebui să fie una deplină. Ce poziție trebuie avută în fața acestei amenințări și, în special, când aceste buletine se asociază cu utilizarea numărului 666?

- Utilizarea numărului 666 în noul sistem electronic (lucru de neevitat după părerea specialiștilor) stârnește adevărate îngrijorări spirituale. Deoarece nu sântem doar noi, Creștinii, cei ce cunoaștem importanța acestui număr, ci și aceia care îl utilizează în sistemul lor electronic! Și nu știu cum ar putea un Creștin să accepte pasiv o altfel de lucrare. Aici însă se vede limpede rătăcirea unor teologi și, chiar mai mult, a unor mitropoliți, care susțin că numărul 666 și „semnul” sânt doar ceva abstract, „lăuntric,” care se referă la modul de gândire

al Creștinului și la starea lui sufletească „internă,” însă în istoria Bisericii, în perioada prigoanelor, cei ce aveau asupra lor legătura harului refuzau să „jure pe soarta Cezarului” (Sfântul Policarp al Smirnei), sau să arunce puțină tămâie pe statuia Cezarului, ceea ce însemna să-i accepte îndumnezeirea. Însă, fără o mărturie exterioară, refuzul la porunca „fiarei” nu scoate în evidență cugetul, cele lăuntrice. Refuzul de a se supune voii Cezarului este întotdeauna revelator al cugetului, adevărul a existenței și a puterii de împotrivire sufletească. Putea un Creștin precum Sfântul Policarp să „jure pe soarta Cezarului” cu conștiința ușoară, când lăuntric era Creștin? Așadar, poziția corectă care trebuie avută în vedere nu poate fi propusă de cineva, ci țâșnește din lăuntru precum „apa dătătoare de viață veșnică,” precum o „roadă a Duhului.” Adică, poziția corectă este mărturisirea și mucenicia. Și încă ceva, ca să fie mai bine înțeles. Corabia mântuirii noastre are și un Noe. Și, dacă avem în vedere declarațiile unor mitropoliți și ale unor clerici, descoperim că problema mărturisirii noastre nu este atât a poporului, cât a conducerii. Aici trebuie să fim cu luare-aminte, deoarece aici este slăbiciunea noastră...

Părintele protopop Gheorghios Metallinos este un nume binecunoscut între dascălii de teologie ai Școlii din Athena. Și-a dat licența în teologie la Universitatea Atheniană Kapodistriana în 1962, iar în 1967 în literatură clasică; a urmat studii post-universitare la Bonn și în Cologne, până în 1975. În 1971 este hirotonit preot și devine doctor în teologie al Universității din Athena și doctor în filosofie și istorie al Universității din Cologne. Între 2004 și 2007, a slujit ca decan al Școlii de Teologie din Athena.

**ARHIMANDRITUL EVSEVIE VITTIS,
SFÂNTA MITROPOLIE SIDEROKASTRO** _____
1997 _____

În omilia noastră precedentă ajunsesem în punctul în care aflam motivele invaziei numărului 666 în viața noastră. Vorbeam despre așa-numitele cărți de credit, care se spune că ar fi un mijloc sigur de păstrare a banilor și, în același timp, practic și oferind mari facilități. Ne exprimăm îndoiala. Chestiunea nu este, de fapt, dacă aceste cartele sânt sau nu mai sigure decât dacă am avea banii în portofel și ne-am face treaba cu ei. Chestiunea este că numărul 666 intră încet-încet în viața noastră și creează obișnuință față de el, diminuând, prin urmare, posibila împotrivire a oamenilor. Astfel, 666 a pătruns o dată cu sistemul depunerilor bancare electronice, al sistemului schimbării prețurilor la mărfuri etc. Nu mai sânt de folos micile etichete cu prețuri. Se înlocuiesc cu câteva liniuțe în spatele cărora se ascunde numărul 666. Cu aparate speciale, se controlează prețurile, se înregistrează automat, transmițând la casă suma de plată, se face totalul etc. – toate în mod automat. Sânt controlate, astfel, lucrurile din depozit, cele care sânt în plus ori cele care lipsesc etc. Practic și convenabil. Astfel, cugetul trece de la lucruri la oameni și zice: „De ce să avem datele personale înscrise pe diferite acte și să le tot căutăm, să ne învârtim de la

birou la birou pentru a le aduna? Astfel nu va mai fi nevoie să-ți scoți pașaport, să-ți scoți o altă carte, pentru sănătate, alta pentru contul bancar etc. Toate acestea sânt pe o singura cartelă. De ce, prin urmare, să nu facem o carte de identitate care, pe principiul acesta, să poată fi controlată în legătură cu toate datele care interesează?” Și astfel, încet-încet, lucrurile devin din ce în ce mai precise, din ce în ce mai perfecte, mai practice, și ispita folosirii acestei cartele devine din ce în ce mai puternică. Și este impresionant, iubii mei, că acest sistem pe care îl folosesc este legat de numărul 666. Nu a existat alt număr? Dacă nu astăzi, nu se va putea afla altul mâine? În ziua de astăzi, toate sânt nesigure. *(Este vorba de nesiguranța dată de progresul rapid al tehnologiilor. O tehnică folosită astăzi, peste un an este deja depășită moral. Se pare însă că sistemul care implică numărul 666 este în mod deliberat menținut în actualitate – n.tr.)*

Pentru ce această insistență în utilizarea sistemului 666? De ce 666 intra în bancnotele statului? *(Este vorba de bancnotele de 500 și 5000 de drahme care conțin, într-o hașură evidentă, numărul 666 – n.tr.)* De ce 666 intră în cartelele pentru transportul în comun? De ce? O mie de „de ce” se pot pune. Și, deoarece nu se dă un răspuns clar, limpede și satisfăcător, în mod justificat apare opinia că se urmăresc alte scopuri de către câțiva care nu vor să se dea pe față și care au puterea de a folosi echipamentele guvernamentale și alte mijloace care privesc populația, începând de la chestiuni de prima necesitate, cum sânt tranzacțiile comerciale zilnice, pentru a înainta profund și a se ajunge, în cele din urmă, la ceea ce în mod corect a fost numită „îndosariere electronică.” Cândva, statul parcă a desființat și a ars în mod oficial toate dosarele. Acum se gândește să facă altele noi? Se începe, așadar, de la nevoile zilnice și lipsite de importanță, pentru a ajunge mâine-poimâine la chestiuni vitale și care vizează intimitatea și personalitatea umană, libertatea conștiinței și a gândirii etc.

Din păcate, astfel de fenomene nu sânt necunoscute în vremurile noastre. Odată, moravurile erau în general foarte stricte. Ceea ce se cheamă respect public, simț moral public etc., erau foarte dezvoltate. Ba chiar și în societățile vestice, care au fost considerate întotdeauna mai progresiste. A apărut apoi cinematograful. La început cu sfială. Încet-încet, a pornit a se obrăznicii. Mai întâi arătau filme pe care putea să le vadă oricine. Apoi au început să le clasifice în filme potrivite și nepotrivite, adică potrivite pentru adulți, dar total nepotrivite minorilor. Apoi această împărțire s'a eliminat, în numele libertății de expresie. Iar acum, când micul ecran a pătruns în case și a scăpat de sub control (cine pe cine să controleze?) și când toate canalele sânt la îndemână, acum se difuzează cele mai cumplite filme pornografice și aproape nimeni nu se opune. Și Creștinii noștri... cum să le spun? Căldicei? Aș spune prea puțin. Majoritatea stau cu gura căscată la indecența și mizeria transmisă electronic, care a distrus simțul moral al populației. Desigur, sânt și excepții binecuvântate, oameni curați, neprihăniți, oameni duhovnicești desăvârșiți, însă aceștia se numără pe degete. Cei mai mulți, într'un fel sau altul, sânt prinși în mrejele văzute sau nevăzute ale acestei stricăciuni. Veți spune: de ce vorbesc despre toate acestea și ce legătură au cu 666? Deoarece arată cum s'au petrecut lucrurile și cum s'a conceput coruperea morală și descompunerea societății. Cine și câți ne opunem astăzi acestei teme murdare? La fel se întâmpla și cu numărul 666, care se tot înrădăcinează și se consolidează în viața noastră. Și veți vedea într'o bună zi cum toată societatea va fi înlănțuită de 666, fără nici un protest și fără nici o împotrivire. Desigur, când se va vedea dimensiunea răului, poate că vor dori unii să protesteze. Cum va fi apreciat însă protestul lor ne-o spune Orwell în cartea sa „1984,” deși nu era Creștin.

Elemente negative ale stării duhovnicești a Creștinilor

a. Confuzia și lipsa părerilor și a ideilor înțelepte;

b. Nu avem cultivate în lăuntru nostru conștiința și modul de gândire bisericesc și dreptslăvitor.

Această situație, lipsa educației Creștine, lasă sufletul în beznă. Mîntea nu poate discerne binele și puterile sufletului rămân inerte, neputincioase duhovnicește. Astfel, sufletul, slab cum este, nu se poate împotrivi la vreme duhului lumesc ce năvălește cu violență și conștiința nu poate judeca ce trebuie să primească și ce să respingă, mai ales în momente critice, când trebuie să te opui fulgerător sau să iei hotărâri în chestiuni importante, cum este cazul cu 666, de care ne ocupăm aici. Toate acestea se întîmplă și datorită faptului că în sufletul nostru domnesc:

c. trîndăvia, nepăsarea și neglijența;

d. pasivitatea duhovnicească (nu avem nici o grijă; credem că toate se vor rezolva de la sine)

Alte elemente negative sînt:

e. îndoiala, nehotărârea părerilor și fățarnicia.

Pe mulți Creștini îi face șovăielnici atît instabilitatea părerilor proprii, cît și a oamenilor responsabili ai Bisericii care ar trebui să fie înțelepți și combativi. Astfel, auzi pe mulți zicînd: „Cu astfel de mărunțișuri să ne ocupăm acum? Să strecurăm țăntarul și să înghițim cămila? Așa-numita pecetluire și cartelele cu C.N.M.U. (*C.N.M.U.* = *cod numeric matricol unic, adică în cazul persoanelor CNP, codul numeric personal – n.tr.*) nu au legătură cu 666, ci sînt o îndatorire legală, sînt în mod clar treburi ale statului.” Dar sînt oare „mărunțișuri” pecetluirea, este neînsemnat numărul 666? Nu este una dintre cele mai hulitoare expresii aruncate pe chipul lui Hristos din lăuntru nostru? („Câți în Hristos v’ați botezat, în Hristos v’ați îmbrăcat,”

nu cântăm așa? Și este un lucru adevărat). Există vreo jignire mai josnică și mai mizerabilă decât a-l lăsa pe scârbosul Antihrist a-și pune pecetea pe icoana lui Hristos? Și să-i lăsăm pe vrăjmași să-L batjocorească pe Domnul iubirii noastre? Oare nu este pecetea o mărturisire a credinței în diavol și în slujitorul său, Antihrist, fiind în același timp o lepădare de Hristos? Dacă acest lucru nu-l vor înțelege Creștinii, atunci au ajuns în nesimțire generală și au căzut din calitatea de Creștini. Acești Creștini nu mai sânt Creștini. Chiar de-ar aprinde lumânări și ar merge la mănăstiri și la hramuri!

f. lipsa discernământului

Zic unii: „Eu nu mă lepăd de Hristos! Eu doar o să mă prefac că-L lepăd, dacă văd că se strică lucrurile, dar înlăuntrul meu tot în El cred. Și-mi fac treaba fără prea multă zarvă. Și-mi fac acasă și rugăciunea, țin și post, îmi fac și metaniile, zic și pavecernița, ba chiar citesc și Paraclisul Maicii Domnului. Am fost, sânt și voi fi Creștin!”

Răspuns:

1. Ne este tuturor cunoscut cazul Sfântului Apostol Petru, care s'a lepădat de Hristos. Am crede că lepădarea lui nu a fost lăuntrică, ci exterioară. Am putea zice că nu s'a lepădat de Hristos și nu L-a trădat precum Iuda. Inima lui Petru Îl dorea pe Hristos. Ar putea însă cineva să spună că jurămintele și tăgăduirile lui Petru au fost simplă prefăcătorie, în timp ce înlăuntru nu se lepădase de Hristos? A rămas el oare nepăsător la cele ce făcuse și a mers fără muștrări de conștiință să se culce, așa nedormit și obosit cum era în noaptea aceea? Și-a spus el: „Ei, ce-o să fie? Om sânt și eu. Am cedat și eu într'un moment de slăbiciune. Dar în lăuntru nu m'am lepădat de Hristos”? Acestea a zis și acestea a făcut Petru? Sau poate că a făcut altceva? Ei bine, Petru a conștientizat că s'a lepădat de Hristos, și pentru aceea s'a pocăit! Și a fost nevoie să-l reprimească Domnul de trei ori, ca să ajungă iarăși la vrednicia de mai înainte!

2. De asemenea, foarte lămuritoare este și pilda mărturisitorilor creștinești noastre, cei vechi și cei noi. Îi sfătuiau pe mucenici (*prietenilor păgâni - n.tr.*) să ardă în loc de cărți Creștine, cărți idolești, și astfel să se elibereze. Iar alții le dădeau alte sugestii să scape, întotdeauna motivul era că nu-L vei lepăda pe Hristos launtric, ci te prefăceai doar exterior că te lepezi de Dânsul.

Ce-au făcut mucenicii? Au primit o astfel de logică? Cu nici un chip. Pentru ei, chiar și cea mai mică mișcare către jertfelnicul idolesc însemna lepădare de Hristos. Nu avea importanță faptul că, întinzând mâna către jertfelnic, se prefăceau, dar nu aruncau tămâie. Pentru oamenii care i-ar fi văzut, acest gest ar fi însemnat lepădare de Hristos, și era de ajuns ca aceștia să creadă că mucenicul a fost biruit. Însă nu era doar acest aspect care-i împiedica pe mucenici să se conformeze sugestiilor prietenilor lor. Mucenicii, pur și simplu, nu știau ce este vorbirea cu două înțelesuri, adică să crezi una și să zici alta, în funcție de împrejurările de moment. Și una și cealaltă ar fi însemnat că mucenicul lui Hristos nu credea în Dânsul din adâncul inimii și că frica de martiriu era mai puternică decât dragostea către Domnul, împiedicându-l, în cele din urmă, să jertfească. Dacă sfinții mucenici s'ar fi conformat unei astfel de logici, ne întrebăm dacă ar mai fi existat urmă de Creștin pe pământ. Iată ce-a spus un sfânt mucenic al lui Hristos, Sfântul Gordie, prietenilor și rudelor sale care încercau să-l salveze printr'un astfel de mijloc: „Nu rabdă limba cea zidită de Hristos să spună ceva împotriva Ziditorului ei. Nu vă înșelați! Dumnezeu nu se lasă batjocorit! După gură noastră ne va judeca, după cuvintele noastre ne va îndreptăți și după cuvintele noastre ne va osândi.” (Sfântul Vasilie cel Mare, „Cuvânt pentru Mucenicul Gordie”)

Sfinții mucenici doar o limbă știau, limba adevărului, și pe aceasta au folosit-o întotdeauna. Pentru ei da era da, iar nu, nu. Ei nu știau

acel da care înseamnă nu și acel nu care înseamnă da. Vorbirea cu două înțelesuri nu este o planta potrivită pentru ogrorul ceresc. Ori crezi în Hristos și-L mărturisești cu îndrăzneală, fără să ții seama de consecințe, ori te lepezi. „Că de vei mărturisi cu gura ta pre Domnul, și vei crede în inima ta că Dumnezeu au ridicat pre el din morți, te vei mântui, că cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire.” /Rom. 10:9-10/ Vedeți aici cum Sfântul Apostol Pavel așază pe același loc mărturisirea exterioară și credința lăuntrică. Iar întrucât „din prisosința inimii grăiește gura” /Mat. 12:34/, a te preface că-L lepezi pe Hristos înseamnă că inima s’a molipsit de această cugetare și de aceea o folosește. Faptele acestea nu sânt exterioare. În inimă deja scindarea s’a petrecut și credința lăuntrică s’a zdruncinat. Dar de ce uităm cuvintele Domnului: „Tot cela ce va mărturisi pre mine înaintea oamenilor, mărturisi-voiū și eu pre dânsul înaintea Tatălui meu carele este în ceruri. Iar carele se va lepăda de mine înaintea oamenilor, lepăda-mă-voiū și eu de dânsul înaintea Tatălui meu celui din ceruri.” /Mat. 10:32-33/ Lepădarea, oricum ar avea loc, este lepădare și, prin urmare, se judecă de către Domnul cu aceeași măsură precum lepădarea celui care L-a trădat. Așadar, cuvântul Domnului este limpede și nu lasă loc îndoielii despre înțelesul mărturisirii ori al lepădării.

“Cred – nu cred, mă lepăd – nu mă lepăd, nu sânt caracteristice unui adevărat Creștin. Nu este permis a fi șovăielnic în păreri, oscilant în hotărârile tale. Această fățarnicie este cursă a morții. Din păcate, însă, mulți Creștini au pierdut acest simț fin care se numește discernământ. Ochiul lor nu mai este limpede și, astfel, nu pot desluși însemnătatea lepădării exterioare de Hristos, lepădare care arată că deja s’au lepădat și lăuntric.

Ce înseamnă toate acestea? Înseamnă că cei care spun cu conștiința

ușoară că primesc numărul 666 fără să se lepede de Hristos, aceștia nu pot vedea adevărul, nu au virtutea fină a discernământului pentru a judeca care este voia lui Dumnezeu și care este voia diavolului, ce este lepădare și ce nu este lepădare de Hristos. Și sânt, așadar, gata de a primi înmatricularea cu aceeași ușurință cu care ar merge la frizer sau la magazin ca să cumpere ce le trebuie.

Am stăruit îndeajuns asupra acestui aspect. Pentru că este un lucru pe care trebuie să-l lămurim până când va înțelege fiecare ce trebuie să facă și cum să gândească. Cu alte cuvinte: a primi numărul 666 înseamnă a-L lepăda pe Hristos. Iată de ce ne trebuie virtutea discernământului, din a cărei pricină am făcut această amplă dezvoltare.

g. lipsa felului drept de a gândi bisericește.

h. eroziunea sufletească din pricina duhului lumesc al vremii.

Pe cine ascultam noi cel mai mult? De cine ne minunăm în mod deosebit și cui primim cuvintele aproape ca pe Evanghelie? Pe cine citim mereu în publicațiile noastre preferate? Pe cei care au un „nume” și au strălucire intelectuală lumească, pe cei cu înaltă educație, formați în modul de a gândi al lumii, oameni cu dese apariții mass-media. (Și pe care îi ascultăm și îi vedem cu orele, pe micul ecran.)

Cine are dreptate? Acești propovăduitori ai pasivității și ai indiferenței, ori sfinții proroci care au spus adevărul? Poporul, stricat începând de la conducători și dus de aceștia spre pierzare, ori sfinții care cunoșteau prin descoperire dumnezeiască răul săvârșit de către putreziciunea și decăderea morală? Iar când răul înaintase mult și efectele sale începeau a se face simțite, atunci deschideau oamenii ochii și vedeau ceea ce până atunci nu văzuseră, deși credeau că văd și nu voiau să accepte că apostazia lor se săvârșise. Până atunci, însă, pe sfinții lui Dumnezeu îi batjocoriseră, îi jigniseră, îi chinuiseră, îi surghiuniseră și îi omorâseră prin chinuri groaznice.

Cu cât sântem mai atenți la oamenii din lume, cu atât nu vom auzi

glasul Bisericii. Dar chiar de l-am auzi, nu l-am înțelege. Și, prin urmare, ne vom afla în rătăcire. Iar glasul asupra chestiunii numărului 666 este limpede: „Și al treilea înger a urmat lor zicând cu glas mare: Oricine se închină fiarei și chipului ei, și ia semnul ei pre fruntea sa au pre mâna sa, va bea și el din vinul iuțimii lui Dumnezeu, cel dres neamestecat în paharul mâniei lui, și se va munci cu foc și cu piatră pucioasă înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului. Și fumul muncirii lor în vecii vecilor se suie, și nu au odihnă ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și cel ce ia semnul numelui ei.” /Apoc. 14:9-11/

Cele pe care le-am arătat până acum, iubii mei, confuzia și lipsa părerilor înțelepte și a înțelegerii despre numărul 666 și despre semn, trândăvia, indiferența, pasivitatea, șovăiala și nehotărârea, lipsa discernerii duhovnicești a binelui de rău și a vocii lui Dumnezeu în orice împrejurare, apoi îndeosebi neputința de a sesiza ce este și ce nu este lepădare de Hristos lăuntrică și exterioară, lipsa felului bisericesc de gândire și eroziunea, în paralel, a sufletului de către ideile lumii, nu numai de către cele foarte îndepărtate de credință ori cele vrăjmașe acesteia, dar și de către ideile ce amorțesc și adorm conștiința, cufundându-i în somn pe oameni, toate acestea constituie situații negative care nu le permit Creștinilor să fie activi și să se împotrivescă răului ce va veni. Și astfel ne arătăm a fi niște Creștini morți, însăpăimântați de cea mai mică batjocură a celorlalți, gata de a-L lepăda pe Hristos pentru că „nu se potrivește” cu duhul vremii, grăbiți a face pace cu dușmanul Său. Așadar, arătăm un chip întru totul decepționant și deprimant, atât ca indivizi luați separat, cât și în totalitate, în Biserică.

Este deci nevoie să vedem ce putem și ce trebuie să făptuim pozitiv și activ în legătură cu această importantă temă de care ne ocupăm acum. Pentru aceasta, în continuare, să cercetăm ce este de făcut.

Poziția dreaptă a Creștinilor față de numărul 666

și de cele legate de această temă:

a. Încă de la început, pentru o înfruntare corectă a numărului 666 și a celor legate de acesta, avem nevoie de dumnezeiască înțelepciune și de minte luminată. Această înțelepciune dumnezeiască de care vorbește Sfântul Apostol Pavel ne este de neapărată trebuință spre a putea sesiza „mesajele” lui Dumnezeu în legătură cu această temă.

b. Să avem o rânduială stabilă și un program fix și consecvent de studiu al cuvântului lui Dumnezeu, adică al Scripturii și al Sfinților Părinți.

c. Lucrarea pe care am menționat-o ne va aprinde încetul cu încetul înlăuntru simțul responsabilității noastre de Creștini, atât față de noi înșine, cât și față de frații noștri. Tactica lui „Asta nu contează, aia nu contează, cealaltă nu contează; și ce este 666? Un număr” etc., această tactică nu este Creștină. Pentru noi, Creștinii, chestiunea numărului 666 este o chestiune de credință, de cinstire, de demnitate, de iubire, de respect și de închinare către Domnul credinței noastre, Iisus Hristos.

Mulți dintre frații noștri, cu bune intenții față de alte lucruri, nu știu nimic ori cunosc prea puțin despre 666 și despre semn. Dacă noi ne-am luminat în această privință, trebuie să-i luminăm și noi pe ceilalți; îndeosebi mai-marii noștri trebuie, și ei, să cerceteze această chestiune și să înțeleagă că nu se pot juca cu astfel de lucruri. Iar oficialii societății noastre încă nu și-au mărturisit calitatea de Creștini și de ortodocși.

d. Să știm noi înșine, dar să spunem și altora că, ori de se scrie numele lui Antihrist pe pecete, ori numărul său, 666, este același lucru! O spune limpede Apocalipsa: „Cel ce are semnul sau numele fiarei, sau numărul numelui ei.” /Apoc. 13:17/. Prin urmare, nu există diferență între nume și număr. Aceasta o spunem și o sub-

liniem deoarece câțiva zic cum că numărul 666 nu este nimic, este doar un simplu număr. Deja am analizat această temă și nu o vom repeta aici. Dacă 666 este un simplu număr, am vrea să-i întrebăm pe cei care spun aceasta: ce este un ciocan? O unealtă folositoare la multe treburi. Ce este o seceră? Iarăși, o unealtă folositoare la multe munci în agricultură. Dacă sânt, deci, simple unelte, atunci cum se explică că popoare întregi, cu furie și cu ură, cu mânie și cu revoltă, aruncă simbolul împreunat al acestor unelte de pe steaguri, de pe edificiile publice, de pe case, de peste tot? Desigur, nu le aruncă ca pe niște unelte, ci ca simbol al unuia dintre cele mai urâte regimuri din istorie. Ei bine, la fel se întâmplă și cu 666, așa cum am subliniat. Cel ce primește acest număr blestemat se leapădă de Hristos, adică iese de sub stăpânirea Sa, și se unește cu diavolul. Merge cu cel de care s'a dezis la botez. Aceasta nu o spunem din fanatism, ci o spune însăși Scriptura. Că acum unii vor să-și închipuie că Scriptura spune lucruri extremiste, fanatice, n'au decăt. Noi vom asculta de Scriptură, nu de dâșșii. Hristos, nu ei, S'a jertfit pentru mântuirea noastră. Ei pentru noi n'ar da doi bani. Hristos S'a dăruit pentru noi în întregime. Și noi pe Dânsul Îl cinstim, și pe nimeni altul. Pentru noi, orice spune Scriptura este de la Dumnezeu. Să punem, așadar, pe același loc pe Dumnezeu și pe oameni, oricine ar fi aceștia, oricât de importanți și de măriți ar fi ei? Se înșeală amarnic. Chiar Scriptura, la Apocalipsă, zice: „Și s'a dus cel dintâiu și a vărsat năstrapa sa pre pământ, și s'a făcut bubă rea și cumplită pre oamenii cei ce aveau semnul fiarei și pre cei ce se închinau chipului ei.” /Apoc. 16:2/. Ne spune clar și fără ocolișuri că cei ce primesc semnul sânt părășiți de Dumnezeu, devin uniți cu satana și sânt supuși acelorași consecințe pe care le va suferi acesta din pricina necurăției și a rebeliunii sale neobrăzate împotriva lui Dumnezeu. Și se subliniază faptul că bunăstarea eco-

nomică cu care îi va înzestra, chipurile, semnul pe cei ce îl primesc va provoca mânia lui Dumnezeu împotriva acestora, nu numai în viața veșnică, în care ei cu siguranță nu cred, ci și în viața aceasta, fie de vor crede sau nu acest lucru. Și când mânia se sparge și cupa se varsă deasupra lor, nu le vor folosi nici averile, nici orice altceva ar oferi, dacă în cele din urmă primesc semnul.

e. Avem mare folos, Creștini fiind, sa ne împotrivim primirii semnului.

Semnul cu numărul fiarei pus asupra noastră va avea consecințe teribile pentru viața și condiția noastră spirituală. Harul și binecuvântarea lui Dumnezeu vor deveni nelucrătoare în noi, sau mai degrabă vor fi retrase. Sfântul Botez va deveni nefolositor, din moment ce vom fi iarăși cu satana pe care îl lepădaserăm la Botez. Vom pierde influența dătătoare de viață a Sfintei Mirungeri, adică darurile Sfântului Duh înlăuntrul nostru, daruri care ne fac să devenim în întregime biserică a Dumnezeului celui viu. Înlăuntrul nostru nu pot coexista și Hristos și satana. Aceasta trebuie să o pricepem bine. Scriptura, în privința aceasta, este categorică, la fel cum este și în alte chestiuni. „Ce însoțire are dreptatea cu fără-de-legea?” întrebă Sfântul Apostol Pavel. „Sau ce părtășie are lumina cu întunecul? Sau ce învoire are Hristos cu Veliar? Sau ce înțelegere este între biserica lui Dumnezeu și idoli? Că voi sânteți biserica lui Dumnezeu celui viu, precum au zis Dumnezeu: Voiți lăcui întru ei și voiți umbla întru ei, și voiți fi lor Dumnezeu și ei vor fi mie norod. Pentru aceea ieșiți din mijlocul lor și vă osebiți, zice Domnul, și de necurat nu vă atingeți; și eu voiți priimi pre voi, și voiți fi vouă întru Tată, și voi veți fi mie spre fii și fiice, zice Domnul atotțiitorul.” /II Cor. 6:14-18/

Creștinul este biserică a lui Dumnezeu, lăcaș al Sfântului Duh, mădular al lui Hristos. Putem oare să pângărim biserica lui Dum-

nezeu atârând pe pereți imagini obscene sau alte lucruri care mărturisesc necuviința pentru locul cel sfânt al slujirii lui Dumnezeu, ori să ne dedăm orgiei în acest loc în care se săvârșesc Tainele cele înfricoșate și unde se dăruiește harul și binecuvântarea lui Dumnezeu? Ne este cu neputință. Am văzut acest lucru săvârșindu-l athei, și ne-am spăimântat.

Este cu putință, ca și Creștini, să ne dedăm unor astfel de fapte?

Niciodată! Așadar în această biserică a lui Dumnezeu să punem chipul diavolului? Se poate aceasta? Dacă vom îndrăzni să facem prostia de a primi semnul, îndată biserica lui Dumnezeu, adică noi înșine, va deveni atunci locaș al dracilor. Și aceasta în mod irevocabil, căci semnul, așa cum am spus deja, va lucra asupra noastră spre distrugere, precum un venin purtător de moarte, și va nimici înlăuntrul nostru ceea ce numim viață duhovnicească.

Mulți vorbesc despre diverse vrăji și alte asemenea lucrări pe care le fac unii și le aruncă în curțile acelor. Ei bine, ar îndrăzni oare să le ia de jos și să le pună asupra lor? Desigur, nicidecum. Atunci, cum să cutezăm noi să punem pe buletine semnătura noastră sub 666? Toate vrăjitoriile și lucrările magice ale lumii, adunate într'o grămadă mai mare decât Himalaia, nu au puterea de distrugere pe care o are singur numărul 666, deoarece acele lucrări oculte sânt simple mijloace care îl invocă pe diavol, însă 666 este însuși satana, începătorul tuturor vrăjitoriilor din toate timpurile. Iată de ce nu putem avea legătură cu diavolul și nu putem primi semnul său, numărul 666.

Aici însă apare o întrebare: și ce se va întâmpla cu lucrurile care circulă pe piață și au pe ele sistemul de control al preșterilor, adică sistemul care pune numărul 666?

Răspuns: Aceste lucruri nu sânt bucați din noi înșine (*așa cum este identitatea, care este „chipul” nostru - n.tr.*). Semnul este, pentru aces-

te articole, cu desăvârșire exterior, îndepărtăm pecetea și lucrurile devin neutre, așa cum erau înainte. Această metodă ne-o arată Sfântul Apostol Pavel în chestiunea jertfelor idolești. Când s'a pus această problemă, s'a creat destulă tulburare în Biserică. Ce se întâmplă de fapt?

După cum se cunoaște, jertfele pe care le făceau închinătorii la idoli nu erau arderi-de-tot, adică nu se ardeau în întregime trupurile animalelor jertfite, ci doar o parte. Partea rămasă o folosea cel care jertfise, fie în întregime pentru el și familia lui, fie doar o bucată din ea, iar restul o vindea negustorului de carne, care o pune pe piață, pentru popor. A apărut, așadar, problema dacă ar trebui sau nu să cumpere Creștinii astfel de carne de pe piață. Sfântul Apostol Pavel zice astfel în legătură cu aceasta: deoarece nu există alți dumnezei, această jertfă nu înseamnă nimic. Prin urmare, puteți cumpăra „tot ce se vinde în măcelărie” și să mâncați „nimic cercețând pentru cunoștința cugetului.” /I Cor. 10:25/ Așadar, le puteți cumpăra și mânca fără să cercetați și să iscodiți prea mult, lucru care ar putea crea probleme de conștiință. Dacă însă vreun Creștin se smintește văzând cele din piață și întrebuințarea acelor cărnuri și v'ar spune: „Știi, ce-ai cumpărat este jertfă idolească,” atunci să nu mâncați, că să nu-l smintiți pe frate. Nu pentru că jertfa idolească ar avea vreo însemnătate, ci pentru a nu sminti fratele și, din dragoste pentru dânsul, nu mâncați acea carne. „Eu,” zice Apostolul, „mai degrabă nu voi mânca în veac carne, dacă prin aceasta îl voi sminti pe fratele meu, pentru care a murit Hristos.” De aceea, în ce privește lucrurile care au pecetea Bar Code, după cum am spus, putem scoate semnul și le putem folosi. Dar nu este același context ca la acele lucruri care vor avea semnul 666, pentru care va trebui să-mi pun eu semnătura și să le întrebuințez. Aici consimt eu însumi, primind numărul 666 și dându-i autoritate prin semnă-

tura mea! De pildă, dacă cumpăr un bilet sau o cartelă abonament de călătorie și primesc numărul 666. Ia gândiți-vă dacă Creștinii s'ar înțelege și ar face o asociație a consumatorilor, și ar hotărî să nu mai cumpere nimic de la magazinele care utilizează aceste etichete. Dacă s'ar face ceva de genul acesta și s'ar boicota sistematic astfel de mărfuri, comercianții și-ar pune problema dacă este bine sau nu să mai folosească astfel de semne.

Gândiți-vă cât de puțin au fost boicotate (*în Grecia - n.tr.*) produsele Italiene și Daneze din pricina chestiunii Makedoniei, și ce tulburare s'a făcut în Piața Comună și în țările interesate. Oare aceasta idee n'am putea-o cultiva? Oamenii nu înțeleg ori nu vor să înțeleagă multe lucruri, îndeosebi chestiuni duhovnicești. Pricep însă foarte bine, și încă de departe, orice chestiune legată de portofel. Acolo îi doare rău, acolo sânt sensibili în mod deosebit. Așadar, de ce să nu se îndrepte într'acolo activitatea Creștinilor? Să le vorbim pe limba pe care o pricep. Și ne vor pricepe foarte bine.

Atât în afară cât și în țara noastră s'au creat magazine unde se vând produse comerciale în exclusivitate ecologice, adică alimente la care nu s'au folosit îngrășăminte ori alte substanțe chimice. S'ar putea face asemenea și în cazul nostru. Consumatorii, organizați în asociații anti-666, vor putea decide să facă cumpărături doar de la magazinele care nu folosesc sistemul Bar Code. Și veți vedea atunci cu câtă râvnă vor saluta mulți această inițiativă, chiar dacă până atunci n'ar fi fost prea interesați. Noi consemnăm doar ideea. Măcar de-ar afla teren propice, desigur, într'o formă organizată și cu cât mai bune rezultate.

f. Să nu ne lăsăm antrenați și să nu ne pierdem convingerile influențați întâmplător de nume mari, străini ori conaționali.

Subliniem aici că drept criteriu nu trebuie să avem numele ori prestigiul exterior al oamenilor, ci criteriul nostru să fie doar ceea ce spune

și învață Biserica noastră, ceea ce spun îndrumătorii duhovnicești și Sfinții Părinți, ceea ce ne învață Predania și duhul Ortodoxiei.

De ce vă vorbesc despre acestea?

Deoarece se va întâmpla să auziți anumite dezbateri, ori conferințe oficiale și publice, ori să citiți cărți și publicații referitoare la 666 și la pecete. Să nu vă impresioneze detaliile exterioare spuse de vorbitori, ci să cercetați dacă cele spuse sânt de acord cu tradiția Bisericii noastre; cu cele ce ne-au învățat Sfinții Părinți și cu cele ce ne-au spus atâtea chipuri de cuvioși contemporani. Și să nu fiți influențați de tot felul de oameni, cum ar fi ziarisții, care sânt gata să vorbească pe loc asupra oricărui subiect și să scrie despre orice chestiune, îndeosebi cele duhovnicești, fără să fi deschis cel puțin o dată Biblia și fără să studieze cât de cât serios anumite teme pentru care alții au pierdut ani din viață ca să le stăpânească într-o oarecare măsură. „Nu dați crezare oricărui duh,” spune Scriptura. Vom avea încredere doar în călăuzele noastre duhovnicești și în păstorii Bisericii în legătura cu astfel de teme, iar nu în oameni iresponsabili. La acestea, să adăugăm îndeosebi și studiul vieților sfinților, care conțin memorizatorul cel mai responsabil și mai autentic al cuvintelor Sfintei Scripturi și, în general, al învățăturilor Bisericii. Și nu numai că viețile sfinților ne luminează, dar sfinții ne dau duh și ne trezesc la viață cu cele câte au spus și au făcut cu toată ființa lor plina de sfințenie, încă cu cel mai mic cuvânt ori gest al lor. De ce să nu le cerem să ne ajute în astfel de chestiuni? De ce să nu cerșim ajutorul aceluia uriaș care a scris Apocalipsa și a fost marele ucenic al dragostei lui Hristos, ca să înțelegem drept Apocalipsa lui și să putem rezista a o trăi, cu rugăciunile sale? Și așa cum acesta și toți sfinții au biruit pe Începătorul răului, așa îl vom birui și noi.

g. Ca cetățeni ai acestui stat căruia aparținem, ai acestei patrii în

care viețuim și pe care o iubim și pentru care sântem gata a face totul spre progresul ei, avem și câteva drepturi. Nu se face astăzi atâta zarvă pentru drepturi? Nu cer oamenii atâtea drepturi? Drepturi putem să cerem și noi. Și nu drepturi arbitrare, ci drepturi apărute și care decurg din legea de bază a statului, Constituția.

Între aceste drepturi se numără libertatea conștiinței, apărarea persoanei, dreptul la gândire și liberă-cugetare etc. Nici o autoritate guvernamentală nu are căderea să ne lipsească de aceste drepturi și de ansamblul personalității noastre. În privința aceasta, avem de învățat de la „cunoscuții noștri, cei ce-și zic „Martorii lui Iehova.” Deși sânt o minoritate negliabilă, au găsit modalitatea, cu ajutor extern, de a obliga Guvernul să le respecte convingerile, de exemplu în legătură cu obligativitatea efectuării serviciului militar la membrii sectei. Așadar, dacă aceștia au reușit să facă excepție de la o sarcină de prim ordin, de la care nu poate fi exceptat nici un Grec – aceștia, după cum se știe, nu sânt nici Greci, nici Creștini – nu ar putea oare puterile reunite ale Creștinilor să preseze conducerea guvernamentală și cea a Bisericii pentru a se lua măsuri împotriva întrebuițării codului C.N.M.U. bazat pe 666 de către Creștini? Alte popoare, după cum știm, s’au opus și au reușit să-și oblige guvernanții să nu accepte codul C.N.M.U. Nu trebuie să facem și noi la fel?

În final, trebuie să arătăm:

h. combativitate și optimism al credinței.

Orice ar face satana și fiara lui, noi, Creștinii, nu i ne închinăm. Dacă vrem să nu fim șterși din cartea vieții lui Dumnezeu, după cum și sântem scriși prin Sfântul Botez și Sfânta Mirungere, să nu cădem din pricina amenințării tiranului. Dacă ne preschimbăm viața în acord cu voia Domnului și dacă ținem mereu legătura cu Dânsul, nimeni nu va putea să ne biruiască, chiar de-ar trebui să trecem

printr'un martiriu. Pentru noi, aceasta ar fi o cinste unică. În lupta pe care a dus-o din veac satana împotriva Domnului și în cea pe care o va duce împreună cu mădularul său, Antihrist, să știm că biruitor va fi Hristos. Și aceasta ne-o subliniază de atâtea ori și în atâtea feluri Apocalipsa. Curaj, așadar, și nădejde. Căci „aceasta este biruința carea a biruit lumea: credința noastră.” /I Ioan 5:4/

Părintele Evsevie (Vittis), din Sfânta Mitropolie Siderokastro, este una din personalitățile marcante ale spațiului duhovnicesc și literar Grecesc. Textul de față conține fragmente a două dintre omiliile sale pe această temă, ținute la Căminul Sfintei Mitropolii Siderokastro. Aceste omilii fac parte dintr'o conferință amplă asupra Apocalipsei, publicată de editura Orthodoxos Kypseli în două volume, sub titlul „Omilii la Apocalipsă.”

IEROMONAHUL HRISTODUL AGHIORITUL, SFÂNTUL MUNTE ATHOS _____ **1997** _____

Este nevoie de ascultare făcută cu discernământ

Deoarece Hristos respectă precum nimeni altul libertatea persoanei umane și niciodată nu ne îngrădește această libertate, să căutăm a avea discernământul necesar analizării în continuare a unei teme sensibile, generate de îngrijorarea unor Creștini care, de multe ori, când aud vreun patriarh, vreun episcop, vreun duhovnic care spune ceva ce nu concordă cu tradiția ortodoxă, se întrebă dacă trebuie sau nu să facă ascultare.

Trebuie să înțelegem cu toții foarte bine că orice om are o particularitate acceptată desigur, de bunăvoie și nesilit: anume, că este rob al lui Hristos. Și patriarhul și arhiepiscopul și episcopul și preotul și diaconul și monahul și mireanul, cu toții sântem obligați așadar a asculta de cuvântul lui Dumnezeu. Și tot noi, uniți, formăm împreună cu capul – care este Hristos – trupul Bisericii. A poruncit așadar Dumnezeu că trebuie să fim cu toții uniți cu Dânsul. Cu alte cuvinte, un membru va depinde în întregime de celălalt, având drept consecință faptul că, dacă unul singur va ceda, suferă tot trupul. Deci toți acești robi; de la treapta cea mai înaltă – a patriarhului,

până la cea mai de jos – a mireanului, au o singură sarcină: să se supună și să asculte desăvârșit de cuvântul lui Dumnezeu. Aici însă începe problema, deoarece, în timp ce la „arătare” sânt robi ai lui Dumnezeu, de fapt mulți sânt supuși voii proprii, prin folosirea logicii personale. Să vedem așadar ce ne-a spus Hristos despre ceea ce avem de făcut în cazul acesta.

Apostolilor Săi, pe care, după înviere, i-a trimis la marginile pământului, Domnul nu le-a dat poruncă să meargă și să-i învețe pe oameni învățături felurite, porunci omenești, cuvinte frumoase ori istorioare. Ci două porunci deosebite le-a dat, zicând: „Mergând învățați toate neamurile, (a) botezând pre ei în numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh, (b) învățând pre dânșii să păzească toate câte am poruncit vouă.”

Prin urmare, Sfinții Apostoli și următorii acestora, patriarhi, episcopi, preoți, monahi, teologi etc. nu pot învăța orice cred ei că este bine sau ce gândesc ei că trebuie făcut în orice situație. Chiar patriarh de ar fi cineva, chiar arhiepiscop, episcop, duhovnic, preot, diacon, monah ori mirean, este obligat a ne preda cuvântul lui Dumnezeu, învățându-ne să păzim poruncile Domnului.

Așadar, trebuie să facem ascultare cu discernământ, la care se ajunge doar prin adevărata smerenie. De asemenea, trebuie ca toți supușii – fără a se ține seamă de treapta ierarhică – să fie uniți prin ascultare față de capul care este Hristos, deoarece un singur mădu-lar dacă se desprinde, provoacă neorânduială în tot trupul și va da răspuns pentru dezordinea produsă.

Acum, judecând singuri adevărul, ce veți face dacă:

a) un episcop vă spune: „Iubiții mei copii, Hristos ne-a spus mai dinainte, în Apocalipsă, capitolul 13, că va veni cineva care ne va impune să luăm un număr, 666, pe mână sau pe frunte. Aceasta nu trebuie s’o primim, deoarece vom arde veșnic. Și, ca să nu-L supărăm pe

Hristos, nu trebuie să luăm semnul nici pe buletin, nici pe cartelă, dar nici să acceptăm legislația prin care se va da autoritatea de a ni se impune.”

b) un alt episcop pretinde că: „Acestea sânt prostii. Nici un 666 și nici un semn exterior nu va vatămă. Nu vă ocupați cu lucrul acesta, luați cartela și faceți-vă treaba cu ea; nu-i ascultați pe fanatici și pe cei înșelați de diavol!”

Dumneavoastră, deci, ați putea ușor să discernați cine Îl iubește și Îl dorește pe Hristos și se îngrijește de mântuirea voastră și cine sânt cei care, interesați „să se arate oamenilor” /Mat. 6:5/ vă induc în eroare, pentru a se arăta buni față de voi, justificându-și astfel propria lor apostazie față de Hristos, dorind a-și trăi viața după voia proprie și nu după poruncile Sale. Pentru aceștia din urmă, să nu uităm că se potrivește versetul: „Că toți ale sale caută, iar nu ale lui Iisus Hristos.” /Filip. 2:21/

Așadar, dacă vedem că cineva nu caută cele ale lui Dumnezeu, avem atâția alți episcopi buni, preoți etc. care caută cele ale lui Hristos și putem pe dânșii să-i ascultăm când ne învață ce să păzim. Sfântul Apostol Pavel, într’o situație asemănătoare, spunea: „Iar de învață cineva întru alt chip și nu se apropie de cuvintele cele sănătoase ale Domnului nostru Iisus Hristos și de învățătura cea duple bună-cinstire, acela s’a trufit, nimic știind... depărtează-te dela unii ca aceia.” /I Tim. 6:3,5/

Nu trebuie, deci, să ne pierdem când ne aflăm în fața unei multitudini de păreri, ci bine este să avem în vedere cele spuse de Apostol: „De învățături streine și de multe feluri nu vă lăsați furati; că bine este cu harul să se întărească inima.” /Evr. 13:9/ Și, pe cât putem, să ne împărtășim cu Sfintele Taine, pentru a ni se lumina mintea „ca să nu mai fim prunci, învăluindu-ne și purtându-ne de tot vântul învățăturii întru amăgitura oamenilor, întru șiretlic spre meșteșugirea înșelăciunii.” /Efes. 4:14/

Pătrunderea metodică a numărului 666 în viața noastră

Spun unii că nu-i deranjează dacă vor lua numărul 666. Nu ne lămuresc însă dacă vor să spună că îl vor lua inclus fiind în numărul lor de telefon ori într'un total de pe nota de plată. Iarăși, nu ne explică dacă vor să spună că îl vor primi pe o cartelă care le va sluji la tranzacții economice, ori pe buletin, obiect care, împreună cu cele înscrise și marcate pe el, arată identitatea acelor persoane. Ori, în sfârșit, dacă vor să spună că îl vor primi „pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte.”

Despre faptul de a primi „semnul” ori „numărul numelui” fiarei „pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte,” /Apoc. 13:16/ Scriptura este limpede și prezice că acest semn (simbol) exterior înseamnă lepădare. Deoarece este el simbol exterior, dar are implicații spirituale și, drept consecință, chinurile veșnice: „Și fumul muncirii lor în vecii vecilor se suie, și nu au odihnă ziua și noaptea cei ce se închină fiarei și chipului ei și cel ce ia semnul numelui ei.” /Apoc. 14:11/ Cât privește buletinul, credem că circulara Sfântului Sinod este limpede când spune: „Nu este posibil ca un Creștin să fie indiferent la introducerea intenționată și sistematică a acestui număr în viața lui.” (*Enciclica Sfântului Sinod al Bisericii Elline – n.tr.*) La fel scria și Cuviosul Paisie (Aghioritul) în 1987, în broșura sa „Semnele vremii – 666”: „După toate acestea pe care le-am prezentat, din păcate poți auzi o mulțime de absurdități de la câțiva «cunoscători» de astăzi. Unul zice: «Eu o să primesc buletinul cu 666 și o să fac o cruce pe el», iar altul: «Eu voi primi marcarea pe cap cu 666 și o să-mi fac cruce pe cap», și o mulțime de alte prostii asemănătoare, crezând că se vor sfinți astfel, în timp ce toate acestea sânt rătăcirii.”

Ceea ce trebuie să cunoaștem foarte bine este că toate lucrurile au un început și un sfârșit. Și, ca să înțelegeți ce vrem să spunem, vă vom da un exemplu: până să ajungă cineva să facă păcatul preacurviei,

care este înfăptuirea, practica, trece încet-încet prin câteva stadii:

1. momeala – îndemnul gândului;
2. dialogul care se face cu acel gând și consimțirea. Consimțirea produce în imaginație scene ale înfăptuirii păcatului;
3. după consimțire urmează făptuirea păcatului, care este precurvia trupească.

Vedem, așadar, că păcatul se infiltrează sistematic în om, metodic și cu viclenie. Pe cât de repede conștientizează mintea strecurarea păcatului și îl leapădă, pe atât de ușor se dezleagă și scapă din consecințele acestuia.

Cunoscând Făcătorul și Dumnezeuul nostru – ca nimeni altul – metodele duhurilor viclene, pentru a ne păzi ne-a dat poruncă să căutam împărăția Sa, lepădând orice gând rău, și a stabilit: căderea minții în stadiul primar, care este consimțirea, este un păcat. De aceea ne-a și spus cum că „tot cela ce privește la femeie spre a o pofti pre ea, iată a precurvit cu dânsa în inima lui.”

Prin acest exemplu, vedem că și în chestiunea lui 666 se petrece la fel: cei ce vor să îl impună oamenilor, îndrumați prin experiența tatălui lor cel viclean, introduc metodic acest număr în viața omului. La început vedem acest număr apărând în organizări, în expoziții internaționale, la concursurile sportive, pe etichetele magazinelor, pe jocuri, pe articole de uz casnic, pe bancnote, pe cartele etc. În stadiul inițial l-am văzut strecurat oarecum pe ascuns, așteptând reacția publicului. Dacă descoperă că mintea oamenilor nu se interesează de nimic altceva decât de mâncare și de băutură, înaintează încet-încet la stadiul al doilea, așezând acum numărul la vedere pe toate cele menționate mai înainte. Dacă, din nou, descoperă că unii încep să înțeleagă ce se întâmplă, încearcă prin membrii lor să forțeze oamenii să creadă că este o întâmplare sau iau chestiunea în râs. Și, ce este mai important, încearcă să reușească a-l obișnui

pe om cu această problemă. (De exemplu, demult, când cineva fura o bancnotă de o mie, fapta devenea pâinea ziarelor și se discuta zile în șir. Sporind însă păcatul furtului și ajungându-se astăzi la spargerii de miliarde, când auzim că a furat cineva două milioane, nu-i dăm nici o importanță, deoarece ne-am obișnuit cu furturi de miliarde. La fel se petrece și cu omorul. Dacă demult era ucis cineva, devenea subiect de discuție și îngrijorare luni de zile. Astăzi o crimă, dacă nu trece neobservată, va fi remarcată până cel mult la următorul buletin de știri.)

Din păcate, însă, au reușit într'o anumită măsură să-și atingă scopurile, căci deja s'a ajuns să se vorbească de punerea numărului 666 pe identitatea noastră și, în același timp, să se facă reclama și stadiului următor, așezarea pe mână sau pe frunte. Din nefericire, unii încă mai spun: „Ce contează dacă luăm numărul 666?” și, ca și când n'ar fi de ajuns aceasta, le fac reproșuri celor care se împotrivesc cu dârzenie.

De multe ori, cu îndemânare, potrivesc numărul 666 pentru a ieși ca sumă a altor numere. Am avut de curând exemplul unui document public pe care au fost chemați să-l semneze toți polițiștii Greciei. Și aici am vrea să explicam că bunii noștri polițiști n'au stat să adune numerele ca să scoată numărul 666. Ci, acei care au aranjat să iasă ca total această sumă au dat telefon (anonim, desigur) unui polițist, spunându-i: „Vedeți, v'am forțat să semnați actul acesta cu 666. Dacă nu credeți, faceți socoteala și veți descoperi singuri.” La fel s'a petrecut și cu bancnota de cinci mii, și cu multe altele. Iar aceasta o fac numai și numai pentru a provoca părerea generală că peste tot Creștinii caută să vadă numai numărul 666. Ce reușesc astfel? Reușesc aplicarea vechii povești cu ciobanul și cu lupul – ciobanul mincinos, care striga mereu: „Lupul la oi!” și toată lumea alerga să-l ajute, până când au încetat a-l mai crede pe

păstor. Iar când a venit cu adevărat lupul, nimeni n'a mai ținut seamă de strigatele lui. Încearcă, așadar, să-i facă pe sensibili Creștini să protesteze și să apară în opinia publică cum că ar striga fără motiv despre „numărul” lui Antihrist. Pe de altă parte, opinia publică se obișnuiește cu astfel de voci protestatate și încep a-i considera pe aceștia psihopați și închipuiți. Așadar, când numărul va fi imprimat pe buletin, pe mâna și pe frunte, atunci vor zice: „E, ăștia sânt cei care peste tot văd numărul 666!” și, astfel, cercurile oculte care promovează această tactică vor reuși să facă în așa fel ca problema să treacă aproape neobservată.

De asemenea, cu toții descoperim deja că, deoarece au întârziat emiteria codului pe mână sau pe frunte, s'a început cunoscutul proces de obișnuire a oamenilor cu această idee. De aceea, vedem că se adoptă în anumite locuri utilizarea în diverse moduri a palmei, după cum a fost de curând marcarea pe mână la alegerile din Cecenia și Albania, ori cum auzim că se face la cazinouri, pe câteva aeroporturi și prin alte părți, cum ar fi parcurile de distracții (Eurodisney în Franța, Tivoli în Danemarca etc.) (*ori prin discotecile din România – n.tr.*). Sântem înștiințați că la unele bănci se face uz de palmă pentru accesul la seifuri. Astfel, se încearcă a-i obișnui pe oameni cu ideea folosirii mâinii astfel încât, peste puțină vreme, când vor anunța că C.N.M.U. se va înscrie pe mâna sau pe frunte, multă lume naivă va spune: „Ei, nu-i nimic! Așa cum am folosit-o atâția ani acolo, acolo și acolo, acum e mai bine așa, că hoțul nu mai poate fura cartela.”

Fondul problemei este distrugerea libertății și supunerea noastră de bunăvoie unui sistem de subjugare. Noi nu avem nimic cu numărul 666. Dacă, de pildă, cumpărăm alimente de la băcănie și ne va costa 666 de drahme, aceasta nu ne deranjează. Dacă numărul camerei noastre, care ni s'a rezervat la un hotel, este 666, iarși nu ne supără; nici dacă numărul mașinii ce o vom cumpăra conține inclus

numărul 666, de exemplu 666733; întâlnirea noastră întâmplătoare cu acest număr nu are absolut nici o însemnătate pentru noi și o primim fără reticență (deși, din motive de sensibilitate și evlavie, unii Creștini nu vor să vadă niciunde acest număr în viața lor particulară, lucru care este o convingere proprie și nu cred că cineva i-ar putea judeca pentru aceasta). Toată omenirea n'a avut nici o problemă cu numărul 666, oriunde l-ar fi întâlnit, până în anii 1970. Atunci, în America, a apărut pentru prima oară și a început să se aplice un nou sistem economic, cu folosirea unei cartele electronice. Pe fiecare cartelă era un cod numeric unic pentru fiecare posesor, cod înscris cu o nouă unitate de măsură, un nou mod de numerotare. Cu surprindere, au văzut atunci cu toții că în codul fiecărei persoane era conținut numărul 666. Iar companiile economice l-au lansat peste tot ca fiind numărul care va pregăti „noua eră” (*new age*) ce va veni.

Protestele lumii au fost de proporții și companiile au suferit mari pierderi economice din pricina boicotării produselor de către credincioși. De atunci s'a început sistematic să se ascundă adevărul. Repetăm, noi nu avem nimic anume cu acest număr 666, nici nu ne temem de el, nici nu este cu puțință a ne face vreun rău numărul în sine. Fondul problemei este mai mult o cunoaștere specifică care ne-a fost dată, prin el, pentru a conștientiza când se va împlini pro-rocia. Sfântul Ioan Theologul ne-a dat trei chei pentru a ne ușura recunoașterea „vremilor”:

1. Prima este că, într'un anumit moment, cineva va impune un sistem mondial de control al tranzacțiilor comerciale și nimeni nu va mai fi liber să facă negoț dacă nu se supune sistemului.
2. Al doilea element de recunoaștere este că acest sistem economic va pretinde celor ce doresc să facă comerț acceptarea exact pe mâna dreaptă sau pe frunte a unui semn.
3. Al treilea este că în acel semn va fi inclus numărul 666, care nu se

dă însă ca un număr întâmplător ci, așa cum explică Sfântul Ioan, ca numărul unui om: Antihrist. Aceasta, deoarece decodificarea literelor numelui său va avea ca total 666. Aici, desigur, este nevoie de discernământ. Acest număr pe identitatea noastră, ori pe mână ori pe frunte, nu este numărul obișnuit 666 pe care îl întâlnim pe ușa camerei unui hotel, ci este cel de proastă reputație prezentat mai înainte. Ca să fim înțeleși mai bine, vă dăm exemplul următor. Pe buletinul nostru avem un număr general care ni s'a alocat, de pildă O 445566. Acest număr se referă la persoana noastră. Pe buletin se declară că sântem cetățeni Greci și această se autentifică prin ștampila care este pusă pe buletin și pe care scrie Republica Ellină. Această ștampilă este simbolul statului nostru. Vedem, așadar, că această simplă ștampilă cu tuș nu este un simplu „semn albastru” pe o hârtie oarecare și nici nu are echivalență cu ștampila vreunei asociații, de exemplu, ci în mod foarte clar pe ștampilă scrie Republica Ellină. Dacă se pune pe buletin, are așadar cel mai important rol, din moment ce mai întâi ne autentifică chiar identitatea și automat sântem „recunoscuți” ca cetățeni Greci și, prin urmare, ne revin niște drepturi, dar în același timp sântem obligați să ne supunem legilor statului. Vedem, așadar, că această simplă ștampilă cu tuș girează toate cele spuse mai sus și ne obligă în fața legilor statului pe care, dacă nu le vom respecta, vom suferi consecințele respective. Să ne închipuim acum celălalt sistem, „pecetea” (cod de bare care se aplică pe buletin, sau Codul Numeric Matricol Unic). Este eliberat pentru ca omul să fie caracterizat prin acest număr și să fie recunoscut. Aplicarea numărului 666, după cum am arătat, este emblema lui Antihrist. Când se pune acest număr pe buletin, are aceeași putere ca și stema de stat, adică posesorul este recunoscut ca fiind supusul, robul lui Antihrist, și îi datorează acestuia – așa cum era dator și statului – ascultare. Prin toate cele care le-am menționat, vrem

să subliniem că nu ne împotrivism unui număr, ci sistemului care desființează libertatea noastră personală și ne obligă să ne supunem celui care este reprezentat prin acel număr.

Cred că până aici ne-am făcut înțeleși în legătură cu numărul acesta. Unii însă, deoarece vor să promoveze sistemul de care am vorbit, se feresc sistematic de a mărturisi public și limpede aplicarea acestui număr, căci s'ar crea astfel mari pagube economice. Dar, deși nu recunosc acest lucru, în același timp nici nu-l dezic și nu îl dezmint. Ba chiar cei mai puțin vicleni spun că este un simplu cod numeric internațional pentru care s'a reglat funcționarea calculatoarelor și pe care ei nu-l mai pot schimba.

Încheind, dorim să vă reamintim că nu ne împotrivism doar unui număr, ci fondului acestei chestiuni, care este distrugerea libertății noastre și supunerea de bunăvoie, din partea noastră, unui sistem asupritor care se perfectează acum și care, în forma sa finală, va îndeplini toate caracteristicile prorociei Sfântului Ioan Theologul din capitolul al treisprezecelea al Apocalipsei și care se vedește, încetul cu încetul, din desfășurarea evenimentelor mondiale.

Ucenic al Părintelui Paisie Aghioritul,
ieromonahul Hristodul este totodată și biograful părintelui său duhovnicesc.

PREASFINȚITUL HRISOSTOM, EPISCOPUL JICEI

2005

Anunțăm pe frații arhieriei că Parlamentul Republicii Serbia a adoptat noua Lege a documentelor de identitate, una foarte periculoasă și care schimbă natura politicii și permite supravegherea totalitară a statului asupra fiecărui cetățean al său în toate aspectele vieții personale, și prin aceasta calcă în mod inadmisibil darul lui Dumnezeu cel mai de preț pe care El l-a făcut oamenilor: libertatea personală. La timp, înainte de adoptarea acestei Legi, noi ne-am adresat Sfântului Sinod Arhieresc, atenționându-l asupra următoarelor:

- noua Lege a documentelor de identitate este adoptată fără o dezbatere publică, încălcându-se un paragraf întreg de convenții mondiale și europene privind drepturile omului, iar prin natura sa o astfel de lege este anti-Creștină și anti-ortodoxă;
- Sinoadele Patriarhiei Moscovei, Arhiepiscopiei Atenei, Bisericii Ucrainene (ce ține de Patriarhia Moscovei) precum și Chinotita Sfântului Munte Athos au luat poziții oficiale, iar Arhiepiscopia Atenei a reușit să oprească o astfel de lege în Grecia, cerând stipularea dreptului de alegere al tipului de document de identitate;
- Formarea unei baze centrale de date care poate conține cazierile, fișele medicale personale, datele despre situația școlară și formarea

profesională, datele despre situația contului bancar și datele din Livretul Militar înseamnă crearea unui lagăr invizibil, iar posibilitățile de manipulare și rea-întrebuințare a datelor sânt nelimitate.

Pe lângă acestea, Documentul electronic de identitate este un document despre care deținătorul nu știe ce conține, precum în vremea lui Nero și Caligula, când sentința pecetluită se aducea personal călăului. Sfântul Sinod a primit scrisoarea noastră, dar nu s'a pronunțat, lucru ce ar fi putut influența votul în Parlament.

De aceea, îi rugăm pe frații Arhierei să se pronunțe sobornicește și să atenționăm Guvernul Serbiei asupra următoarelor lucruri:

- pericolul de strângere și stocare a datelor despre viața personală a oamenilor, mai ales despre convingerile religioase și politice, despre sănătate, persoane cunoscute, călătorii ș.a.;

- nedreptatea de a identifica un om de la depărtare fără știința lui, mai ales în locurile unde el nu este dator să se prezinte;

- dreptul fiecărui om liber de a ști ce fel de informații se află în dosarul lui electronic, precum și faptul că lista datelor care se păstrează trebuie să fie clar definită;

- mijloacele de identificare a omului nu trebuie să dăuneze sănătății lui, nici să înjosească cinstea și demnitatea lui;

- nu trebuie folosite mijloace de identificare ce țin de trupul uman;

- în nici un caz nu trebuie înființată o bază de date centralizată, din cauza posibilității intrării în sistem a unor persoane rău intenționate, precum și a serviciilor secrete străine;

- este fundamental să se introducă dreptul de alegere a documentelor de identitate pentru cei care, din motive religioase sau alte motive omenești, nu vor să primească buletine electronice.

Dacă va exista bunăvoință, Guvernul poate anula consecințele negative ale legii adoptate. Menționăm că această problemă este studiată din diferite perspective, că în acest sens este consultat și un grup

de experți și că, încă din data de 26 Martie 2005, cu binecuvântarea noastră, este susținut „Apelul de la Jicea al experților,” cunoscut publicului de specialitate și politicienilor, și pe care îl atașăm ca anexă la această scrisoare destinată fraților Arhieriei.

**Credincios Sfântului Sinod Arhieresc,
† Hrisostom, Episcopul Jicei**

**ARHIMANDRITUL IUSTIN PÂRVU,
STAREȚUL MĂNĂSTIRII SFINȚII ARHANGHELI,
PETRU-VODĂ**

14 Ianuarie 2009

Iubiți fii ortodocși ai acestui neam!

Cu multă durere și îngrijorare vin să vă adresez aceste cuvinte, pentru care mă simt dator în fața lui Dumnezeu, și conștiința și inima nu mă lasă să trec nepăsător pe lângă acest val primejdios care s'a ridicat să înghită toată suflarea omenească, chiar și pe cei aleși, de este cu putință. Nu mie, în calitatea mea de biet monah, ascuns într'un vârful de munte, mi se cădea să vă aduc la cunoștință aceste pericole ce se ivesc asupra Bisericii lui Hristos, ci în primul rând arhipăstorilor, mai-marii acestei Biserici. Dar dacă ei trec aceste lucruri sub tăcere, având preocupări mai de seamă decât are acest popor, eu nu pot să trec cu vederea glasul vostru, al celor care ați rămas credincioși cuvântului Evangheliei lui Hristos, ați așteptat și mi-ați cerut cuvântul în privința acestor realități dure-roase în care ne aflăm.

De aceea, fiii mei, vin și vă spun că a sosit ceasul să-L preaslăvim pe Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, singurul Dumnezeu adevărat. Nu credeam că voi trăi să văd și eu începutul acestor vremuri de

durere, apocaliptice – dar iată că mânia lui Dumnezeu a venit mai degrabă asupra noastră, pentru toate păcatele și fărâdelegile pe care le-am săvârșit. Și văd cum bieții oameni nu sânt pregătiți să facă față acestor capcane ale vrăjmașului, a cărui nouă lucrare acum este să pecetluiască sufletele voastre cu semnul Fiarei – 666. Toți am citit Apocalipsa și înfricoșătoarea profeție, scrisă cu 2000 de ani în urmă: „Și ea (fiara) îi silește pe toți, pe cei mici și pe cei mari, și pe cei bogați și pe cei săraci, și pe cei slobozi și pe cei robi, ca să-și pună semn pe mâna lor cea dreaptă sau pe frunte. Încât nimeni să nu poată cumpăra sau vinde decât numai cel ce are semnul, adică numele fiarei, sau numărul numelui fiarei” /Apoc. 13:16-17/.

Vremea în care ne aflăm acum este premergătoare acestei profeții.

Prin lege, prin ordonanță de guvern, românii sânt obligați să se încadreze într'un plan de urmărire și supraveghere la nivel național și mondial, proiect care le răpește de fapt oamenilor libertatea. Românii li se cere să-și pună pe pașapoartele, permisele auto și pe orice alt act personal cipul biometric ce conține amprenta digitală, imaginea facială și toate datele personale. Poate pentru mulți dintre dumneavoastră acest cip pare un lucru ne semnificativ, dar în spațele acestui sistem de însemnare a oamenilor, de codare și stocare a datelor de identificare se ascunde o întregă dictatură, un întreg plan demonic, prin care de bună voie îți vinzi sufletul diavolului. Însemnarea oamenilor, ca pe vite, este primul pas al unor alte măsuri luate pentru controlul absolut al ființei umane. Dragii mei, după cum prorocesc Sfinții Părinți, primirea acestui semn este lepădarea noastră de credință. Să nu credeți că putem sluji și lui Dumnezeu și lui mamona. Nu, dragii mei, nu primiți acest însemn diavolesc care vă răpește ceea ce vă aparține prin moștenire de la Dumnezeu, dreptul la identitate, dreptul la unicitate și originalitate al fiecărei ființe umane! Trebuie să vă apărați acest drept de la Dumnezeu, chiar

de-ar fi să plătiți cu prețul vieții voastre. În zadar câștigați cele ale lumii, dacă vă pierdeți sufletele voastre și ale copiilor voștri, pentru că Sfinții Apostoli ne spun clar: „se cuvine să ascultăm de Dumnezeu mai mult decât de oameni”.

De aceea vă spun: este vremea muceniciei! După părerea mea ne aflăm în vremurile în care singura cale de mântuire este mucenicia. De-abia acum este momentul să mărturisim cu propria noastră viață, până acum ar fi fost o risipă de energie. Din păcate, noi nu avem un tineret ortodox la fel de riguros ca cel al Grecilor, al nostru este mai evlavios, ce-i drept, dar și mai lipsit de vlagă și de reacție. Se știe foarte bine cât de curajos au reacționat Grecii, dar și Sârbii, când au protestat împotriva acestor cipuri și a sistemului însemnării și controlului total al identității. Tinerii lor au fost formați de mici în duhul acesta patristic, atât în familiile cât și în școlile lor – ei au noțiuni de Vechiul Testament, de Noul Testament; din tată-n fiu s’a predat această tradiție patristică. De pe timpul comunismului încoace, noi am dovedit că rămânem constanți slugi altora, uitând de curajul și demnitatea Românilor de altădată. Toate popoarele vecine au încercat să scape de comunism, să-și impună cumva neatârnrarea – și au reușit într’o măsură oarecare. Dar România, care a fost cel mai crunt lovită de fiara comunistă, al cărei popor a îndurat cele mai cumplite crime și decimări în lagăre și deportări, a ajuns astăzi putregai. La noi în Biserică situația este destul de anevoioasă, deoarece credincioșii nu sânt destul de informați cu privire la aceste provocări ale lumii de azi. La noi, bietul Român, dacă îl măgulești un pic, nu mai ține cont de nici o normă evanghelică. El este vinovat numai prin neștiință, deoarece dacă el n’are câtuși de puține cunoștințe de la biserică, de la școală, din familie, din societate, ignoranța e cuceritoare. Pentru că el are un text în capul lui: „supuneți-vă mai-marilor voștri”; la el trebuie

să meargă textul. Păi, pe noi nu ne acuzau în pușcărie, folosindu-se cu viclenie de textul scripturistic, așa cum fac și sectarii: „Voi ați fost încăpățânați, măi, voi ați fost răzvrățiți, n’ăți ascultat de cuvântul Evangheliei – păi, ce Creștini mai sânteți voi? Voi vă pierdeți viața zadarnic!”? Așa încercau să ne reeduce comuniștii roșii de atunci, și tot astfel fac acum cu poporul nostru comuniștii de azi, îmbrăcați cu haine albe.

Se vrea și se încearcă o desființare a sacralului prin relativizarea valorilor fundamentale, a adevărului de credință prin ecumenism, se vrea înregimentarea și uniformizarea pe model ateist a copiilor noștri. Dacă îi spui acum unui cetățean care are cinci copii în casă: „Măi, nu mai lua buletinul sau pașaportul,” el nu înțelege. „Păi, părinte, eu ce le mai dau de mâncare”? Și-l pui în fața acestei situații grele. Sântem noi dispuși ca Brâncoveanu de altădată să facem sfinți din copiii noștri? Nu sântem pregătiți. Și atunci cine poartă toată această vină? Nu noi, Biserica? Nu noi, mănăstirile, care sântem în fața altarului, avem datoria să spunem oamenilor adevărul și să-i prevenim la ceea ce-i așteaptă pe mâine? Dar în protopopiate nici vorbă să se pună o astfel de problemă, ești respins, ești catalogat naiv și depășit – ba chiar se mai fac și glume pe seama ta. Deci, dacă preotul nu are habar de lucrurile acestea, atunci ce să mai spui de bietul credincios, care, săracul!, de-abia deschide Biblia de două-trei ori pe an, sau doar o dată-n viață? Vina este de partea tuturor celor ce răspund de educația și formarea acestui popor – de la învățători și profesori până la preoți și miniștri.

Vă cer, așadar, în numele Mântuitorului Hristos, Care a spus: „Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, mărturisi-voi și Eu pentru el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri. Iar de cel ce se va lepăda de Mine înaintea oamenilor și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri” /Mat. 11:32-33/, să cereți

autorităților Române să abroge legile care permit îndosărierea și urmărirea electronică a Creștinilor, renunțarea la libertatea cu care ne-am născut.

Dar o să primim plata păcatelor noastre, moartea, osânda noastră, care să nu fie, ferească Dumnezeu!, de răscumpărat. Pentru că Hristos Și-a vărsat sângele o dată pentru tine. Ei bine, poporul acesta, prin frunțașii săi, s'a ticăloșit până la culme, prin trădarea tradițiilor și credinței strămoșești. Iar noi am refuzat această răscumpărare prin neprezentarea acestor adevăruri scripturistice; am fost deseori absenți din fruntea micii oștiri a Adevărului.

Să rezidim neamul acesta! Dar nu vom putea izbândi lucrul acesta dacă nu ne vom rezidi fiecare în parte sufletele noastre. Să ne pocăim și să ne punem cenușă în cap, ca să ne dea Domnul harul și puterea de a primi mucenicia. Va trebui să creăm mici fortărețe, mici cetățui de supraviețuire, la sate, acolo unde mai sânt încă oameni care pricep și își amintesc rânduiala, unde să avem pământul nostru, școala noastră – în care să ne creștem copiii în duhul aceasta ortodox, să avem spitalele și moașele noastre. Copiii, încă de la naștere, trebuie protejați – pentru că, după cum vedeți, vor să implanteze acest cip pruncului la naștere.

Fiecare este dator să-și mântuiască sufletul. Fiecare să se intereseze și să vadă că ne aflăm în fața unui moment de cumpănă, în care ai de ales: să-ți pierzi sufletul sau să-ți salvezi sufletul. Cel care nu s'a interesat până acum, nu e târziu încă să afle și să se dumirească. Acum e timpul jertfei, prin vorbărie și prin conferințe nu mai facem nimic.

Să te duci, Române drag, fără frică, direct spre vârful săbiei, ca străbunii noștri cei viteji, să te duci ca o torpilă Japoneză, să mori în brațe cu vrăjmașul! Acum sântem exact ca în arena Romană cu fiare sălbatice – stai aici în mijlocul arenei și aștepți, ca și Creștinii

de odinioară, să dea drumul la lei. Așteptați să fiți sfâșiați, ruși, altă scăpare nu mai e! Lupta este deschisă. Luptați până la capăt, nu vă temeți! Așa cum a început Creștinismul, așa va și sfârși – în dureri și în suferință. Pecetluiți Creștinismul cu mucenicia voastră!

Iubiți frați întru cinul îngeresc și întru slujirea preoției, fac un apel către frațiiile voastre să întăriți acest text cu semnătura proprie, în numele mănăstirii și parohiei pe care o păstoriți.

Mănăstirea Petru Vodă, 14 Ianuarie 2009

Cuvioșii Mucenici uciși în Sinai și Raith

Arhimandritul Iustin Pârvu

IEROMONAHUL ȘTEFAN NUȚESCU ȘI PĂRINȚII SCHITULUI ROMÂNESC LACU, SFÂNTUL MUNTE ATHOS

27 Ianuarie 2009

Cuvintele Sfântului Apostol Pavel: „Răscumpărând vremea, căci zilele cumplite sânt” /Efes. 5:16/ se potrivesc mai mult ca oricând vremurilor de astăzi. „Zilele cumplite” sau, mai bine spus, vremurile apocaliptice în care trăim, îl pun pe Creștinul ortodox în fața unor evenimente și fapte nemaîntâlnite în istoria omenirii. Un guvern mondial, un singur conducător, o singură religie, cipură pentru supravegherea și manipularea întregii populații și celelalte care decurg din acestea sânt obiective „de binefacere” ale Noii Ordini Mondiale. Cum va putea oare Creștinul ortodox de astăzi să călătorească pe calea cea dreaptă în această confuzie uriașă creată de diavolul și de oamenii lui? Unde va putea afla odihnă sufletul său, care orbăceiește în întunericul dens al lipsei de povățuire și sfătuire duhovnicească, precum și al dezinformării promovată de mass-media, fie ea laică, fie uneori chiar cea zisă bisericească? Ce fel de strigăt ar putea scoate el pentru a putea deștepta auzul celor care au făgăduit înaintea lui Dumnezeu că îl vor povățui la limanul mântuirii? Un stareț athonit spunea că cea mai mare faptă bună a Creștinului ortodox de astăzi, faptă care condiționează mântuirea sa, este

mărturisirea ortodoxă a lui Iisus Hristos. Dar pentru a-L mărturisi ortodox pe Hristos, trebuie ca el să fie un adevărat Creștin ortodox. Iar a fi un Creștin adevărat înseamnă a lucra poruncile evanghelice. Criza și orbirea duhovnicească la care s'a ajuns astăzi și, ca o consecință, compromisurile grave care se fac până și în Biserică, au ca principală cauză tocmai nelucrarea de către noi toți a poruncilor lui Dumnezeu.

Lăsând la o parte celelalte probleme grave cu care se confruntă Ortodoxia, să ne oprim la cea a introducerii în România a cipurilor în pașapoarte și în permisele de conducere, problemă care a creat multă tulburare în rândul Creștinilor ortodocși. Cu toate că această inițiativă are în primul rând implicații religioase – desigur, pentru cei ce vor să se mântuiască –, fiind o lucrare curat satanică tocmai pentru că este îndreptată împotriva libertății omului în gradul cel mai înalt, libertate pe care Însuși Dumnezeu o respectă, ea este nesocotită, din păcate, de mulți dintre cei pe care Dumnezeu i-a pus să vegheze asupra turmei încredințate lor.

Un singur glas, asemenea „glasului celui ce strigă în pustie,” a răsunat cu tărie și a tulburat pe „Irod și tot Ierusalimul.” Ca și atunci, tot astfel și acum s'au adunat cărturarii, fariseii și învățătorii de Lege să cerceteze cine a slobozit glasul și pentru care pricină a îndrăznit să tulbure „liniștea” oilor celor cuvântătoare. În loc să-și plece urechea la omul lui Dumnezeu și să-i soarbă cuvintele sale insuflate de Duhul, îl nesocotesc și-l disprețuiesc, iar prin conferințele și interviurile lor savante sfătuiesc oile să doarmă liniștite, căci încă nu a venit lupul, ci au fost numai niște zvonuri false. Ce bine se potrivesc și astăzi cuvintele Prorocului Isaia: „Cu auzul veți auzi și nu veți pricepe, și uitându-vă vă veți uita, și nu veți vedea”! /Isaia 6:9/

Dar nu este de mirare aceasta. Dintotdeauna prorocul, omul lui Dumnezeu, deși a strigat cu mare glas, nu numai că nu a fost auzit

și nu a fost luat în seamă, ci, mai degrabă, a fost luat în răs, prigonit și chiar omorât. Avem atâtea pilde, și totuși inima noastră împietrită refuză să creadă adevărul dumnezeiesc, amăgindu-se cu nădejdi deșarte și cu promisiuni de viață îndelungată, prosperă și fericită. Și aceasta pentru că mentalitatea Creștinului de astăzi s'a schimbat. Creștinul „modern” nu mai vrea să-și asume Crucea, nu mai vrea să fie părtaș la Jertfa Mântuitorului și, prin urmare, nu mai vrea să fie al lui Hristos. În aceste condiții de lepădare de credință și de confuzie planificată vin pregătirile pentru instaurarea unui guvern mondial, cu un conducător unic, Antihrist, la care va trebui să se supună necondiționat toată populația globului.

Părintele Iustin, față de care noi, monahii athoniți români – și nu numai – nutrim o deosebită evlavie și îl cinștim cum se cuvine, ca pe un om al lui Dumnezeu și far luminos ce luminează în întunericul dens creat de norii grei a tot felul de compromisuri în materie de credință ce s'au abătut pe cerul Ortodoxiei românești, a conștientizat pericolul pregătirii domniei lui Antihrist ce se apropie cu pași repezi și a tras la bună vreme semnalul de alarmă absolut necesar. Nu mai este vreme de discutat, de comentat, de criticat, ci a venit vremea „să luăm aminte” în modul cel mai serios la cele ce se întâmplă în jurul nostru. Evenimentele se desfășoară cu repeziciune și, datorită trândăviei și comodității noastre, ne vor lua prin surprindere și nu vom mai avea vreme nici să ne mai gândim ce se întâmplă cu noi.

Părintele Iustin vorbește în același duh atât cu Părintele Paisie Aghioritul, cât și cu mulți alți părinți contemporani binecunoscuți de credincioșii Români, care au vorbit atât de clar despre vremurile grele în care trăim, căci s'au adăpat din același Duh Sfânt, Care i-a insuflat și i-a luminat pe Părinții Bisericii să înțeleagă și să vadă cele viitoare ca fiind prezente.

Părintele Paisie spune clar: „Biserica trebuie să ia o poziție corectă. Să vorbească, să explice credincioșilor ca să înțeleagă că de vor lua noul buletin de identitate, aceasta va constitui o cădere.” Căderea nu se petrece atunci când accepți să îți se implanteze cipul pe mână sau pe frunte, căci aceasta va însemna deja lepădarea, ci atunci când accepți actele de identitate cu cip, pentru că prin aceasta ne subjugăm de bunăvoie unui sistem universal de urmărire și control al ființei umane, care prin trăsăturile sale se vedește a fi lucrarea lui Antihrist. Mulți „oameni duhovnicești” spun că vor pune alături o Cruce și totul se va aranja. „Dar lucrul murdar nu se sfințește,” spune Părintele mai departe. „Apa curată primește Harul și se face aghiasmă, dar urina nu se face aghiasmă. Piatra se face pâine prin minune. Necurăția, însă, nu primește sfințire. Prin urmare, diavolul, Antihristul, atunci când este în buletinul nostru de identitate, pe mână sau pe fruntea noastră prin simbolul lui, nu se sfințește chiar de am pune și o Cruce”.

Ce este de făcut? În primul rând, să ne întoarcem la Hristos, să ne simplificăm viața și să ne mulțumim cu puțin. Aceasta este adevărata schimbare și ea se poate împlini în măsura în care ne apropiem mai mult de Biserică și de Tainele ei, ceea ce înseamnă:

- participarea la viața liturgică a Bisericii;
- împărtășirea cât mai deasă cu Sfintele Taine, cu pocăința și asceza cuvenite;
- rugăciunea, pe care Apostolul Pavel o recomandă a fi neîncetată și care sparge cercul închis al egoismului nostru;
- dragostea față de aproapele, care ne scoate din cadrul strâmt al intereselor personale;
- curajul mărturisirii până la jertfă a Adevărului, virtute care încununează întreaga nevoie a Creștinului ortodox.

Numai așezându-ne sub acoperământul Harului dumnezeiesc,

mintea ne va fi luminată de Sfântul Duh spre a înțelege chipul în care trebuie să ducem până la capăt „lupta cea bună” și vom primi puterea să înfruntăm cu bărbăție avalanșa evenimentelor de suflet pierzătoare, mărturisind fără frică pe Hristos înaintea oamenilor, ca și El să mărturisească pentru noi înaintea Tatălui Său cel ceresc.

Dorim să-i încredințăm pe frații noștri ortodocși Români, clerici și mireni deopotrivă, de toată dragostea noastră, de smeritul nostru sprijin în rugăciunile înălțate către Hristos și către Maica Domnului, ca să caute cu milostivire spre Biserica Sa și să nu îngăduie să fim înșelați de balaurul cel viclean.

14/27 Ianuarie 2009, Praznicul Sfinților Părinți uciși în Sinai și Raith
Ieromonahul Ștefan dimpreună cu toți părinții Schitului Lacu

ARHIMANDRITUL ARSENIE PAPACIOC, DUHOVNICUL MĂNĂSTIRII SFÂNTA MARIA, TECHIRGHIOI

Ianuarie 2009

- Spun cu îndrăzneală că țara Românească simt că va avea un mare rol în istoria pământului ăstuia. Pentru că nu e pe o poziție de avan-gardă, ci de avanpost. (...).

- *Părinte, cum ne îndemnați să luptăm acum împotriva însemnării acesteia electronice cu cipuri?*

- Asta-i o mare primejdie, dragă. Și nu credeam să înceapă așa de curând. Fără discuție, nu trebuie acceptat cu nici un chip!

Acum, lucrează și ei sistematic, de-asta m-a îngrijorat pe mine poziția Părintelui Iustin, că le-am dat ocazie... Eu observ ce reacție s'a făcut în urmă: schimbă poziție, schimbă tactică, schimbă... C'am văzut că, uite, pe toate părțile, numai asta discută și numai asta mă-ntreabă lumea. „Ce facem cu astea?” Le-am spus: domnule, eu nu accept! Atâta pot să vă spun! (...) Sigur, ei vor să ne familiarizam cu 666, asta vor. Să ni-l bage în piele, ori în identitățile noastre. O mare primejdie. (...) Eu nu numai pe Stat îl învinuiesc. Mi-a scris Părintele Iustin câteva rânduri, mi-a scris după ce-a făcut chestia asta. Eu n'am fost de părere să se facă. Avem dreptate, dar la luptă fără strategie e o mare greșeală. Mai ales că acum nu lupti cu un

ins, lupti cu o fiarǎ propovǎduitǎ deja. Œi trebuie sǎ fii organizat. S'a înŒeles cǎ eu sânt împotriva a ceea ce a spus Iustin. Nu! Dar nu trebuia sǎ dea bǎtǎlia prea devreme, ci organizat. (...) ÎntrebaŒi care-i timpul: timpul e întotdeauna! Dar, când se iveŒte o fiarǎ care vrea sǎ te înghitǎ... cum spune Œi Antonie cel Mare: pǎcatul de care sǎ te fereŒti mai întâi este cel care e mai lângǎ tine. (...)

Mi-a plǎcut poziŒia [Mitropolitului Bartolomeu] Anania. (...) E o instituŒie, un Sinod Mitropolitan are autoritate. Œi el a fost aici, Œi episcopul. Œi le spuneam: „Domnule, ruginiŒi aŒa cum sântei, în Sinod acolo, dar sântei o forŒǎ.” (...) Ei n'au putere de discernǎmânt s'analizeze forŒele fiecǎruia dintre noi, ca un Dumnezeu, dar ne apǎrǎm pe anumite poziŒii strategice, în momente din acestea istorice. ÎnŒǎ... sǎ nu mai tot discutǎm mereu. „La luptǎ, muncitori!”

**IEROMONAHUL SAVATIE BAȘTOVOI,
MĂNĂSTIREA NOUL NEAMȚ, CHIȚCANI** _____
15 Ianuarie 2009 _____

Introducerea cip-urilor este, fără îndoială, un scandal. Ceea ce se întâmplă acum în România, s'a întâmplat ceva mai devreme în Rusia, iar și mai devreme în SUA, Grecia și alte state occidentale. În toate aceste cazuri revolta nu trebuie privită ca pe o reacție provenită pe fondul unui fanatism religios, așa cum încearcă să o sucească unele glasuri din presă, ci, mai întâi de toate, ca o reacție de apărare împotriva unei înregimentări forțate într'un sistem de supraveghere suspect.

De la bun început, motivația oficială a introducerii cip-urilor este falsă și neconstituțională. Chipurile e nevoie de cip-uri pentru o luptă mai eficientă împotriva criminalității. Acest lucru îl afirmă oficialii din sistemul de securitate al statului care știu mai bine ca oricine că toți criminalii au deja datele personale înmagazinate în bazele ministerelor de profil. A aplica aceste cip-uri unor persoane fără antecedente penale, cu scopul declarat de prevenire a infracțiunilor, echivalează cu suspectarea lor de intenții sau amestecuri criminale. Acest lucru încalcă prezumția de nevinovăție și o grămadă de alte drepturi și libertăți pe care Constituția României le garantează cetățenilor.

Recurgerea la cip-uri din partea statului este o înjosire a demnității umane, iar în sens invers, acceptarea acestor cip-uri de către cetățeni este o robie de bună voie. Dacă în antichitate robilor li se aplicau inele în nări și urechi, lanțuri cu plăcuțe sau tatuaje pe care era înscris numele stăpânului, acum aceste ștampile ale robiei vor fi cip-urile obligatorii. Iată de ce unii oameni din Biserică afirmă că acceptarea cip-urilor poate fi văzută ca o lepădare de Hristos, prin care trebuie să înțelegem renunțarea de bună voie la libertatea oferită prin jertfa crucii, pentru a ne robi unui sistem străin de scopul mântuirii și al împlinirii binelui pe pământ.

Desigur, este prematur să spunem că cineva care are un act de identitate, un carnet de șoferie sau un card bancar cu cip s'a și lepădat de Hristos. Însă în mod cert unul ca acesta s'a lepădat de o parte a libertății sale. Este ca și cum ai urca într'un tren care nu știi încotro merge, pentru a te feri de frig sau de ploaie.

Lepădând la o parte orice panică și tulburare, care nu fac cinste Creștinilor, refuzul în masă a acestor experimente pe care Guvernul României le aplică în serie (vezi vaccinarea cu Gardasil), este un gest firesc de manifestare a libertății de opinie și de acțiune în perfectă armonie cu Constituția României.

ARHIMANDRITUL MIHAIL STANCIU, STAREȚUL MĂNĂSTIRII ANTIM

18 Ianuarie 2009

(...) Nu aceste acte (biometrice) sânt cauza păcatului... nu ne-ndeamnă un obiect ca acesta, în sine, să ne pierdem mântuirea. Ele intră într'o altă diversiune, mai largă: de pregătire a mentalității oamenilor, de obișnuire, de „drogare” a omenirii cu ideea că statul le vrea binele – mai bine decât vor ei, oamenii, fiecare în parte. Pesemne ați văzut și comunicatul Părintelui Iustin Pârvu din ultimele zile, în care ne îndeamnă să fim vigilenți și să respingem aceste inovații. Lucrurile acestea se petreceau de mult în America și iată că, după ce au fost testate acolo, sânt promovate în întreaga lume. Numai că obișnuința cu această idee, că statul îți vrea binele mai mult decât ți-l vrei tu însuși sau familia ta, aici este marea manipulare. Cine știe când vom fi legați și la mâini și la gură, încât nu mai putem să spunem nimic – pentru că ori e antisemit, ori e împotriva siguranței statului, ori promovează terorismul și fundamentalismul... Vă spun acum, pentru că este și momentul acesta cu „scandalul cipurilor” – când unii părinți spun că nu trebuie acceptate, alții zic că „părintele cutare vede pericole acolo unde nu sânt,” mai ales oficialii – voiam să vă spun că „nu tot ce zboară se mănâncă.”

Pe de altă parte, întăriți-vă în credință, întăriți-vă în nevoie, învă-

țați-vă să țineți post! Nu e greu, e foarte ușor: nu-l țineți singuri, îl țineți cu Hristos și pentru Hristos. Dacă nu vă întăriți acum voința, pentru a vă înfrâna, pentru a vă educa, pentru a vă transfigura mișcările sufletului și trupului – acum! – mai târziu veți întâmpina în păcat și veți spune: „Nu mai pot nici să postesc, nici să mă rog, mintea îmi fuge aiurea.” Dar ce ai făcut până acum? Străduiți-vă să postiți, pentru că dacă nu postiți acum de voie și nu vă educați de-acum pentru vremurile care vin și pentru șlefuirea dumneavoastră personală, mai târziu nu veți putea. Întăriți-vă în credință, cereți de la Dumnezeu înțelepciune și luminarea minții, ca atunci când veți vedea și mai pe față manifestările acestui sistem antiCreștin să luați poziție și să rămâneți cum a zis Eminescu, tradiționaliști: „Iar noi locului ne ținem; cum am fost, așa rămânem...” – așa cum ne învață Biserica de două mii de ani. Să rămânem cu Hristos, să nu ne lăsăm păcăliți de noua ordine mondială, de noile instituții care vor fi aduse de noua schimbare a guvernului american și a guvernului mondial. „Ne vor binele...” Păziți-vă de a fi „drogați” cu aceste idei, pentru că mai târziu nu veți mai ști nici pe ce lume sânteți. Să fim foarte atenți!

Întăriți-vă în credință, uniți-vă cu Hristos și sporiți-vă harul prin rugăciune, prin post, prin fapte bune. Timpul trece, nu e în favoarea noastră. Evenimentele sânt grăbite special, încât lumea să fie amețită, să nu mai știe ce să aleagă. Luați aminte! Rugați-vă la Dumnezeu să vă dea și să ne dea tuturor înțelepciune și putere, pentru că vremurile care vin nu sânt ușoare! Manipulările care se fac sânt mai viclene decât vă așteptați, iar timpul este și mai scurt decât credeți că mai e. Pe de altă parte, să nu vă temeți, pentru că dacă vedem, dacă ne destupăm ochii, dacă ne trezim din această „hipnoză socială,” vedem că din punct de vedere omenesc soluțiile sânt puține – numai că așa erau și Iudeii cândva în Egipt, într’o robie la Faraon, și totuși

Dumnezeu le-a trimis pe Moise, care i-a scos din acea robie. Să avem credință că Hristos, de acum, nu Moise, ne scoate din această robie văzută, dar mai ales nevăzută, a patimilor și a neștiinței. Să-L rugăm pe El, Care este capul Bisericii, capul viu al Bisericii, să ne întărească și să ne ajute să depășim panica și tulburarea acestor vremuri. Diavolul întotdeauna pescuiește în ape tulburi, de aceea vrea să creeze haos, panică, deznădejde, confuzie – și pe plan religios, și politic, și economic... Dar să nu vă temeți! Cereți de la Hristos și ascultați-L pe El. Închinați-vă Lui, adică împliniți voia Lui, pentru că atunci când Îl ascultăm pe Hristos și când Îl urmăm vom primi putere de la El. Altfel ne amăgim că sântem credincioși.

Să ne punem toată nădejdea în Dumnezeu! Pentru că „Domnul este întărirea mea, de cine mă voi teme? Domnul este ajutorul meu, de cine mă voi înfricoșa?” zice Psalmistul. Într’adevăr, dacă Hristos Dumnezeu este de partea noastră, cine ne tulbură, cine ne poate zgâlțâi cumva de pe calea aceasta a mântuirii și a dezvoltării spirituale? Sporiți rugăciunea, să sporim și mulțumirea față de toate binefacerile primite, pentru că acesta este un lucru pe care noi uităm de multe ori să-l facem: să mulțumim lui Dumnezeu. Și, având ca temelie mulțumirea lui Dumnezeu sau euharistia, în limba greacă, pornim cu nădejde și în viața de zi cu zi și în liturghia de după liturghie că sântem împreună cu Hristos și că împlinim voia Lui.

Mulțumim lui Dumnezeu pentru toate binefacerile primite, pentru puterea și harul și înțelepciunea pe care ne-o dă și pe care noi sântem datori să o lucrăm, să o dăruim mai departe celor de lângă noi. Așa să ne întărească Dumnezeu, să ne lumineze și să ne dea pace și bucurie duhovnicească. Amin.

IEROMONAHUL ADRIAN FĂGETEANU, MĂNĂSTIREA LAINICI

7 Februarie 2009

- *Am venit pentru problema aceasta cu cipurile.*

- Da. Deci, sfatul meu e să nu primească nimeni. Dacă puteți, dacă aveți buletin vechi sau chiar carte de identitate, veche, aia țineți-o... N'o schimbați, să nu primiți nimic din ce va dau ăștia, pentru că sânt vicleni, vicleni, vicleni.

- *Copiii care acum trebuie să primească buletine și documente ce vor face?*

- Părinții lor să păstreze ce au... acte, chiar dacă n'au buletine, certificatul de naștere și tot ce au pentru identitatea lui, să nu primească ce se dă de-acuma înainte. Vă spun ceva: diavolul este atât de viclean încât întâi atrage prin minciună. Odată, fariseii și cărturarii i-au spus Mântuitorului: noi nu sântem din curvie, adică din păgâni, sântem urmașii lui Avraam, Isaac și Iacov... Mântuitorul a spus: cei care se abat cu orice milimetru de la învățătura Mântuitorului sânt fiii tatălui minciunii, nu? Acesta este urător și ucigaș de oameni... Deci ăștia vin, ca pentru „binele și sănătatea cetățenilor” să se prezinte toți să se înregistreze, ca „noi să-i conducem” ca pe vaci.

- *Așa e, întocmai. Dar sânt unii care l-au primit din neștiință, aceia ce să facă?*

- Păi... cine e din neștiință, poate să-l dea și pe foc și să facă ce vrea.

- *Am înțeles, ne gândeam că poate ar fi fost mai bine să-i conștientizăm pe Creștini... să-i conștientizăm pe Creștini să forțeze Statul să ne dea voie să purtăm acte vechi...*

- *Acum vorbiți ca cei mai mari romancieri din lume, poftim...*

- *Mulțumim foarte mult, așa e... dar fără luptă nu se poate.*

- *Vă spun ceva, lupta trebuie continuată, dar să nu faceți ca cel care a spus „daca toți te vor părăsi Doamne, eu nu!”*

- *Nu...nicidecum... nu, nu.*

- *Asta se cheamă bravadă.*

- *Asta am învățat... așa, cu ajutorul lui Dumnezeu.*

- *Cum ați învățat, dacă chiar acum ați zis că porniți la luptă? Nu, ce aveți în suflet numai Dumnezeu să știe, nu dușmanii voștri.*

- *Am înțeles.*

- *Mântuitorul spune clar: Când veți fi prizoniți într’o cetate, fugiți în alta.*

- *Așa e Evanghelia. (...)*

- *Da. Vor fi din ce în ce mai prizoniți, pentru că Mântuitorul, în capitolul 24 din Sfânta Evanghelie după Matei spune că „sânt rele,” adică prigoana va fi mult mai mare și mai rea decât a fost de la începutul lumii și până acum, și nu va mai fi. Adică mai grea decât au prigonit împărații păgâni, mai grea decât au prigonit comuniștii și ateii și toți. Durata cât va dura această prigoană nu o știu nici îngerii din cer, spune Mântuitorul, nici Fiul Omului ca om... Numai Dumnezeu știe.*

- *Și numai Tatăl.*

- *Da, da. Adică numai Sfânta Treime.*

- *Dumnezeu.*

- *Mântuitorul care plinește – e și din Sfânta Treime, și Om adevărat, și Dumnezeu adevărat – ...ca Om, nu știe. „Nu este dat vouă a tâlcui vremurile.”*

- *Părinte, știți că Părintele Iustin de la Petru Vodă a lansat un apel către*

Creștini? Și îi stau foarte mulți împotriva, inclusiv dintre ierarhi.

- Eu îl admir, dar i-aș spune și părintelui ceva.

- *Ascultăm!*

- Îl admir foarte mult. El a suferit mai mult ca mine și ca alții, a fost prigonit mai mult ca mine și ca alții. Eu am fost condamnat numai la 20 de ani temniță grea, muncă silnică, iar el a fost prigonit mai rău. Și Părintele Arsenie Papacioc a fost prigonit mai rău, mai mult ca mine. Dar ca să fii mucenic, plăcută este înaintea Domnului moartea cuvioșilor Lui, da... Foarte plăcută. Cea mai mare prețuire a lui Dumnezeu pentru martiri, pentru mucenici este. Dar cine vrea spre Mântuitorul? „Cine vrea să vină după Mine..”

- *Da, așa e... cine vrea. Fiecare e liber.*

- *Da, cine vrea... Dumnezeu să le ajute!*

ARHIMANDRITUL MELCHISEDEC VELNIC, STAREȚUL MĂNĂSTIRII PUTNA

22 Februarie 2009

Să ne rugăm la Preabunul Dumnezeu ca să ne dea tuturor discernământ, să pomenim pe conducătorii noștri – și pe cei duhovnicești, și pe conducătorii țării – ca să-i lumineze Dumnezeu să gândească în interesul obștesc. Și aceasta o spun în mod deosebit pentru conducătorii țării și cei care sânt puși să gândească în interesul obștesc, căci, vedeți, îi interesează doar numai grupul și buzunarul – grupul lor și buzunarul lor –, iar interesul obștesc lipsește. Nu se mai gândesc în interesul nostru, al întregii societăți, al neamului, al țării; și aceasta este o durere. De aceea, vă îndemn la rugăciune, săptămâna aceasta în mod deosebit. Cunoașteți, se va da și un comunicat al Sfântului Sinod legat de problema care a frământat în ultima perioadă societatea Românească, problema aceasta a cipurilor. Să ne rugăm ca Dumnezeu să lumineze și să ia hotărârea cea bună, după Sfinții Părinți, gândind în duhul Sfinților Părinți și în duhul Bisericii noastre. Căci noi datori sântem să sprijinim cu rugăciunea, și sânt convins că se va lua decizia cea buna.

Semne sânt – revin acum la sfârșitul lumii –, semne sânt, dar când va fi, Dumnezeu știe. Că și cipul, în cele din urmă, nu e nimic altceva decât tot un semn, e un pas spre (sfârșit). Nu este pasul final,

dar e un pas spre (sfârșit). Este o îngrădire a libertății și a demnității noastre. Cum frumos am citit într'un comunicat al Mitropoliei Clujului: „Nu sântem o țară de trădători și de infractori, ca să avem nevoie de cipuri și ca să ne urmărească pe fiecare.” Că nu sântem un neam nici de hoți, nici de tâlhari, nici de nimic altceva... Totuși, chiar dacă se-ntâmplă, haideți să fim demni – și nădăjduim că societatea și conducătorii noștri vor fi demni și vor ține la demnitatea acestui neam, a neamului și a țării noastre. Facă Bunul Dumnezeu ca, la fiecare dintre noi, să fie în inima noastră, să pună Bunul Dumnezeu în inima noastră râvnă și dragoste pentru aproapele, râvnă și dragoste pentru a vorbi mai mult cu Dumnezeu – adică pentru a ne ruga – și, dacă se va înmulți rugăciunea și dragostea, se va înmulți și discernământul și va fi dreaptă socoteală, va fi hotărârea aceea bună și sfântă la care nădăjduim, pe care o așteptăm și nădăjduim că aceea va fi cea după Dumnezeu.

Dumnezeul păcii și al milei să ne însoțească pe calea noastră a mântuirii și să nu ne fie teamă la Înfricoșata Judecată – căci dacă nu vom judeca, nu vom cleveti, nu vom vorbi de rău, atunci cu adevărat să știți că nu ne va fi teamă. Părintele (ceresc) e bun și așteaptă pe fiecare, dar să ne întoarcem până atunci, căci după aceea nu mai este vreme. Acum e momentul lucrării. Să lucrăm, căci acum e timpul. Amin.

**ARHIMANDRITUL IUSTIN PÂRVU,
STAREȚUL MĂNĂSTIRII SFINȚII ARHANGHELI,
PETRU-VODĂ** _____

15 Martie 2009 _____

Domnilor senatori,

Cu multă părere de rău pentru că, din pricina neputințelor trupești, nu mă găsesc în mijlocul onoratului Senat al României, îmi exprim de aici, din chilia mea din Mănăstirea Petru Vodă, către domniile voastre frământările și controversele care preocupă societatea noastră Creștină ortodoxă și la care am contribuit în mare parte.

Domnilor senatori,

Rugându-vă să mă iertați, găsesc de cuviință să vă adresez sentimentele mele de Român ortodox și mărturisitor: ne găsim în fața unor stări de lucruri cu totul neobișnuite. Nu e vorba de o problemă financiară, economică sau teritorială, ci este vorba despre ducerea unei națiuni spre pierzanie, este vorba despre un act care are urmări asupra copiilor și nepoților noștri. Poporul nostru a fost un popor cinstit, care nu a vătămat și nici nu a atacat alt popor în istorie. Noi, și eu personal, nu sântem împotriva cipurilor și a

sistemelor biometrice - să facă cine ce crede în țara lui. Însă pentru noi, pe lângă Constituția oficială, avem o Constituție care se bazează pe conștiința Ortodoxiei, o Constituție mai presus de om.

Noi nu avem nevoie de sisteme de control - de acte de identitate electronice, de cărți de identitate, de carnet de conducere electronice ș.a.m.d. Controlul nostru este Adevărul și Dreptatea, cu care ne-am născut din liberul arbitru cu care ne-a creat bunul Dumnezeu. Cine vrea, poate să-și construiască viața cum dorește: să-și pună fluturi în vârful nasului, bicicletă la ureche sau să strige pe străzile Bucureștiului: „Vrem incest! Vrem uciderea pruncilor! Vrem homosexualitate! Vrem să avem cipuri!” Noi credem că fiecare poate să-și păstreze conștiința fără să atace caracterul neamului Românesc.

Domnilor senatori,

Dumneavoastră reprezentați țara și neamul - trecutul, prezentul și viitorul. Domniile voastre trebuie să vă orientați spre cei care au stat înainte pe locurile pe care stați acum: spre Ștefan cel Mare și Sfânt, spre Matei Basarab, spre Vasile Lupu, spre Mihai Viteazul, spre Vlad Țepeș.

Domnilor senatori,

Dacă nu se ia o hotărâre conform vederilor și aspirațiilor noastre Românești și ortodoxe, vom avea de suferit nu numai aici și acum, ci și dincolo, în veșnicie. Domniile voastre reprezentați Ortodoxia și neamul nostru; ca urmare, știm că nu vă este ușor a delibera propuneri și decizii care să vatăme viitorul copiilor noștri.

Noi ne rugăm cu toții în mănăstiri pentru sănătatea, liniștea și bu-

năstarea familiilor voastre. Ne rugăm ca Dumnezeu să vă lumineze inimile și mințile în acest moment crucial. Noi ne rugăm ca tot darul desăvârșit, de sus, să fie de la Părintele Luminii.

Dumnezeu să vă binecuvânteze și
să vă lumineze în Hristos, Domnul nostru. Amin!

Părintele Ieroschimonah Iustin Pârvu,
Starețul Mănăstirii Petru Vodă, 15 Martie 2009

ARHIMANDRITUL ARSENIE PAPACIOC, DUHOVNICUL MĂNĂSTIRII SFÂNTA MARIA, TECHIRGHIOI

14 Martie 2009

- *Părinte, în această problemă mult controversată a cipurilor, în care oficialități atât statale cât și clericale vin și ne spun că aceste cipuri nu aduc nici o daună persoanei umane, ce argument trebuie să invoce simplul credincios în fața lor?*

- Este foarte simplu. Eu vreau să mor o singură dată, nu de o mie de ori. Eu nu le accept, pentru că ar fi o moarte duhovnicească. Îmi aduc aminte, eram la închisoare și m'au luat din celula aia acolo și se știa că, de regulă, cel pe care îl luau nu se mai întorcea; și a început să se comunice repede prin morse pe perete că l-au luat pe Părintele Arsenie. Dar, de fapt, mă chemase un colonel, și ei credeau că mă omoară și îmi dădeam seama cât de caraghioasă este lumea, când Mântuitorul spune: „Nu se mișcă fir de păr fără voia Mea.” În viață să ai o poziție pe linie. Adică, drumul cel mai scurt între două puncte, nu ocolit, nici frânt, ci poziția de linie dreaptă. Deci asta e poziția: să fii pe linia asta dreaptă mereu. Cât se poate, să nu fii greu în spinarea celui care te duce, că cineva te duce.

Și m'a întrebat colonelul acela: „Cum e cu Dumnezeu?” Zic: „Ce vreți să spuneți?” „Există sau nu există?” Și i-am răspuns: „Nu ți-e rușine!

La întrebarea asta îți răspund mulți copii din școala primară." Erau zece colonei, acolo, la Aiud. Și le mai zic: „Domnule, n’am vedea, n’am poetiza, n’am versui, n’am înțelege frumusețea, armonia lucrurilor, dacă nu am fi făcuți de cineva superior acestor mari calități.” Ei, dacă porcul nu cunoaște la portocale, degeaba îi prezinți; o reclamă frumoasă care e cu reclamă occidentală și orientală. Nu e porc că-l taie la Crăciun, e porc că-l taie în fiecare clipă. Și apoi l-am întrebat: „Dar dumneavoastră de ce nu credeți? Ce argumente aveți? Eu sânt gata să mor pentru tot ce spun.” „Sânțeți gata să muriți pentru tot ce spuneți? Fir-ar să fiți!”

Căci noi nu putem gândi, mișca spre înălțimi, dacă nu pui și problema morții mai întâi. Morții nu poți să-i faci o cafea, e o mare realitate pe care lumea o neglijează sau, cel puțin, știe că nu vine nici azi, nici mâine, nu se știe. Nu se riscă când e vorba de veșnicie niciodată.

Dacă e o punte peste o prăpastie, dar acoperită cu frunze, și vine unul și-ți spune: „Domnule, nu te culca alături, că e prăpastie!,” dar un milion de inși spun: „Nu-i adevărat!” de care ții cont? I-am scris Preasfințitului Varsanufie: „Orice clipă poate să fie un timp și orice suspinare poate să fie o rugăciune.” Nu există un timp cât de scurt care să nu poată fi controlat și binecuvântat de Dumnezeu. Și a fost întrebat Iisus: „Care-i calea?” „Eu sânt calea, adevărul și viața.” Dacă nu e cale, nu e mergere. Dacă nu-i adevăr, nu-i cunoaștere. Dacă nu-i viață, nu-i viețuire. El era tot. „Eu sânt Cel ce sânt.” „Fără de Mine nu puteți face nimic.” Mă jupuiți, faceți ce vreți, dar acesta e adevărul! Nu accept să-mi pierd libertatea cu care m’a creat Dumnezeu, pentru cipul vostru!

- *Cum să facem mersul, ca mărturisire, în fața Cezarului?*

- În fața Cezarului să spuneți asta: „Omorâți-mă, că eu nu pot fără cruce!” Nu se poate fără cruce. Toată frumusețea Învierii Mântuitorului n’ar fi fost așa de grozavă dacă n’ar fi fost crucea mai întâi. Nu

vă înșelați! „Cine fuge de cruce, fuge de Dumnezeu,” spune Sfântul Theodor Studitul. Nu se poate fără jertfă.

- *Părinte, statul acesta vrea să scoată Adevărul din oameni, vrea să le scoată oamenilor crucea și icoana din casă. Ce să facă monahii și duhovnicii și ce să facă poporul, când senatul s'a pronunțat pentru introducerea acestei legi a actelor biometrice?*

- Când vine lupul să te atace, ai libertatea să te aperi. Nu întindem mâna: „N'ai voie să intri!” Te lupți cu el și poate să cadă el; ești în legitimă apărare. Trebuie să aperi adevărul, dar cu strategie, pentru că dacă lupta este lipsită de strategie, te calcă în picioare. Noi sântem niște inși fără valoare, dar unitatea noastră poate avea valoare. Noi ar trebui să ne bucurăm că trăim niște vremuri ca acestea, de cruce. Vorbim mereu de cruce, dar crucea înseamnă să iei ce nu-ți convine. Deci trebuie apărat adevărul. Cuvântul aceasta al Mântuitorului: „Fiți înțelepți ca șerpii...” De ce a ales jivina asta ca înțeleaptă? E odios, dar Hristos a spus-o cu rost. Șarpele, oricât l-ai tăiat, nu moare, dar dacă îl lovești în cap, moare. Și capul este Hristos. Noi trebuie să-L păzim pe Hristos cu orice chip să nu fie lovit. Că noi numai datorită capului trăim. El e calea, adevărul și viața.

- *Vorbeați de strategie, cum să înțelegem strategia?*

- Să fim uniți, că dacă ești unul te calcă în picioare, dar dacă ești mulți... Ei nu sânt proști. E un comandament, pe undeva, de comandă lucrurile astea, în frunte cu dracul. Am spus Părintelui Iustin că a dat bătălia prea devreme, dar eu nu am fost împotriva lui. Părintele Iustin a tras un clopot, și s'au trezit toți adormiții neamului. Bine a făcut! Dar cei de aici m'au dat la Radio Dobrogea în tot felul cum le-a convenit lor, așa încât eu să par că aș fi împotriva Părintelui Iustin. Dar i-am amenințat și eu, și le-am zis că nu țin de Constanța, țin de București...

- *Dar cum să perceapă credincioșii faptul că purtătorul de cuvânt al*

Patriarhiei, Constantin Stoica, a spus că nu vede nici un pericol și că el e primul care își pune cip?

- O mare greșeală tactică a făcut. O mare greșeală! Dar nu Stoica e sinodul și poziția Bisericii. Adevărul este unul singur; unde e Adevărul, acolo e toată Biserica, nu e o fracțiune de Biserică. Dacă tu ești singurul care susții Adevărul, toată Biserica e cu tine.

- *Sfinția voastră cum vedeți lepădarea prin acest cip?*

- Încă nu e lepădarea cea desăvârșită. Dar este începutul primejdios al acelei lepădări, din care nu vei mai putea ieși mai târziu. Deocamdată s'a arătat numai un 6, dacă înțelegeți, și mai urmează încă doi. Toate sânt bune, că se separă adevărul de minciună. Dar dușmanul, nu vedeți?, atacă tocmai lucrurile esențiale care te țin de viața aceasta socială: pașapoarte, carnete auto, buletine. De aceea, nu este acceptabil să intri în luptă fără gândul morții, al jertfei, al crucii. Or să mai cadă dintre noi. Cum o vrea Dumnezeu! Eu m'am pronunțat, bineînțeles, cu gând smerit: nu accept așa ceva! Căci bătălia s'a dat și de Sârbi, și de Greci, dar cu instituțiile (*patriarhiile, n.red.*) s'a dat...

- *La noi știți cum e cu instituțiile...*

- Tu ești o instituție, dacă stai bine în adevăr! Nu-mi pare rău că sânt Român. Din felul cum pui problema, ar părea că Românii sânt proști. Uite că nu sânt proști! Știu să reacționeze și mă bucur foarte mult, chiar dacă generația aceasta nu mai are forța generației trecute. (...) Și *homo homini lupus* nu mai e valabilă, cum că omul îi lup pentru om. Nu, omul e Dumnezeu pentru om de când a venit Hristos. Ve-deți? Aceasta este strategia! Hai să intrăm cu nițel curaj în valorile autentice care au relație cu veșnicia. Acționați cu strategie! Eu acum nu sânt așa de informat și nu am o armată în jurul meu cum are Părintele Iustin. Eu sânt singur aici. Dar puneți-vă capul la bătaie! Important e să stai de vorbă cu tine în orice clipă. Nu e permis să nu știi ce ai de făcut. Poate sânt situații să rabzi, mergând pe linia

unei credințe trăite. „Nu se mișcă fir de păr fără voia Mea,” și: „Îndrăzniți, Eu am biruit lumea.” Biserica, nici porțile iadului nu o vor birui! Și chiar dacă mori, nu mori, frate! Ai trecut de la moarte la viață! Nu-s cuvintele mele. Și așa este. Acestea nu sânt niște povești, dragii mei. Repet, moartea nu poți să o păcălești cu o cafea. Moartea e o mare realitate. Iadul e o mare realitate, confirmat de Mântuitorul: „Mergeți în focul cel de veci!” Și a trecut de la moarte la viață. Va să zică, viața trebuie să fie nițel pipăită și trebuie de întrebat cine sânt eu? Dar numai în funcție de marele Adevăr în contingență cu veșnicia, că altfel... ești un politician prost. (...)

- *Care credeți că ar trebui să fie următorul pas, mai ales că am aflat că legea privind buletinele electronice s'a votat deja, tot așa, „tacit”?*

- Este de dorit poziția Grecilor, care l-a avut în frunte pe arhiepiscopul însuși (*întâi-stătătorul Bisericii Elladei este Arhiepiscopul Athenei, n.red.*) militând pentru drepturile credincioșilor împotriva acestor acte. Dar știți ce înseamnă 666? Explicația am găsit-o și eu la unul din Sfinții Părinți, nu este a mea. Noi trebuie să apărăm crucea, dar împotriva cărui dușman? Că în planul de foc pe care eu l-am băgat și în biserică, nu numai în armată, este și asta: precizarea poziției tale față de inamic. Cine e inamicul la noi? E dracul! Diavolul zice că este creatorul lumii. 666 adunate ca unități ne dau 18, care înseamnă 9 cete de sus, 9 cete de jos care fac 18. Astea de jos sânt trei câte trei: arhieria, preoția și diaconia – prima ceată, a doua ceată este monahismul și tot neamul omenesc, a treia parte sânt păsările, peștii, animalele și mineralele. Cetele de sus, le știți: îngeri, arhangheli, stăpânii, domnii... Și dracul se folosește de toată creația și se pretinde creator. Dați-vă seama ce îndrăzneală. Lepădatule! Însă e o creație, un ticălos. Am făcut o constatare de pe poziția mea de monah și de duhovnic: dracul insistă foarte mult, nu se lasă deloc. Însă e un vândut, e un lepădat, e un apostat, un tolerat. Nu contează. Deci trebuie

să cunoaștem poziția Creștină mai întâi, care o nimicește pe cea potrivnică. Nu trebuie să fim nici pe poziția de răzbunare, să avem satisfacție că am biruit pe vrăjmași, nu... cu gând smerit.

- *Cum vedeți poziția Mitropoliei Clujului față de poziția Sinodului unde, știți bine, Înaltul Bartolomeu Anania nu a participat?*

- [Mitropolitul Bartolomeu] Anania a făcut ce trebuie. A făcut sinod mitropolitan și s'a prezentat. Pentru că, practic, nu avea încredere 100% în hotărârea de dincoace. Dar, atât cât a făcut Patriarhul, eu sânt mulțumit, că se întrezărește și cumva împotriva... Ceea ce înseamnă: ce să-i ceri mai mult? Cu dibăcie s'a strecurat. Pe ei nu-i interesează. ...Însă sânt multe lucruri de zis aici. Eu vă îndemn să nu primiți așa ceva. Pentru că acum e numai un început. Pe urmă, vor ajunge să vi-l bage pe gât, nu numai în piele. Și s'a descoperit că e și cancerigen. Poate, cu asta, trezim lumea. M'a informat [Mitropolitul Bartolomeu] Anania la telefon. Am fost la București, am sosit aseară. Mi-a stat o ureche pe loc. Și, în București, am trecut pe la Sfântul Dimitrie... cu amintirile mele de mic. A venit aseară la mine un consilier de la Patriarhie. M'am ocupat de el, bineînțeles. Dar nu mă tem. Știu că le sânt adversar. Cu o moarte toți sântem datori! Dar una-i ortodox să mori sau ecumenist vândut! Viața înseamnă moarte continuă. Să știi să mori și să înviezi în fiecare zi!

**ARHIMANDRITUL IUSTIN PÂRVU,
STAREȚUL MĂNĂSTIRII SFINȚII ARHANGHELI,
PETRU-VODĂ** _____

1 Aprilie 2009 _____

Iubiți fii ortodocși,

Cu multă durere asist, în ultima vreme, la ultimele pătimiri ale Creștinătății. Acest cip care vrea să substituie chipul lui Dumnezeu din om este un război la adresa Creștinătății și a persoanei umane, în general. Războiul a început din plin și ne-a găsit, se pare, nepregătiți, încât deja am obosit și sântem istoviți de atâta confuzie și polemică pe seama acestui subiect. Dar uităm un aspect, dragii mei. Oare Mântuitorul, când S'a rugat în grădina Ghethsimani să I se îndepărteze paharul pătimirilor, și nu a fost ascultat, a pierdut? Oare care este biruința noastră? Oare nu crucea ne deschide porțile Învierii? Am luptat deja până la sânge și am simțit cuiele piroanelor încât să nu mai putem striga către Tatăl ceresc și să renunțăm la luptă? Nu este ușor deloc, cum nici Însuși Mântuitorului Iisus Hristos nu I-a fost. Dar ce a făcut Hristos în vremea pătimirii Sale pe cruce? A ridicat privirea către Tatăl ceresc și a răbdat toate cu dragoste. De unde mai primea Mântuitorul putere să rabde pe cruce? Din inima iertătoare față de toți cei ce L-au prigonit. Fără aceste două arme nu

putem rezista pe acest front, dragii mei: nădejdea, având ochii ațintiți asupra Dumnezeuului nostru, și dragostea față de toți – și față de cei ce ne prigonesc.

Inamicul a căutat prin mijloace diversioniste și prin dezinformare să împingă la descurajare atât în forțele noastre, cât și în viața politică și cea religioasă. Bineînțeles că încrederea noastră nu vine de la nici un partid politic, ci numai de la Părintele Luminilor, de unde vine toată înțelepciunea.

Reprezentanții țării noastre, care au căpătat voturile acestui popor prin cerșetorie și de multe ori minciună, i-au trădat astăzi pe frații lor, dându-ne pe mâna vrăjmașului cip, arma diavolului, prin care se urmărește o înrobire atât a trupului, cât și a sufletului, unei puteri străine, potrivnice Dumnezeuului nostru.

Atât de mult ne iubesc conducătorii noștri, încât nu au binevoit să informeze câtuși de puțin acest popor cu privire la introducerea cipurilor în actele noastre de identitate. Frați români, este totuși identitatea noastră! Cui ne-o vindem? Ce încredere să mai avem în conducătorii noștri când ei, în timp ce noi luptam cu râvnă împotriva pașapoartelor cu cip, au votat „tacit” buletinele cu cip? Să vedem ce argumente ne vor mai oferi acum. Dacă pașaportul era un drept și nu o obligație, oare buletinul tot un drept va fi? Vedeți cât de mult țin conducătorii noștri la părerea unui popor? Ce drepturi ne apără ei? Și ce drepturi mai avem, de fapt?

Dacă e corect și cinstit ceea ce se face, de ce nu se mediatizează, de ce nu se face cunoscut acestui popor? Aceste probleme capitale, de o importanță covârșitoare, se dezbat, însă, la întuneric. Oare ce au de ascuns? Oare ce dictatură ni se mai pregătește de data aceasta? Port în trupul și în sufletul meu urmele unei dictaturi comuniste, care s'a arătat ca o fiară spurcată, ce nu suferea nici cuvântul „Dumnezeu” să îl audă. Dacă eram închiși pentru nesu-

punere față de Partid, ce aveau cu credința noastră? Căci, să știți: în închisori nimic nu-i deranja mai mult decât Dumnezeu nostru, și principalul motiv de tortură de fapt acesta era: „Mai crezi, măi banditul, în Dumnezeu?” Dar dacă lupta împotriva Dumnezeului nostru și a libertății noastre era pe față, acum vin cu vicleșug, cu crucea și icoana în mână și cu diavolul în suflet, pentru că ei sânt vânduți puterilor străine, banilor și puterii de stăpânire. După ce că ne-au vândut țara, acum să ne vândă și identitatea noastră? Și de ce să ne-o dăm de bună voie? Ce drepturi își arogă ei? Oare ce suflet au avut parlamentarii care au vândut identitatea acestui neam pentru care și-au vărsat sângele strămoșii noștri? De ce să o vindem de bună voie pe preț de nimic, precum odinioară Iuda L-a vândut pe Hristos pe treizeci de arginți? Nu se rușinează în fața mormintelor sfinte ale lui Ștefan cel Mare, Matei Basarab, Mihai Viteazul, Constantin Brâncoveanu, și toți vajnicii noștri voievozi și conducători?

Prin urmare, dintre posibilele alternative legale, îndemn poporul: să cerem referendum! Este pământul țării noastre, al strămoșilor noștri, care au luptat cu jertfă și dăruire de sine ca să ne predea nouă acest testament al unei țări Creștine, libere. Avem dreptul să decidem asupra sorții acestui pământ în care ne-am născut și asupra acestui suflet, pe care ni l-a dat Dumnezeu și nu omul. Aici, la mănăstirea noastră, s'au adunat în jur de patru sute de mii de semnături împotriva actelor biometrice. Oamenii vin disperați și îmi cer sfatul. Să cerem de data aceasta referendum! Așadar, vom face tabele cu noi semnături, în care să cerem să ne împotrivim actelor electronice prin referendum! Să semnăm cu convingere sinceră, încercând să mai salvăm ceva din căderea în care ne aflăm. Anul acesta sânt alegeri și campania electorală deja a început. Toate pregătirile pentru alegeri, toată mașinația aceasta în care se folosesc

sume enorme de pe spinarea unui popor sărăcit și mințit nu este decât un alt scenariu pregătit după ani de cârdășie murdară cu interese străine poporului nostru.

Cu toate că ne aflăm într'o situație anevoioasă, nimeni nu explică poporului – nici presa, nici televiziunea, nici predicile din fața sfântului altar – adevărul care stă în spatele acestor lucruri. Toți au ajuns la o tăcere asemenea unei trădări evidente, încât nu în zadar spune Psalmistul: „Toți s'au abătut, împreună netrebnici s'au făcut; nu este cel ce face bunătate, nu este până la unul.” /Psalmi 13:3/ Împingerea acestui popor spre păgânism, spre necredință și, în același timp, spre pierderea identității lui și înstrăinarea de obiceiurile și tradițiile lui, cât și înrobirea față de niște concepții străine, care nu ne-au aparținut niciodată nouă, Românilor, și nici ortodocșilor, va aduce numaidecât judecata aspră a lui Dumnezeu asupra noastră. Și cu cât vom fi noi mai lași, cu atât și mustrarea va fi mai aspră.

Așadar, fiecare Creștin botezat în numele lui Iisus Hristos este dator să își apere credința cu prețul vieții, fără să aștepte dispoziții oficiale. Ci, temându-ne mai cu seamă de judecata lui Dumnezeu decât de a oamenilor, să facă fiecare după puterea sa tot ce îi stă în putință, să lupte împotriva instaurării acestui nou sistem de dictatură.

Am spus-o și o repet: atunci când nu va mai fi cine să apere credința predată de însuși Sfântul Apostol Andrei, acea credință e moartă, după cum moartă va fi și soarta aceluia popor. Noi am încercat, așa nevrednici cum sântem, să păstrăm neștirbită predania Sfântului Apostol Andrei, care a sfințit cu picioarele sale pământul acestei țări, propovăduind Evanghelia păcii. Noi altă predanie nu vom primi decât aceasta. Și înger din cer de ar veni să ne spună că Sfântul Andrei s'a înșelat când ne-a învățat Creștinismul, noi nu îl vom primi, ci ca un lepădat și spurcat îl vom socoti. Nu osândim pe nimeni care trăiește pașnic în credința lui, chiar dacă este potrivnică

Evangeliei lui Hristos, ci numai pe aceia care încearcă cu nerușinare să ne schimbe nouă credința pecetluită cu Sângele Mântuitorului nostru Iisus Hristos. Dacă alții s'au spălat pe mâini de sfânt Sângele Lui, noi binevoim mai degrabă să ne spălăm în Sângele Lui și să ne îmbrăcăm în cămașa Lui, în care ne-am și botezat.

Frați români, nu sfâșiați cămașa lui Hristos! Nu vă spălați de Sângele cu care El ne-a pecetluit și ne-a făcut moșteni Împărăției Lui. Ci mai degrabă să ne rugăm ca, prin rănile Lui, să se tămăduiască rănilile noastre; prin sângele Lui, să se curățească sângele nostru; ca, prin capul Lui cel aplecat pe Cruce, să se înalțe capetele noastre palmuite de cei potrivnici; ca, prin sfintele Sale mâine pironite de cei fără-de-lege, să ne tragă și pe noi din prăpastia pierzării, precum Însuși a făgăduit.

Așadar nu prin forțele noastre stinse vom nădăjdui, ci în puterea Dumnezeului nostru, a Căruia este cinstea și slava, în veci. Amin.

Arhimandrit Iustin Pârvu
Mănăstirea Petru Vodă, 1 Aprilie 2009, la prăznuirea Cuvioasei Maria Egipteanca

PR. ING. ACAD. DUMITRU GRIGORE _____

7 Aprilie 2009 _____

Ca orice Creștin din țara asta, am urmărit disputa publică asupra pericolului implantului biometric și, dincolo de temerile formulate de oameni de diverse vârste și profesii, am constatat că, undeva, esențialul lipsește. Pentru că problema biocipului este mult mai profundă decât se zvonește și are o și mai profundă legătură cu comportamentul Creștin.

Tehnologia modernă, ar spune cunoscătorii în materie, nu este nici bună, nici rea pentru mântuire. Dacă este utilizată în scopuri bune, împlinind voia lui Dumnezeu, totul e OK. Dacă însă este utilizată ca să se înfăptuiască răul, atunci este satanică...

Cât de satanică? Încearcă o explicație Francis Paul Emberson, în a sa lucrare „From Gondishapur to Silicon Valley” („Din Gondişapur la Silicon Valley”). Dacă vă pică în mână această stranie lucrare, veți afla printre altele că tehnologia IT datorează codul binar Lordului Cancelar Francis Bacon de Verulam, care, pe la sfârșitul secolului al XIV-lea (când noi încă ne băteam cu turcii), a reușit să deturneze profund modul de gândire și de înțelegere a realității, în detrimentul unei evoluții spirituale firești a umanității, făcătura aceasta lăsând-o moștenire până în zilele noastre...

Este bine pentru un Creștin în anul 2009 să vorbească la telefonul

mobil? Să utilizeze calculatorul PC? Să aibă la discreție vreo 50 de canale TV? Da, este bine, cu o condiție de bun simț: să nu se piardă cu firea! Să nu-și virtualizeze existența între pagina web, SMS și telenovelă. Să nu abandoneze sensurile inițiale ale existenței sale Creștine, aservindu-se total utilitarismului tehnologic. Pentru că demonii lui Emberson acolo stau la pândă – în plăcerea de a ne cu-funda în îmbierile tehnicii moderne, în diversitatea ei utilitară.

Prudența Creștină ar fi trebuit să ne facă să anticipăm că, după aproape patru decenii de supertehnologie din ale cărei beneficii ne-am înfruptat din plin, umbra lui Bacon de Verulam (satana însuși) va bântui cu cea mai groaznică realizare a timpului: monitorizarea totală a persoanei. Interesant însă de văzut că cei ce aplică o asemenea metodă respectă un protocol psihologic special. Asocierea numărului 666 cu codul de bare transmite un anumit mesaj către omul necredincios de religie Creștină. Puteau foarte bine să inter-pună acolo numărul 555 și afacerea ar fi decurs tehnic absolut la fel. Cineva, însă, a inserat însemnul fiarei ca să păstreze protocolul, să transmită mesajul că se împlinesc chiar acum profețiile, să pre-gătească într'un anume fel pe „utilizator.” Oare câte combinații de semnale electromagnetice în ritm de 666 nu ne trec zilnic prin spa-țiul pe care-l respirăm, când utilizăm un telefon mobil, când scriem un e-mail, când ascultăm o piesă muzicală sau o știre la radio? A deranjat asta până acum pe cineva? Nu, pentru că încă nu se utiliza-se codul de pregătire psihologică.

Și programul dispozitivelor RFID respectă un anumit protocol de pregătire psihologică. Există în lume deja un impresionant număr de persoane care au primit implantul. A fost o etapă. S'au anali-zat urmările, reacțiile psihologice? Unde programul are aderență, unde nu?... Testare „de piață”? Testare în vederea a ce? A ceea ce în mod real va însemna monitorizarea totală pentru omenire, pentru

că ceea ce știm până acum despre „cipuri” este pur și simplu praf în ochi! Vom vedea de fapt ce rol au în acest moment „înspăimântătoarele” RFID-uri. Problema monitorizării persoanei nu cred că s’ar referi numai la identificarea de la distanță. În epoca în care dispozitivele NLS (Non Linear Analysis) pot sonda ființa umană până la nivel cromozomial, stau unii cu satelitul după noi să ne citească ID-ul din cip?!... Mi se pare o copilărească risipă de resurse pentru un guvern mondial care, desigur, gândește coerent în ceea ce știe că are de făcut. O gândire globalistă coerentă ține, desigur, cont de nevoile de monitorizare globală.

Monitorizarea ființei umane se face în mod obligatoriu în același timp cu monitorizarea mediului său de viață, a locației, a accesului persoanei la bunuri, la resurse, la adăpost, la arme, la informație, la educație, la cultură, la religie, la tot ce înseamnă habitat social. Și toate acestea, împreună, dau persoanei importanța care poate fi indicator pentru un sistem de monitorizare globală. Nu CNP-ul sau culoarea ochilor. Desigur, CNP-ul este de interes la nivelul Secției de Poliție de cartier...

V’ați luat mașină cu GPS? Sau măcar un telefon cu hartă la purtător? Credeți că o asemenea tehnologie ar mai fi ajuns pe piața liberă dacă în spatele ei nu ar fi apărut una mult mai performantă și mai profundă în ceea ce privește localizarea, și nu numai? Ținând cont de faptul că la începutul anilor 1980 dispozitivele de biorezonanță erau parte integrantă a tehnicii de zbor spațial, ele apărând abia după 1990 în anumite cabinete medicale – deci după aproximativ 10-15 ani – fiind de la sine înțeles că au fost înlocuite cu o tehnologie capabilă să scaneze sistemul cerebral cu o mult mai mare precizie, putem intui ce salt uriaș s’a realizat în domeniul bioloației. De la localizări după amprenta termică până la scanarea în câmp electromagnetic de înaltă frecvență sau scanarea ultra și infrasonică,

noua tehnologie se pregătește, desigur, pentru aplicații totale în ceea ce ne privește. Scanarea nu se dorește a fi una direcționată, un studiu de caz, ci integrală, iar argumentele ei tehnice se bazează pe un management judicios al tuturor markerilor de natură informațională. După cum se știe deja bine, banalele dispozitive radar se bazează pe recepționarea semnalului ecou care, procesat adecvat, poate furniza cu precizie informații despre poziție și viteză.

Pe de altă parte, faptul că fiecare structură materială din spațiul ce ne înconjoară posedă o frecvență proprie de oscilație oferă posibilități inepuizabile de sondare nu atât a poziției obiectelor, cât mai ales a structurii lor interne. Dacă realitatea vibratorie a materiei moarte este, astfel, deschisă metodelor de sondare, imaginați-vă ce spectacol informațional poate să ofere scanarea unui sistem viu. Și să nu credeți că cei care posedă o astfel de tehnologie ar rata cumva ocazia de a scana avansat și integral ființa umană.

Un asemenea mod de scanare multiplă, integrală, vizează atât aspectele structurale, cât și cele funcționale ale persoanei. Informația preluată va conține, astfel, amprenta energetică reală care, prin procesare avansată, poate furniza întreaga paletă a aspectelor fiziologice, emoționale, mentale etc. Cu alte cuvinte, nu numai culoarea ochilor le va fi de interes, ci întregul nostru profil psihofiziologic, pe care îl vor analiza dimpreună cu tot ceea ce înseamnă habitatul obișnuit, grupul social căruia îi aparținem, relațiile sociale, aspirațiile, performanțele și eșecurile noastre etc.

Cum poate fi realizată efectiv o asemenea monitorizare totală cu ușor iz S.F.? De la distanță, pe neîntrebate. Fără cipuri și biocipuri! Pentru că această nouă tehnologie a cuplat la ceva omenesc, ce nu poate fi ecranat în fața dispozitivelor de sondare: undele cerebrale. Cu alte cuvinte, fiara se loghează direct pe creier și află de acolo tot ce-i trebuie ca să ne poată manipula. Și pentru asta

nu are nevoie să ne dăm vreun consimțământ. Se pare că l-am și dat deja cu toții, cândva.

S'ar putea spune, astfel, că dependența de utilitatea tehnologică ne-au vârât-o în minte punându-ne „semn în frunte,” iar tot ceea ce facem cu consimțământ deplin, manipulând tehnologia lumii acesteia, arată ca o întindere a brațului pentru a primi semnul și acolo. Asta înseamnă că prin acceptarea „ofertei” tehnologice, prin utilizarea „brandului,” am și fost însemnați. Asta înseamnă că nu ne mai mișcăm în ceea ce ni se pare a fi spațiul nostru privat, ci am adus fiara în viața noastră, împrumutându-o prin vanitate și dependență. Acum ea stă în locul nostru cândva Creștin, iar noi pribegim în spaime, necredință și necunoaștere – pecetea profundă a îndepărtării de Evanghelie, de învățătura Sfinților Părinți – căutând în zadar motive de îndreptățire.

Scanarea, adevărata scanare se va face global, în „cavități rezonante” generate și „parcelate” pentru întregul spectru de frecvențe și întregul set de energii la care dispozitivele de detecție plasate pe sateliți geostaționari pot avea acces. În orice moment, în orice loc din lume, tot ceea ce reprezintă „eveniment energetic” va fi înregistrat, stocat și evaluat într-o viziune monstruoasă de monitorizare globală a vieții de pe Pământ. Va fi posibil, astfel, ca orice gând care ne va trece prin minte să poată fi ascultat asemenea emisiunii unui post de radio... dacă ar fi să facem referire doar la banda de frecvență a undelor cerebrale!

Ce rost ar mai avea atunci dispozitivele RFID? Eu cred că sânt utilizate exact pentru calibrarea sistemului global. Confruntarea informației privitoare la un eveniment utilizând două căi diferite de preluare a datelor este o practică uzuală în experimentul științific respectabil... După finalizarea „probelor,” se va face liniște și fiara va începe să-și între în „drepturi”!

Ce este de făcut? Cum ar putea fi contracarat un astfel de monstru tehnologic? Știința, de pildă, ne poate arăta exact ce anume înseamnă o determinare rezolutivă. Ea explică în ce condiții o măsurătoare poate fi perturbată sau nu de fenomene colaterale. În cazul concret al determinărilor de natură energetică realizate direct pe ființa umană, există o multitudine de fenomene secundare, care trebuie filtrate în scopul separării semnalului util de „zgomotul” de fond. Cei familiarizați cu elementele de energetică a biocâmpului uman știu că există echipamente specializate care utilizează tehnologia de *biofeedback*, cu ajutorul cărora se pot separa cu mare precizie frecvențele biocâmpului pe toate zonele funcționale ale ființei umane. Spectaculos pentru un asemenea echipament este faptul că, prin construcție, ne poate oferi posibilitatea să determinăm o frecvență specială care are legătură cu o energie specială, aceea responsabilă de activitatea spiritual-religioasă. Cei interesați de experimentări complexe în această direcție vor afla un adevăr de o deosebită importanță pentru îngrijorările legate de monitorizarea totală. Anume, că pe măsură ce această energie specială crește corespunzător în frecvență, rezolutivitatea oricărei determinări pe celelalte frecvențe este puternic diminuată. Mai clar spus, comportamentul religios autentic are ca efect creșterea frecvenței corelative transcendenței și diminuarea oricăror posibilități de sondare de la distanță a ființei umane! Adică știința, în latura aplicabilității ei pozitive, ne oferă antidotul la monitorizarea totală: întoarcerea la Scripturi, la Pateric, la normalitatea unei vieți duhovnicești autentice. În această firească stare de manifestare Creștină, orice sistem global de monitorizare, căutându-vă, va găsi doar un nimb transparent în care ultrasofisticatele echipamente de sondare nu vor putea „citi” decât frecvența înaltă a unei transformări spirituale reale.

V-ați întrebat oare de ce anume sânt promovate în lume cu atâta nerușinată insistență pornografia și comportamentele sexuale deviante? De ce anume omul modern nu mai are alt scop în sine decât îmbogățirea? De ce adevărate industrii pentru obținerea plăcerii proliferază în detrimentul dezvoltării normale, morale a societății umane?... Putem vorbi aici de faze de program, de etape de pregătire pentru o monitorizare totală, având în vedere că tocmai inducerea acestui background de frecvență joasă poate asigura rezolutivitate maximă mașinării demonice.

Realitatea aceasta ar trebui să preocupe intens Biserica. Fenomenul despre care încercăm să vorbim nu mai este unul sporadic. El capătă dimensiuni globale, și pentru contracararea lui Biserica trebuie să se adapteze cu multă abilitate și înțelepciune vremurilor alerte. De pildă, inițierea unui studiu care să determine concret nivelul de înduhovnicire a poporului păstorit ar fi deosebit de util Bisericii pentru confirmarea și legitimarea comportamentului Creștin autentic. Generalizarea unui asemenea studiu la nivel european ar putea furniza o informație inexistentă azi în grila de evaluare a națiunilor UE. Indicatorul general de religiozitate socială ar putea, deci, la nivel european și global, să reașeze prioritățile dezvoltării durabile, ținându-se cont de adevăratele performanțe realizate de către națiuni și popoare, vădind, prin acestea, zonele de siguranță și încredere, zonele de stabilitate și de deferență comunitară. În acest fel concret, Biserica și-ar putea aduce o contribuție necesară la restaurarea ordinii spirituale în lume, ar putea milita nemijlocit la contracararea unui sistem polițienesc global de urmărire a persoanei, slujind lui Dumnezeu și oamenilor.

Ce ar mai fi de spus?... Ar trebui să ne reevaluăm comportamentul Creștin. Să readucem în viața noastră starea de normalitate, firescul conviețuirii comunionale, sensul și forța rugăciunii. Pentru că

asta ne lipsește tuturor, într'o măsură atât de mare! Să ne temem de monitorizările veacului? Nu! Să nădăjduim cu toată măsura în Dumnezeu! Cel ce toate le ține și toate le plinește!

Dumitru Grigore este inginer fizician, membru titular al Comisiei de Cibernetică a Academiei Române. Din 2001 este licențiat în teologie. Actualmente este preot în Eparhia Argeșului și Muscelului.

**PREASFINȚITUL SEBASTIAN,
EPISCOPUL SLATINEI ȘI ROMANAȚILOR** _____
7 Aprilie 2009 _____

- *Ce părere aveți despre cipuri?*

- Este o obsesie a anului: „Să le acceptăm sau nu?”

Să nu le acceptați, să nu le acceptați. Nici măcar în pașapoarte, darămite, Doamne ferește!, sub piele, pentru că tot la Apocalipsă vor duce – chiar dacă, momentan, se pare că nu ne mint cei care ne spun, de la Ministerul de Interne, că nu-i nici un pericol și că în pașapoarte nu-i vorba decât de amprenta digitală și de imaginea facială. Până la urmă, Apocalipsa nu va rămâne mincinoasă – nu va fi anul asta, dar va fi altădată, tot va fi; și, orice-am face noi, până la urmă tot nu o vom împiedica.

Sigur, aceasta nu ne îndreptățește să punem mâinile în sân și să ne uităm unii la alții și să zicem „Vino, vino, cipule!” Dar nu e de primit, este sub demnitatea omului. Noi știm că animalele au început să poarte aici (cipuri) la ureche; nu cred că au cerut ele, ci pentru că așa au considerat oamenii, că animalele trebuie să poarte cipuri (...).

Este sub demnitatea noastră, plus că poate duce la ceea ce scrie în Apocalipsă, la un control desăvârșit, tiranic, din partea unor oameni care nu vor fi credincioși.

**DIACON OLIVER SUBOTICI,
DIRECTORUL „CENTRULUI DE STUDII ȘI
UTILIZARE A TEHNOLOGIILOR MODERNE”
DIN CADRUL ARHIEPISCOPIEI
BELGRADULUI ȘI KARLOVĂȚULUI** _____

2007 _____

1. Sistemele de identificare biometrică ar trebui, în primul rând, să fie abordate plecând de la contextul implicațiilor pe care le au pentru societate și nu prin întrebări cu privire la aplicabilitatea și posibilitatea lor de realizare. Această abordare va trebui să fie, desigur, de natură interdisciplinară, cuprinzând domeniul eticii, al tehnologiei informației, al sociologiei și cel legislativ. Orice încercare de a reduce problema sistemelor de identificare biometrică la doar unul dintre domeniile menționate mai sus va mistifica rezultatele oricărui studiu, ducând la concluzii inadecvate, ale căror consecințe pot fi semnificative.

2. Implementarea sistemelor de identificare biometrică pe baza voluntariatului politic, fără o evaluare critică și o dezbateră extra-academică, este inacceptabilă. În mod frecvent, instituțiile politice sânt slab informate cu privire la acest domeniu și se bazează pe informațiile furnizate de corporațiile care produc echipamentul de identificare biometrică, creându-se un conflict de interese. Nici o societate liberă nu

poate permite ca problemele referitoare la managementul identificării să fie rezolvate de părți interesate; inițiativa trebuie să vină, în schimb, de la comisiile de experți și instituțiile științifice care activează în domeniul relevant. Pe lângă recomandările date de experți și de oameni de știință, este necesar să se ia în considerare părerea publicului în aceste chestiuni. Iar dacă se va întâmpla ca publicul larg să nu sprijine sistemele de identificare biometrică, acestea nu ar trebui adoptate.

3. Abordarea acestui subiect de către presă în mod superficial și senzational face chiar mai dificilă misiunea experților și a oamenilor de știință de a furniza suficiente informații care să-i conducă la studii adecvate pentru opinia publică. Prin urmare, comisiile de experți, dezbaterile și discuțiile la masa rotundă pe acest subiect sânt vitale. Acestea trebuie să aibă loc înainte de orice implementare pe scară largă a sistemelor de identificare biometrică. În cazul în care nu a avut loc o dezbatere pe acest subiect înainte de implementarea a unor astfel de sisteme, orice discuție ulterioară nu mai are sens și nu devine nimic altceva decât o acoperire formală pentru niște soluții acceptate fără rezerve și motivate politic.

4. Procesarea automată a informațiilor biometrice este un aspect cheie al sistemelor moderne de identificare biometrică. Identificarea biometrică rudimentară este predecesorul istoric al unor astfel de sisteme, dar o comparație cu cele de astăzi nu poate fi făcută cu adevărat, tocmai pentru că celor dintâi le lipsește capacitatea de a procesa datele în mod automat. Nu se poate face nici o comparație între sistemele de informații biometrice electronice și non-electronice, datorită diferențelor de funcționare, vitezei de procesare, vitezei de accesare și capacității de a amalgama direct informațiile. Deși sistemele moderne sânt în mare măsură considerate a fi infailibile, atât teoria cât și practica arată că acestea sânt în mod categoric încă în stadiile inițiale de dezvoltare.

5. Posibilitatea anonimatului nu trebuie anulată atunci când poate fi menținută. În cazurile în care informațiile biometrice depășesc cerințele, de exemplu implementarea unui „e-guvern,” ele nu ar trebui să fie încorporate în sistem, întrucât acesta ar fi o mod necinstit de introducere a tehnologiilor pentru uzul de zi cu zi. Tehnologia de implementare a sistemului de identificare biometrică nu trebuie să fie un scop în sine, ci trebuie să rămână doar o metodă, contrabalansată de principiile etice larg acceptate. În eventualitatea în care soluțiile tehnologice și normele juridice nu concordă, cele din urmă ar trebui să prevaleze întotdeauna. Acest principiu ar trebui să fie aplicat sistemelor de identificare biometrică.

6. Un moratoriu, propus de experți, privind aplicarea ulterioară a sistemelor de identificare biometrică până ce mecanismele legale pentru folosirea lor pot fi examinate în întregime, este atât realist, cât și pragmatic. Totuși, ar fi necesar mai întâi să se realizeze un studiu complet pentru a se observa dacă sistemele de identificare biometrică schimbă într'adevăr natura interacțiunii politice în societate: dacă afectează relația între individ și stat, iar implementarea finală a acestora ar putea deschide posibilitățile unui viitor totalitar? Abordările în care se vorbește la început despre subiecte legate de fezabilitatea tehnică a astfel de sisteme, fără să se pună accent pe idealurile fundamentale în jurul cărora este construită societatea, pot duce la erodarea treptată a normelor juridice și a principiilor pe care se întemeiază acestea.

7. Problemele care apar în urma implementării fără rezerve a sistemelor biometrice de identificare nu pot fi rezolvate fără măsuri auto-regulatoare. Problemele etice, juridice și de securitate care se ridică trebuie să fie examinate în amănunt și în mod critic, și trebuie să fie soluționate înaintea stabilitei implementări a acestor sisteme. Principiul con-validării nu trebuie să fie aplicat în cazul unei ilegalități demonstrabile a proiectului.

8. Trebuie să se acorde prioritate soluțiilor care se bazează pe folosirea voluntară, ori de câte ori se poate. În acest caz, împiedicarea în timp util a oricărei discriminări posibile este vitală. Este clar că jucătorii politici favorizează în general folosirea pe scară largă și în mod intruziv a sistemelor de identificare biometrică. Aceasta se justifică de cele mai multe ori apelând la necesitatea combaterii terorismului și a crimei organizate, sau pur și simplu a modernizării guvernării. Deși folosite frecvent, aceste argumente nu sânt confirmate de realitate și nu pot rezista unei examinări meticuloase și critice.

9. Implementarea sistemelor de identificare biometrică în orice sector privat trebuie să fie în conformitate cu prevederile legale (normele juridice) privind protejarea datelor și a identității individului. În eventualitatea în care, într'o societate dată, astfel de norme nu au fost încă stabilite, trebuie să se interzică utilizarea în sectorul privat a unor sisteme de acest tip, până când folosirea lor poate fi reglementată cu exactitate printr'o legislație adecvată. De asemenea, legile privind protejarea datelor și a identității individului trebuie să fie în mod corect standardizate, în special în secțiunile unde se dorește specificarea noilor categorii de activitate infrațională și prevenirea lor.

10. Conceptul unei baze centralizate de date pentru informațiile biometrice și cele asociate are potențialul de a crea o societate controlată informațional. Chiar dacă percepția publicului obișnuit este aceea că problema constă în dispozitivul (*device*) prezent care stochează informațiile biometrice ale individului (de exemplu, un card de identitate inteligent - *smart ID card*), din punct de vedere etic, juridic și al tehnologiei informației, principalul motiv de dispută este baza centralizată de date. Există teama că, de-a lungul timpului, dacă va fi combinată cu alte baze de date, o bază de date biometrice are potențialul de a deveni un substrat „atotvăzător.”

Interconectarea bazelor compatibile de date poate fi realizată în moduri diferite, totuși, în practică, ea se reduce la folosirea unui singur identificator alfa-numeric universal. Concentrarea puterii politice, vulnerabilitățile interne și externe ale acestor baze de date și potențialul de creare a unei societăți controlate informațional sânt toți factori care fac din implementarea unei baze de date biometrice centrale, ce se poate interconecta cu alte baze relevante de date, o insultă a ideii de societate liberală și ar trebui interzisă de lege.

11. Concretizările în viitor ale implementării fără rezerve a sistemelor de identificare biometrică sugerează crearea unei supravegheri și unui control total asupra tuturor tranzacțiilor. Problema nu o constituie generația actuală a tehnologiei, de exemplu single-role smartcards (cartelele inteligente cu funcție unică), ci creșterea în viitor a numărului tehnologiilor cu funcții multiple, cu posibilitatea apariției unui biocip (implant electronic), total inacceptabil pentru majoritatea oamenilor astăzi. Ideea unui biocip tulbură în special societățile cu o formație culturală Creștină, așa cum amintesc prociile Sfântului Ioan; de asemenea, dezacordul cu privire la acest subiect poate fi manipulat de grupuri de interese pentru a dezbină și a crea conflicte între disidenți.

12. În țările liberale, instituțiile academice, grupurile de experți, opinia publică și organizațiile non-guvernamentale implicate în protejarea dreptului la intimitate au opus rezistență presiunilor politice, prin care se dorea acceptarea fără rezerve a sistemelor de identificare biometrică. În țările în care majoritatea populației este Creștină ortodoxă, rezistența activă a venit predominant din partea Bisericii. Cea mai mare rezistență s'a înregistrat în țările cu o tradiție a dreptului comun și cea mai mică în țările Orientului Îndepărtat și Mijlociu. Există cazuri în care țările au anulat implementarea fără rezerve a unor astfel de sisteme prin intervenție juridică, parlamen-

tară sau prin presiune publică; există chiar și cazuri în care aceste concepte au fost compromise, pentru că nu oferă siguranță. De asemenea, există și țări bine dezvoltate din punct de vedere economic, având un public cu o înaltă conștiință a libertății, unde asemenea sisteme sânt folosite pe bază de voluntariat.

13. Pentru a obține o perspectivă echilibrată asupra implementării sistemelor biometrice de identificare, trebuie înțele contextul sociologic și trecutul istoric în care acestea sânt introduse, așa încât să se poată trage concluzii având ca punct de plecare fiecare caz. De asemenea, este necesar să se cunoască diferențele între diversele forme de implementare, tipul documentației de identificare, existența (sau inexistența) unor baze centrale de date, interoperabilitatea și dimensiunea informațiilor biometrice din fișier. Este absolut inacceptabil se tragă concluzii generalizate pe baza diferitelor forme de implementare.

14. În 2003, statul Sârb a dezvăluit cetățenilor Republicii propriul proiect de sistem biometric de identificare. Legislația adoptată în 2006, ce legalizează eforturile guvernului în acest domeniu, este un caz clasic de voluntariat adoptat în managementul identificării, în care echipamentul este cumpărat – într'un mod prin care se încalcă anumite legi, ce vor fi legalizate ulterior – și instalat mai înainte de existența oricărei dezbateri publice sau parlamentare. Serbia, în acest fel, a devenit exemplul perfect de abordare fără rezerve în introducerea sistemelor biometrice de identificare, legiferând niște norme care cad la fiecare concluzie trasă de acest studiu. Pe de altă parte, antinomia cazului Serbiei se reflectă în rezistența publicului, cu ajutorul unor reputeate instituții care au reușit să forțeze reevaluarea proiectului și a implementării sistemelor biometrice de identificare pe baza unui voluntariat parțial. Acest lucru pare să așeze Serbia, cu certitudine, într'un grup foar-

te mic de țări liberale cu experiențe asemănătoare; există, totuși, un singur lucru care ține în loc Serbia: autoritățile încă încearcă să mai introducă un identificator unic (acum, în mod separat) și o bază centrală de date biometrice.

15. În cazul Serbiei și a celorlalte țări din lumea liberă, apărarea principială a libertăților societății contemporane se întemeiază pe semnificația vitală a acestora. Această apărare trebuie să includă implicarea activă, într'un discurs constructiv, a instituțiilor relevante de știință și tehnică, care vor avea ulterior posibilitatea de a determina directivele necesare unei implementări critice a sistemului biometric de identificare. Abordările bazate pe voluntariat politic și modernizare fără rezerve vor duce în mod inevitabil la un viitor mai puțin luminos pentru stat.

Diaconul Oliver Subotici s'a născut în 1977 la Novi Varoș (Serbia). În localitatea natală a terminat Liceul de Matematică și Științe Naturale, după care se înscrie la Secția de Tehnologie Informațională din cadrul Facultății de Științe Informaționale din Belgrad. În paralel cu aceste activități, în anul 2000 se înscrie la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Belgrad. A obținut diploma de la Facultatea de Științe Organizatorice în anul 2004, iar a Facultății de Teologie Ortodoxă în anul 2005. După încheierea studiilor la ambele facultăți, se angajează în cadrul Facultății de Teologie Ortodoxă ca colaborator de specialitate pe probleme de activități informaționale, în cadrul Centrului Informațional și de Documentare. După doi ani este numit de către Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe, la sfârșitul anului 2007, redactor-șef și responsabil al revistei „Pravoslavni Misionar”. În același timp devine și membru al Comisiei Catehetice a Arhiepiscopiei Belgradului și Karlovățului și profesor de religie la Liceul nr. 9 din Belgrad. A fost hirotonit diacon la 22 Ianuarie 2008, în Patriarhia Serbiei. Imediat după înființarea Centrului de Cercetare și Utilizare a Tehnologiilor Moderne din

cadrul Arhiepiscopiei Belgradului și Karlovățului, în August 2008, a fost numit director al acestuia. A obținut titlul de Master în 2008, la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Belgrad, cu tema „Continuitatea structurii bisericești în condițiile procesului de globalizare”. A participat la peste zeci de reuniuni de specialitate, emisiuni, tribune și mese rotunde cu tematică din domeniul teologiei ortodoxe, a antropologiei și a tehnologiilor informaționale.

NOTĂ

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA SFINTELOR SINOADE ALE BISERICILOR ORTODOXE LOCALE ȘI A SFINTEI CHINOTITE ATHONITE

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII CRETEI (22 MARTIE 1993)

Apărută inițial în limba română în cartea Mitropolitului Calinic al Pireului, „*Noile buletine – Antihrist – 666*,” Athena, 1993, pp. 34-35.

SFÂNTA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS (19 FEBRUARIE 1993)

Apărută inițial în limba română în cartea Mitropolitului Calinic al Pireului, „*Noile buletine – Antihrist – 666*,” Athena, 1993, pp. 23-26, cu titlul „*Scrisoare deschisă din Sfântul Munte Athos cu privire la noile buletine.*”

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI (1 APRILIE 1993)

Apărută inițial în limba română în cartea Mitropolitului Calinic al Pireului, „*Noile buletine – Antihrist – 666*,” Athena, 1993, pp. 36-39.

SFÂNTA CHINOTITĂ A SFÂNTULUI MUNTE ATHOS (24 FEBRUARIE 1997)

Apărută în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) „*Жички*

Благовесник" („Vestitorul Jiciei"), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 10-11, cu titlul „Обраћање Протата Свете Горе Атоске - Обраћање Протата Свете Горе Атоске поводом нацрта закона «О за заштити чобека од прикупљања и коришћења података личне природе», Европског информационог система «Шенген», како и ратификације о почетка као и ратификације и почетка ступања на снагу Шенгенског споразума у Грчкој од 24. 2. 1997" („Adresare a Sfintei Chinotite a Sfântului Munte Athos, cu prilejul proiectului de lege privind «Protecția persoanei la colectarea și folosirea datelor de natură personală» în sistemul informațional european «Schengen», precum și ratificarea și intrarea în vigoare a acordului de la Schengen în Grecia din 24.02.1997"); publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI (7 APRILIE 1997)

Această enciclică a fost citită în toate bisericile Greciei în Duminica Ortodoxiei din 1997 și apoi publicată în buletinul Sfântului Sinod „Προς τον λαο" („Către Popor"), nr. 21 din Aprilie 1997, sub titlul „Enciclică cu privire la numărul 666 și la cărțile electronice de identitate." În limba română a fost publicată inițial în cartea Ing. Mircea Vlad - „Apocalipsa 13. Sfârșitul libertății umane" (Ed. Axioma Edit, 1999).

DUBLA SFÂNTĂ SINAXĂ EXTRAORDINARĂ A

SFÂNTULUI MUNTE ATHOS (3 SEPTEMBRIE 1997)

Publicată inițial în limba română în cartea Ing. Mircea Vlad - „Apocalipsa 13. Sfârșitul libertății umane" (Ed. Axioma Edit, 1999).

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII GRECIEI (9 FEBRUARIE 1998)

Enciclica a apărut inițial în limba română în „*Vestitorul Ortodoxiei*,” periodic al Patriarhiei Române, Mai 1998, în prezentarea lui Dinu Cruga.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII UCRAINEI (PATRIARHIA MOSCOVEI) (1998)

Apărută în original în publicația „*Русский дом*” nr. 10 din 1998 și ulterior în publicația Episcopiei Jicie (Patriarhia Sârbă) „*Жички Благовесник*” („*Vestitorul Jicieii*”), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 18-20, cu titlul „*Посланица властима Светога Синода Украјинске Православне Цркве (Московске Патриархије)*” („*Epistola către autorități a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ucrainene – Patriarhia Moscovei*”); publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII UCRAINEI (PATRIARHIA MOSCOVEI) (29 DECEMBRIE 2003)

Apărută în original în publicația „*Русский дом*” nr. 10 din 1998 și ulterior în publicația Episcopiei Jicie (Patriarhia Sârbă) „*Жички Благовесник*” („*Vestitorul Jicieii*”), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 21-23, sub titlul „*Посланица вернима Светога Синода Украјинске Православне Цркве (Московске Патриархије)*” („*Pastorală către credincioși a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ucrainene – Patriarhia Moscovei*”); publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE RUSE

Apărută în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) „Жички Благовесник” („Vestitorul Jiciei”), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, pp. 16-18, sub titlul „Respectați simțămintele credincioșilor și stăruiți în trezvie, felul de gândire al creștinului – Declarație a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse;” publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin-Petre Lică.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE SÂRBE (23 SEPTEMBRIE 2006)

Apărută în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) „Жички Благовесник” („Vestitorul Jiciei”), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, sub titlul „Adresare a Sfântului Sinod Permanent către Sfântul Sinod arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe;” publicată aici pentru prima dată în limba română, traducere de Ionuț Gurgu.

SINODUL MITROPOLITAN AL CLUJULUI, ALBEI, CRIȘANEI ȘI MARAMUREȘULUI (19 FEBRUARIE 2009)

Publicat de biroul de presă al Mitropoliei Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului și apărut în publicațiile eparhiale ale episcopioilor componente.

SFÂNTUL SINOD AL BISERICII ORTODOXE ROMÂNE (25 FEBRUARIE 2009)

Comunicat dat de Biroul de Presă al Patriarhiei Române, sub titlul „Sfântul Sinod solicită alternativă la pașapoartele biometrice.”

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA UNOR ARHIEREI, PĂRINȚI DUHOVNICEȘTI ȘI THEOLOGI CONTEMPORANI

**PĂRINTELE PAISIE AGHIORITUL, CHILIA PANAGUDA A MĂNĂSTIRII
CUTLUMUȘ, SFÂNTUL MUNTE ATHOS (7 MARTIE 1987)**

Publicată în original în cartea Ieromonahului Hristodul Aghioritul, „*Όσιος Παΐσιος*” („*Cuviosul Paisie*”), Aghion Oros, 1994, pp. 185-192. Apărută inițial în lb. română sub titlul „*Scrisoarea Părintelui Paisie Aghioritul intitulată «Semnele vremilor - 666»*” în Ing. Mircea Vlad - „*Apocalipsa 13. Sfârșitul libertății umane*” (Ed. Axioma Edit, 1999).

**PROTOSINGHELUL PETRONIU (TĂNASE), STAREȚUL SCHITULUI
ROMÂNESC PRODROMUL, SFÂNTUL MUNTE ATHOS (1993)**

Interviu apărut în broșura „*Părintele Petroniu despre noile buletine*,” Sfântul Munte Athos, 1993.

**ARHIMANDRITUL GHEORGHIE (KAPSANIS), STAREȚUL SFINTEI MARI
MĂNĂSTIRI GRIGORIU, SFÂNTUL MUNTE ATHOS (12 IULIE 1997)**

Text apărut în periodicalul „*En Syneidisi*” al Mitropoliei Meteorelor, August 1997, pag. 13, sub titlul „*A sosit vremea mărturisirii sau a lepădării noastre.*”

PR. PROF. DR. GHEORGHIOS METALLINOS,

FACULTATEA DE THEOLOGIE DIN ATHENA (1997)

Interviu apărut în periodicul „*En Syneidisi*” al Mitropoliei Meteorelor, August 1997, pag. 10 sub titlul „*Întoarcerea în catacombe.*”

ARHIMANDRITUL EVSEVIE (VITTIS),

SFÂNȚA MITROPOLIE SIDEROKASTRO (1997)

Parțial, acest text, reprezentând două omilii, a apărut sub titlul „*Pecetea lui Antihrist și numărul 666*” în periodicul „*En Syneidisi*” al Mitropoliei Meteorelor, August 1997, pp. 24-25. Cele două omilii au fost publicate în lucrarea Ieromonah Evsevie Vittis, „*Despre Antihrist și simbolul său, 666,*” ed. Orthodoxos Kypseli, 1997.

IEROMONAHUL HRISTODUL AGHIORITUL,

SFÂNȚUL MUNTE ATHOS (1997)

Fragmentele de față sânt extrase din cartea sa „*La apusul libertății,*” având ca temă Acordul Schengen – Ieromonah Hristodul Aghioritul, „*Sti disi tis eleftherias,*” Aghion Oros, 1997. Cartea a apărut și în limba română la editura Sophia, în anul 1999.

PREASFINȚITUL HRISOSTOM, EPISCOPUL JICEI (2005)

Text apărut în publicația Episcopiei Jiciei (Patriarhia Sârbă) „*Жички Благовесник*” („*Vestitorul Jiciei*”), Iulie/Septembrie 2006, Eparhia Jicika, Kralievo, sub titlul „*Întâmpinarea Episcopului Jiciei, Preasfințitul Hrisostom, către Sfântul Sinod arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe în privința pericolului pentru libertatea omenească pe care îl comportă nou-introdusa Lege a Documentelor de Identitate,*” publicat aici pentru prima dată în limba română, traducere de Ionuț Gurgu.

ARHIMANDRITUL IUSTIN (PÂRVU), STAREȚUL MĂNĂȘTIRII SFINȚII

ARHANGHELI, PETRU-VODĂ (14 IANUARIE 2009)

Apel preluat din ziarul „Ziua,” 17 Ianuarie 2009, sub titlul „Este vremea muceniciei. Luptați până la capăt, nu vă temeți!”

IEROMONAHUL ȘTEFAN (NUȚESCU) ȘI PĂRINȚII SCHITULUI ROMÂNESC LACU, SFÂNTUL MUNTE ATHOS (27 IANUARIE 2009)

Text publicat în revista „Presa Ortodoxă,” nr. 2, Februarie 2009, sub titlul „Răscumpărați vremea.”

ARHIMANDRITUL ARSENIE (PAPACIOC), DUHOVNICUL MĂNĂSTIRII SFÂNTA MARIA, TECHIRGHIOI (IANUARIE 2009)

Înregistrarea interviului a apărut pe situl razbointrucuvant.ro, sub titlul „Actele electronice sânt o mare primejdie.”

IEROMONAHUL SAVATIE (BAȘTOVOI), MĂNĂSTIREA NOUL NEAMȚ, CHIȚCANI (15 IANUARIE 2009)

Articol apărut pe pagina de internet a Ieromonahului Savatie, <http://savatie.wordpress.com>, sub titlul „Scandalul cip-urilor.”

ARHIMANDRITUL MIHAIL (STANCIU), STAREȚUL MĂNĂSTIRII ANTIM (18 IANUARIE 2009)

Din predica ținută în Duminica a 29-a după Rusalii, 18 Ianuarie 2009, și publicată pe pagina de internet <http://apologeticum.wordpress.com> sub titlul „Părintele Mihail Stanciu: Cipurile sânt «bomboane otrăvite... ale călăilor din fruntea țării».”

IEROMONAHUL ADRIAN (FĂGEȚEANU), MĂNĂSTIREA LAINICI (7 FEBRUARIE 2009)

Interviu realizat de Monahul Filotheu (Bălan).

ARHIMANDRITUL MELCHISEDEC (VELNIC),

STAREȚUL MĂNĂȘTIRII PUTNA (22 FEBRUARIE 2009)

Fragment din predica ținută în Duminica Înfricoșatei Judecăți, 22 Februarie 2009, și publicată pe pagina de internet <http://apologeticum.wordpress.com> sub titlul „Părintele stareț Melchisedec: Să ne rugăm pentru Sfântul Sinod, pentru hotărârea cea după Dumnezeu.”

ARHIMANDRITUL IUSTIN (PÂRVU), STAREȚUL MĂNĂȘTIRII SFINȚII ARHANGHELI, PETRU-VODĂ (15 MARTIE 2009)

Text preluat de pe pagina de internet a Ieromonahului Savatie (Baștovoii) (<http://savatie.wordpress.com>), cu titlul „Adresarea Părintelui Iustin către senatorii români.”

ARHIMANDRITUL ARSENIE (PAPACIOC), DUHOVNICUL MĂNĂȘTIRII SFÂNTA MARIA, TECHIRGHIOI (14 MARTIE 2009)

Interviu apărut în revista *Atitudini*, nr. 5/2009.

ARHIMANDRITUL IUSTIN (PÂRVU), STAREȚUL MĂNĂȘTIRII SFINȚII ARHANGHELI, PETRU-VODĂ (1 APRILIE 2009)

Text preluat de pe situl <http://razbointrucuvant.ro>, sub titlul „Un ultim apel de la Părintele Justin: Frați români, nu sfâșiați cămașa lui Hristos! - Chemare la referendum.”

PR. ING. ACAD. DUMITRU GRIGORE (7 APRILIE 2009)

Text publicat pe situl ro.altermedia.info, cu titlul „Creștinul, între recenta alarmare «biometrică» și iminenta teroare a monitorizării totale.”

PREASFINȚITUL SEBASTIAN, EPISCOPUL SLATINEI ȘI ROMANAȚILOR (7 APRILIE 2009)

Răspuns dat în cadrul conferinței organizate de Asociația Studenților Creștini Ortodocși din România (ASCOR),

filiala Craiova, cu titlul „Moartea ca viață.”

**DIACON OLIVER SUBOTICI, DIRECTORUL „CENTRULUI DE STUDII
ȘI UTILIZARE A TEHNOLOGIILOR MODERNE” DIN CADRUL
ARHIEPISCOPIEI BELGRADULUI ȘI KARLOVĂȚULUI (2007)**

Un rezumat al argumentelor prezentate în lucrarea Diaconului Oliver Subotici – „Sistemele biometrice de identificare: un studiu critic” (Belgrad, 2007), lucrare elaborată la cererea Sfântului Sinod Arhieresc al Bisericii Ortodoxe Sârbe; text publicat aici pentru prima dată în limba română, traducere de Valentin Petre-Lică.

CUPRINS

7 CUVÂNT ÎNAINTE

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA SFINTELOR SINOADE ALE BISERICILOR ORTODOXE LOCALE ȘI A SFINTEI CHINOTITE ATHONITE

11 Sfântul Sinod al Bisericii Cretei (22 Martie 1993)

13 Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos (19 Februarie 1993)

14 Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (1 Aprilie 1993)

21 Sfânta Chinotită a Sfântului Munte Athos (24 Februarie 1997)

25 Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (7 Aprilie 1997)

30 Dubla Sfântă Sinaxă Extraordinară a Sfântului Munte Athos

(3 Septembrie 1997)

33 Sfântul Sinod al Bisericii Greciei (9 Februarie 1998)

38 Sfântul Sinod al Bisericii Ucrainei (Patriarhia Moscovei) (1998)

43 Sfântul Sinod al Bisericii Ucrainei (Patriarhia Moscovei)

(29 Decembrie 2003)

49 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Ruse

54 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Sârbe (23 Septembrie 2006)

55 Sinodul Mitropolitan al Clujului, Albei, Crișanei și Mar-
mureșului (19 Februarie 2009)

57 Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (25 Februarie 2009)

LUĂRI DE POZIȚIE DIN PARTEA UNOR ARHIEREI, PĂRINȚI DUHOVNICEȘTI ȘITHEOLOGI CONTEMPORANI

61 Părintele Paisie Aghioritul, Chilia Panaguda a mănăstirii
Cutlumuș, Sfântul Munte Athos (7 Martie 1987)

66 Protosinghelul Petroniu (Tănase), starețul schitului românesc
Prodromul, Sfântul Munte Athos (1993)

69 Arhimandritul Gheorghie (Kapsanis), starețul Sfintei Marii
Mănăstiri Grigoriu, Sfântul Munte Athos (12 Iulie 1997)

76 Pr. Prof. Dr. Gheorghios Metallinos, Facultatea de Teologie
din Athena (1997)

81 Arhimandritul Evsevie (Vittis), Sfânta Mitropolie Siderokastro
(1997)

99 Ieromonahul Hristodul Aghioritul, Sfântul Munte Athos (1997)

109 Preasfințitul Hrisostom, episcopul Jicei (2005)

112 Arhimandritul Iustin (Pârvu), starețul mănăstirii Sfinții
Arhangheli, Petru-Vodă (14 Ianuarie 2009)

118 Ieromonahul Ștefan (Nuțescu) și Părinții schitului românesc
Lacu, Sfântul Munte Athos (27 Ianuarie 2009)

123 Arhimandritul Arsenie (Papacioc), duhovnicul mănăstirii
Sfânta Maria, Techirghiol (Ianuarie 2009)

125 Ieromonahul Savatie (Baștovoi), mănăstirea Noul Neamț,
Chițcani (15 Ianuarie 2009)

127 Arhimandritul Mihail (Stanciu), starețul mănăstirii Antim (18
Ianuarie 2009)

130 Ieromonahul Adrian (Făgețeanu), mănăstirea Lainici
(7 Februarie 2009)

- 133** Arhimandritul Melchisedec (Velnic), starețul
mănăstirii Putna (22 Februarie 2009)
- 135** Arhimandritul Iustin (Pârvu), starețul mănăstirii
Sfinții Arhangheli, Petru-Vodă (15 Martie 2009)
- 138** Arhimandritul Arsenie (Papacioc), duhovnicul mănăstirii
Sfânta Maria, Techirghiol (14 Martie 2009)
- 144** Arhimandritul Iustin (Pârvu), starețul mănăstirii
Sfinții Arhangheli, Petru-Vodă (1 Aprilie 2009)
- 149** Pr. Ing. Acad. Dumitru Grigore (7 Aprilie 2009)
- 157** Preasfințitul Sebastian, episcopul Slatinei și Romanașilor
(7 Aprilie 2009)
- 158** Diacon Oliver Subotici, directorul „Centrului de Studii și
Utilizare a Tehnologiilor Moderne” din cadrul Arhiepiscopiei
Belgradului și Karlovățului (2007)

COLOFON

Ediție îngrijită de Ionuț Gurgu
Prefață/ prof. univ. dr. Pavel Chirila
Redactor/ Radu Hagiu
Concept grafic/ Atelieruldegrafică.ro
Dtp/ Remus Brihac
Tipar/ Accent Print Suceava
Editura Predania/ CP 67, OP 13
București, www.predania.ro
Distribuție/ Balkan Press/ 0748 211 218

ISBN 978-606-92118-4-7

PREDANIA
